

சிவசக்தி SIVASAKTHI

Hindu Students' Union

Royal College

Colombo

University of Jaffna

230

CIV

187282(AR: MAIN)

the STRONG SILENT GROWTH OF A VAST COMMERCIAL COMPLEX

**PACE-SETTERS IN IMPORT-SUBSTITUTION
BY THE LOCAL MANUFACTURE OF WORLD FAMOUS
PRODUCTS**

From beauty creams to p.v.c. pipes, from writing inks to toiletries, a complex range of products go into local manufacture under the seals of world famous brand names that guarantee international standards in quality.

PARKER Super Quink writing inks of the Parker Pen Company;

POND'S Cosmetics of Chesebrough-Pond's Inc., USA

FORHANS Toothpaste of the Gheenway Corporation, USA.

VASOLINE Hair Cream of Chesebrough-Pond's Inc., USA

S—LON Pipes and pipe fittings of Sekisui, Japan.

and very soon

EVEREADY Torch Cells and Radio batteries of Union Carbide, USA

CUTEX lipsticks and nail polishes of Chesebrough — Pond's Inc., USA

BIC Ballpoint Pens of Societe de Bic, Paris, France.

OLD SPICE Toiletries for men by Shulton of Great Britain.

MARKETERS SEEKING WORLD MARKETS

With the acquisition of A. F. Jones & Co. Ltd., plans are now being pursued vigorously, for the export of local produce and products into world markets.

REPRESENTATIVES IN CEYLON OF WORLD'S LEADING MANUFACTURERS

A globe-encircling representation of leading manufacturers in USA, Great Britain, Germany, Japan and Australia offers a promise for the future:

UNION CARBIDE, INC., USA

WYLER WATCH COMPANY LTD

THERMOS LIMITED

SHULTON (G.B.) LIMITED

BRITISH SCHERING LTD

COLGATE — PALMOLIVE LTD

**NICHOLAS LABORATORIES LTD
YALE**

DODGE & SEYMOUR LTD

CEREBOS (OVERSEAS) LTD

ITO AUTO CORPORATION (Japan)

LEAD PRODUCTS, AUSTRALIA

DEMING DIVISION CRANE CO., of USA

and several others.

**A PHASED PROGRAMME OF DIVERSIFIED EXPANSION
IS GOING ON APACE AT**

the maharaja organisation

40 YEARS YOUNG AND STILL GROWING

Maharaja Investments Ltd, Maharaja Distributors Ltd,
Mahadavans Ltd, Sterling Products Ltd, Rajandrams Ltd,
Chemway (Ceylon) Ltd, and A.F. Jones & Co. Ltd.

654/67

ஓம்
சிவசக்தி

1966 — 1967

SIVASAKTHI

கற்றதனாலாயபயன் என் கொல் வாலறிவன்
நற்றூள் தொழா ரெனின் —
குறள்

ஆசிரியர்கள்

க. மோகனரூபன் — செ. சச்சிதானந்தன்

உதவி ஆசிரியர்கள்

இ. நவரத்தினம் — ந. தெய்வேந்திரன்

187282

ARCHIVES

இந்து மாணவர் மன்றம்

ரேயல் கல்லூரி

கொழும்பு 7

187282

University of Jaffna

187282

Library

UNION
COLLAPSIBLE GATES
Plain & Shutter type

ensure security,
economy of space
and neat appearance

SAMUEL SONS & CO LTD

371 Old Moor Street, Col. 12 Tel. 2341

இந்த இதழிலே...

எண்	பக்கம்
1. President's Message	5
2. சங்கக் காப்பாளர்	7
3. ஆசிரியர் உரை	9
4. சக்தியின் புகழ்	—கி. வா. ஜகந்நாதன் 11
5. மனமாற்றம்	—சுவாமி சச்சிதானந்தா 12
6. அருள் வாழ்வு	—நா. முத்தையா 16
7. சைவமும் சமரசமும்	—திருமதி P. நவரத்தினம் B.A. 18
8. சிவசக்தி	—பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை 19
9. தேவரும் மனிதரும் அசுரரும்	—செ. வேலாயுதபிள்ளை (B.A. Hons) 21
10. திருக்கையிலாய பரம்பரை திருத்தருமையாதீனம்	—அருள் தியாகராஜா 25
11. சிவ வழிபாட்டில் சாதித்தடையா?	—சி. கதிரவேலுப்பிள்ளை பா.உ. 28
12. சிந்தனைக்கு	—அ. க. சர்மா, B.Sc. (Lond.), Dip - in - Ed. 29
13. தாயும் சேயும்	—த. நடராஜா 30
14. வரமருள் தாயே	—சூ. நே. ஜெயம் 32
15. விக்கிரக ஆராதனை	—சைவப்புலவர் சி. வேலாயுதம் 33
16. இந்து சமயமும் இளைஞரும்	—R. கந்தையா B.A. (Cey.) 35
17. விஞ்ஞானமும் சமயமும்	சா. ஸ்ரீரங்கநாதன் 37
18. நன்னோக்கு	—நா. தேவமனோகரன் 40
19. சமயம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி	—ந. சிவானந்தன் 41
20. சிலை வணக்கமும் அதன் விளக்கமும்	—ந. யோகசாகரன் 43
21. கீதையிலிருந்து	—அரு. இராஜேஸ்வரன் 45
22. சினம்	—செ. சச்சிதானந்தன் 47
23. வருடாந்த அறிக்கை—66-67 48
24. நன்றியுரை 51
25. Editorial 53
26. Bliss	—C. A. Navaratnam 54
27. Should religion to be taught in our schools	—N. Sabaratnam 55
28. The spirit of service in Hinduism	—S. Ambalavanar 57
29. Annual Report—1966-67 58
30. Office Bearers 60
31. Acknowledgements 61

For

Calendars

Diaries

Plastic Goods

Pictures

& Printing Types

Dial 79141

or Contact

THE MEIHANDAN PRESS LTD.

161, SEA STREET — COLOMBO 11

Branch:- 10, Stanley Road, Jaffna Phone : 236

Stores:- 183, Sea Street, Colombo 11

FOR QUALITY, COMFORT & ECONOMY

Insist on

V. I. SHIRTS

Manufactured by:—

VENUS TRADERS

(Dealers in all Textile Varieties)

18, New Moor Street

COLOMBO 12

PRESIDENT'S MESSAGE

Royal College
Colombo

Greetings and Good Wishes to the Hindu Students' Union of Royal College on the occasion of its 12th Anniversary.

The Hindu Students have endeavoured through this organisation to keep alive their interest in Hinduism and its culture and this magazine reflects this interest very well.

My earnest appeal to all Hindu Students is that they should go beyond the academic interest in religious doctrines and try as far as possible to integrate the basic values of religion into the pattern of everyday life even as students.

Bogoda Premaratne
Principal

A HOME
AWAY
FROM HOME

THE GLOBE HOTEL

25, Baillie Street

Fort

Colombo 1

T'phone: 4904

T'grams: "GLOBINN"

ஈழத்தில் திரைப்பட விநியோகத்தில் முதன்மை ஸ்தானத்தைப்
பெற்றுள்ள "சினிமாஸ் லிமிடெட்"
அளிக்கவிருக்கும் வெற்றிச்சித்திரங்கள் சில.....!

சரஸ்வதி சபதம் (கலர்)

பறக்கும் பாவை (கலர்)

எம். ஜி. ஆர். சரோஜாதேவி

படகோட்டி (கலர்)

எம். ஜி. ஆர். சரோஜாதேவி

வல்லவன் ஒருவன்

ஜெய்சங்கர், விஜயலட்சுமி

சந்திரோதயம்

எம். ஜி. ஆர். ஜெயலலிதா

நீலவானம்

சிவாஜி, தேவிகா

ராமு

ஜெமினி, கே. ஆர். விஜயா

மணிமகுடம்

எஸ். எஸ். ஆர். விஜயகுமாரி

மேஜர் சந்திரகாந்த்

முத்துராமன், ஜெயலலிதா

தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்

சந்திரபாபு, சாவித்திரி

முகராசி

எம். ஜி. ஆர். ஜெயலலிதா

சங்கக் காப்பாளர் - 1967

தலைவர்:	—	திரு. போகொட பிரேமரத்தின
உப தலைவர்கள்:	—	திரு. அ. க. சர்மா திரு. ந. சண்முகரத்தினம் திரு. க. கிரேஷ்டராஜா
மாணவ தலைவர்:	—	சா. ஸ்ரீரங்கநாதன்
செயலாளர்:	—	நா. தேவ்மனோகரன்
உப செயலாளர்:	—	க. மோகனரூபன்
பொருளாளர்:	—	செ. சச்சிதானந்தன்

செயற்குழு:	—	சு. சூரியநாராயணன் ப. சிறீகாந்தன் சி. வசந்தராஜா
------------	---	--

‘சிவசக்தி’

ஆசிரியர்கள்:	—	க. மோகனரூபன் செ. சச்சிதானந்தன்
உதவி ஆசிரியர்கள்:	—	இ. நவரத்தினம் ந. தெய்வேந்திரன்

FOR PEERLESS PENMANSHIP

"USE A "PPP/66".

Manufactured by

K. G. INDUSTRIES

545, Sri Sangarajah Mawatta

Colombo 10

With the Compliments

of

A. F. RAYMOND & CO.

Telephone Nos. 93737 & 93738

முருகன் துதி

“முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகை முகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் - எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்”

சிவசக்தி

ஆசிரியர் உரை

மனிதன் இந்த அழியும் உலகில் அழியாத தன்மையைப் பெறும் பொருட்டே மதத்தைப் போற்றுகிறான். ஏற்றுகிறான். பின்பற்றுகிறான். சமயம் இன்றேல் வாழ்வில்லை என்றே சுருக்கமாகக் கூறி விடலாம். சமயமில்லாத வாழ்வு பயனற்றது; கல்வி பயனற்றது; கலை பயனற்றது. இதனால் மதம் வேண்டற்பாலது. பெரியோர்களால் காணப்பட்ட ஒவ்வொரு மதமும் கடவுளை அடைவதற்கான ஒரு வழியாம். அடிப்படை யான தத்துவங்களைப் பற்றி மதங்களுள் வேற்றுமை இல்லை. வெளிச் சடங்குகளிலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் காலதேச வர்த்தமானத்திற்குத் தக்கபடி மதங்களுள் வேற்றுமை இருக்கின்றன. அறியாமையில் மனிதன் தன் சமயத்தையே முக்கியமாகப் பாராட்டி வாதிடுகின்றான். தன் மதத்தில் பற்று வைப்பது போல பிற மதத்தில் சகிப்புக்கொள்ள வேண்டும். சமரசம் என்பது இதுவேயாகும்.

பூரண சித்த சுத்தி அடைந்தவனுக்கு மட்டும் கர்மமில்லை. அது தானாகவே அற்று விடுகின்றது. அவனைக் கடவுள் வினையாற்ற விடுவதில்லை. ஆனால் அஞ்ஞானத்தில் இருக்குமளவும் ஒருவன் கர்மம் செய்யாமல் இருக்க முடியாது. “பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்” என்று திருக்குறள் கூறுவதன் மூலம் நாம் இதை உணரலாம்.

ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் பகுத்தறிவு கொண்டு வாழ்வில் பேரின்பத்திற்கு அடிகோல உதவுவது சமயம். உலகின் கொடுமைகளையும் அழிவுகளையும், அறியாமையையும் போக்க வல்லது சமயம். நல்லொழுக்கநெறிகளை மாந்தரிடையே வேரூன்ற வைப்பது சமயம். ஆதலால் இந்த உலகை ஆட்டிப் படைக்கும் ஓர் மகா சக்தி உண்டென்பதை; யாரும் எவ்வாதாரம் கொண்டும் மறுக்க இயலாது. மிக்க வல்லமை கொண்ட சிவசக்தி ஒன்று உலகைப் போற்றிக் காப்பாற்றுகின்றது என்ற உண்மையை இது தெட்டத் தெளிவாக்குகின்றது.

ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் சாஸ்திரம் இன்றியமையாதது. சமயம் அழிந்து போகாமலும் மறைந்து போகாமலும் நீழி வாழ இது துணை புரிகின்றது. எந்தச் சமயத்திற்குச் சாத்திரம் இல்லையோ அந்தச் சமயம் வந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விடும் என்பது திண்ணம். ஒரு நூலை ஆதார சுருதியாகக் கொண்ட எந்த மதமும் எதிர்ப்புச் குரவாளிகளைக் கடந்து நிலைத்து நின்று வழிவழியாக மனித சமுதாயத்தின் நல்வாழ்விற்கு உறுதுணை புரிகிறது. கிரீஸ்தவர்களுக்கு பைபிள் எவ்வாறோ, அவ்வாறே இந்துக்களுக்கு வேதங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. உபநிடதத்தில் தான் இந்து சமயத்தின் சாராம்சம் யாவும் அமைந்துள்ளன. தேவார திருவாசகங்கள் மூலம் திருவருளை அஞ்ஞான இருளில் வதியும் மக்களுக்கு சமய குரவர்களும் சந்தான குரவர்களும் எடுத்தியம்பியுள்ளார்கள். கடவுளை அடைவதற்கு ஒரேயொரு வழி மதமாகும். இது எம்மை பேரின்பத்தில் சேர்ப்பிக்கும்.

“கடவுள் நமக்குள்ளேயே இருக்கிறார். அதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். எதைச் செய்தாலும் இறைவனுக்கு நாம் உண்மையாக இருப்பின். இந்த உணர்வு ஏற்பட்டு நமது வாழ்வும் புனிதம் அடையும்” என்றார் சுவாமி ராமதாஸ் அவர்கள்.

“ஆதிபரம்பொருளின் ஊக்கம் — அதை
அன்னை எனப் பணிதல் ஆக்கம்
ஆதிசிவனுடைய சக்தி — எங்கள்
அன்னை அருள்பெறுதல் முத்தி”.

என்று புரட்சிக் கவி முழக்கம் செய்தார். சிவனுடைய சக்தியைப் பெறுதலே முத்தி என்று அரிய நான்கு வாக்கியங்களின் மூலம் சொல்லி முடித்து விட்டார். அகிம்சைப் போரில் குதித்த காந்தி பிற உயிர்களிடத்தில் இறைவன் திருவுருவைக் கண்டார். தியான மார்க்கத்தின் மூலம் இராமகிருஷ்ணர் இறையருளைப் பருகினார். “மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரை அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவை” விளக்குவது சமயம். உண்மை மூலம் திருவருளை உணர்த்துவது சமயம். அறநெறிக்கும் அன்பு நெறிக்கும் உள்ள தொடர்பை ஊட்டுவது முடிசார்ந்த மன்னரும், மற்றுமுள்ளோரும் முடிவிலொரு பிடி சாம்பராய் வெந்து மண்ணைவதனால் ஒரு பிறவிப் பயனையும் காண்கிலர். நல்லாரிணக்கமும், நின்பூசை நேயமும், ஞானமுமே யல்லாது வேறு நிலை உள்ளதோ? என்று அறிவுறுத்துகின்றார். முற்றும் துறந்த பட்டினத்தடிகள். சிவசக்தி அல்லாது நிலையானது வேறு எது உண்டு. அம்முழுமுதற் பொருளின் லீலைகளை அறிவுறுத்துவது சமயம். “நான் மகிழ்ந்து பாடி அறவா நீ ஆடும்போது உன்னடியின் கீழிருக்க” என்று மனமுருகப் பாடினார் சேக்கிழார் பெருமான். இறையடி தவிர அவருக்கு வேறு புகலிடம் வேண்டியிருக்கவில்லை.

கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார் என்பது பொய்யுரை அல்ல. இதையே “உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துளெல்லாம் உளன்” என்று திருக்குறள் இரண்டடி மூலம் ஓதுகின்றது. சமயம் உணர்ந்தவன் பக்தனாகிறான். இவனுக்கு மனந்தாய்மை, வாக்குத் தூய்மை, செயல் தூய்மை, பேரின்ப வாழ்வில் நம்பிக்கை போன்றவை உண்டாகின்றன. சமயம் அன்பு நெறியை ஆக்குகின்றது; அருள் நெறியைப் பெருக்குகின்றது; பண்பு நெறியைப் பலப்படுத்துகின்றது; வீட்டு நெறியைக் கொடுத்துதுவுகின்றது; அறநெறியை வளர்க்கின்றது. எல்லா மக்களும் இன்பமாக வாழ வைப்பது சமயம் என்றால் வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

“சிவசக்தி” வருடம் தோறும் வளர்ந்து புதுப் புதுப் பொலிவுடன் வெளி வருவதனால் அவள் செய்யும் சமயத் தொண்டு வளர்கின்றது. மாணவர் உள்ளம் பண்படுகின்றது. இதனால் நாடும் நாமும் இன்புறுகின்றோம்.

“சோம்பர் கெடுக்கும் துணிவே சக்தி;
சொல்லில் விளங்கும் சுடரே சக்தி;
தீம் பழந்தன்னில் சுவையே சக்தி;
தெய்வத்தை எண்ணும் நினைவே சக்தி;
பாம்பை அடிக்கும் படையே சக்தி;
பாட்டினில் வந்த கனியே சக்தி;
சாம்பரைப் பூசி மலைமிசை வாழும்
சங்கரன் அன்புத் தணலே சக்தி.

வாழ்க சிவசக்தி !

வெல்க அருட்சக்தி !!

சக்தியின் புகழ்

கி. வா. ஜகந்நாதன்

சக்தி சக்தி சக்தியென்று பாடுவோம் — சிவ
சக்தி சக்தி சக்தியென்றே ஆடுவோம்.
சக்தி சக்தி சக்தியென்று நாடுவோம் — சிவ
சக்தி சக்தி சக்தியென்று கூடுவோம்.

சக்தியென்னும் ஆற்றலுள தாகுமேல் — புவி
தன்னிலுயிர்க் கூட்டமெலாம் ஆகுமே
சக்தியில்லை யென்றநிலை ஆகுமேல் — எங்கும்
தரணியிலே உயிர்களெலாம் சாகுமே.

செங்கதிரி லேயவள்தன் ஒளியுறும் — நிலாத்
திங்களினில் அவள்குளிர்ச்சி தெளிவுறும்
இங்கிதமாம் தென்றலிலே இனிமையாய் — அவள்
இலங்குகின்றாள் அவளருளோர் தனிமையே.

உயிரினுக்குள் உயிரெனவே மன்னினாள் — இந்த
உலகமெலாம் கோயிலென உன்னினாள்
பயிரினுக்குள்ளே விளைவாய்த் தோன்றினாள் — ஓடிப்
பாய்புனலில் தண்மையென ஊன்றினாள்.

சிவத்தினிடம் அருளெனவே தங்கினாள் — பகை
சீறிவரின் அதனெதிரே பொங்கினாள்
தவத்தினரை உறவெனவே நாடினாள் — மயல்
சார்ந்த அறி யாமையினைச் சாடினாள்.

அவளுடைய புகழையலை ஓதுமே — குயில்
அனவரதம் பாடுமவள் கீதமே
புவனியவள் அருளினிலே சுழலுமே — மனம்
பொருந்தியுணராமையினால் உழலுமே.

மலரினிலே மணமெனவே காணுவாள் — அன்பு
மனமுடையார் தம்மலரைப் பூணுவாள்
நலமுடைய நெஞ்சினர்பால் வாழுவாள் — அந்த
நாயகியாம் சக்தியென்றும் வாழியே !

மன மாற்றம்

சுவாமி சச்சிதானந்தா

மாலே; நேரம். வழக்கம் போல அவன் கடற்கரைக்குச் சென்றான். இன்று அவன் கண்கள் கடற்கரைச் சுற்றாடலை ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லை. குழந்தைகள் கூடி விளையாடிக் கும்மாளம் கொட்டினர்; அசசத்தம் காதிற் கேட்கவில்லை. நவ நாகரீக உடையணிந்து ஆடவர்களும் மங்கையர்களும் ஆங்காங்கே கூட்டம் கூட்டமாகவும், சோடி சோடியாகவும் பேசிக் குதூகலித்தனர். அவர்கள் அவன் கண்களுக்கு புலப்பட வில்லை. ஏன்? அலைகள் கரையில் மோதுச் சிதறிச் சிந்திய நீர் அவனை நனைத்துக் கொண்டேயிருந்தும் அவன் உணரவில்லை. ஐம்புலன் அடங்கிய ஞானிபோல் வெளித்தோற்றத்தில் அசைவற்று இருந்தான். ஆனால் முகத்திற் சோபை இல்லை; சோகம் இருந்தது. மனத்தில் சாந்தியில்லை; சலனம் இருந்தது. ஏதோ ஒன்றை இழந்தவனின் ஏக்கம் குடிகொண்டிருந்தது.

அங்கே வந்தவர்களிற் பலர் அவனைப் பார்த்தும் பார்க்காதவராய்ச் சென்றனர். சிலர் யாரோ பைத்தியம் இருக்கிறதென்று உதாசீனம் செய்து சென்றனர். இன்னும் சிலர் பாவம் ஏதோ நிறைந்த கவலையால் தனிமையில் இருந்து சிந்திக்கின்றான் என்று அனுதாப உள்ளத்தோடு சென்றனர். யாரையோ சந்திக்கத் தனித்து இருக்கின்றான்; இன்னும் கூட்டாளி வரவில்லைப் போலும் என்று தமக்குள்ளே கேலி பண்ணிக்கொண்டு சென்றனர் இளஞ்சோடிகள். ஒருவரைப் பார்த்த அளவில் மதிப்புரை கூறுவது, தத்தம் அனுபவத்திற்கும் அறிவிற்கும் எட்டிய அளவில் இருக்கும். இதுதான் உலகின்போக்கு. யார் பேசியென்ன! நினைத்தென்ன! விவேகியை அவை ஒன்றும் பாதிக்கவில்லை. அவன் உடல் மாத்திரம் கடற்கரையில் இருந்தது. உள்ளமோ எல்லையற்ற ஆழியிலே ஒன்றுக்கல் கலந்திருந்தது. ஆம், இறையாழியிற் கலந்தவர் நிலையும் இப்படித்தான். உலகம் என்ற கடற் கரையில் எத்தனை எத்தனையோ காட்சிகள், கதைகள், நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இறைவன் கருணை சாகரத்தில் தன் உள்ளத்தை ஒன்று படுத்தியவனுக்கு உலகில் நடப்பன எதுவும் இன்பத்தையோ! துன்பத்தையோ! ஆக்காது. உலகம் போற்றினாலென்ன, தூற்றினாலென்ன, தானுண்டுதன் தலைவன் உண்டு என்ற நிலையிலே அமைதியோடு இருப்பான்.

தன்னை மறந்திருந்தான் விவேகி. அவனை நினைத்துக் கொண்டே இருந்தார் ஒரு பெரியார். சற்றுத் தூரத்தில், இருந்த அருளாளர் விவேகியின் முகத்தையே உற்றுப்பார்த்தார். நீறுபூத்த நெருப்புப் போல அவன் உள்ளம் இருப்பதை ஊகித்துக் கொண்டார். விளக்குத் துலக்கமாக எரிவதற்கும் தூண்டுகோல் ஒன்று வேண்டுமே. விவேகியின் வாழ்வில் விளக்கேற்ற அருளாளர் அண்மையிற் சென்றார். மெதுவாக நடந்து சென்ற பெரியார் சந்தடி இல்லாமலே விவேகியின் பின்னே நின்றார். காந்தக் கல் பக்கத்தில் வந்தால் ஊசி காந்தத்தைத் தேடி ஓடாமல் இருக்க முடியுமா? காந்தம் ஊசியை இழுக்க ஊசி காந்தத்தில் ஓட்டுகிறது. ஒரு கண நேரத்தில் விவேகியும், அருளாளனும் உள்ளத்தாற் கலந்து கொண்டனர். எனினும் பெரியவரை விவேகி ஒரு முறை உற்று நோக்கிவிட்டு மௌனமாகவே எழுந்து நின்றான். பெரியவர் அன்பு குழைந்த குரலில் “வேண்டாம், வேண்டாம் இரு தம்பி” என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் கைகளைப் பிடித்து உட்காரச் செய்தார். தானும் அருகில் அமர்ந்து கொண்டார். விவேகியின் உள்ளத்தில் ஒரு புதிய தென்பு ஊற்றெடுக்க ஆரம்பித்தது. அதைத் தோண்டிப் பெருக்கெடுக்கச் செய்வது போல அருளாளர் பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

“ஏன் தம்பி வெகு நேரமாகத் தனிமையில் இருக்கக் கண்டேன். தனிமை எப்பொழுதும் இனிமை தரும் என்பதை நன்கு அனுபவிக்கிறாய் போலும்” என்றார். அதைக் கேட்ட விவேகி புன்முறுவல் பூத்தான். அந்த நேரம் உள்ளம் பெருமூச்சு விட்டது. தனிமை - இனிமை, தனிமை - இனிமை என்று தனக்குள்ளே பல முறை

கூறிக்கொண்டான். சற்று நேரத்தில் மௌனம் கலைந்தது. தனிமை இனிமை என்று சொல்லத்தான் கேள்வி, ஆனால் அனுபவத்திற் கிடைக்காது. எங்கே ஐயா உலகத்திற் தனிமை இருக்கிறது? எங்கு பார்த்தாலும் சத்தம் சந்தடி, சண்டை சச்சரவு, ஆட்டம் பாட்டம்; மக்கள் வாழும் உலகில் தனிமையும் உண்டோ? ஏன், சனசஞ்சார மற்ற காடு மலை என்று தேடிச் சென்றாலும் அங்கும் மிருகம், பறவைகளின் கூச்சல் கேட்கும். இப்படியே ஏதோ செயலிலே, அனுபவத்திலே காண முடியாததைத்தான் “ஞானிகள் வாக்கு, ஞானிகள் வாக்கு” என்று பலர் சொல்கிறார்கள். அவற்றிற் கெல்லாம் சமயப் போர்வையில் இருக்கும் கருத்தற்ற வெறும் வார்த்தைகள் என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும்; என ஒரு குட்டிப் பிரசங்கமே செய்து விட்டான். இளைஞனுடைய ஆராய்ந்து அறியும் உள்ளத்தை நன்கு அறிந்து கொண்டார் அருளாளர் அவன் உள்ளப் போக்கிலே கள்ளம் கபடமில்லை என்பதை அவன் பேச்சுக் காட்டியது. அருளாளர் மீண்டும் தன் பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

அருள்: தம்பி நீ என்ன சமயம்?

விவேகி: என் பெற்றோர் சைவ சமயம் என்கின்றார்கள்; நான் கிறிஸ்தவ பாடசாலை யில் படித்தேன். நான் சமயத்துக்கு ஏற்ற சமயமாக வாழ்கின்றேன்.

அருள்: அப்படியானால் கடவுள் இருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி உனது அபிப்பிராயம் என்ன?

விவேகி: இறைவன் எங்கும் இருக்கிறார் என்பது புத்தகப் படிப்புத்தான். அந்தக் கடவுளை என்றும் நாம் கண்டதில்லை. காணாத கடவுளைப் பற்றியகவலை நமக்கேன்

அருள்: காணாத பொருளை முயற்சி செய்தாற்றானே காண முடியும்.

விவேகி: கடவுள் இருக்கிறார் என்பதற்கே ஆதாரமில்லையே; ஏதோ வாழையடி வாழையாக கோயில், பூஜை, திருவிழா என்று நடத்துகிறார்கள்; வீழுதியைப் பட்டை பட்டையாகப் பூசுகிறார்கள்; இதெல்லாம் ஏன்? இதற் கென்ன அர்த்தம் என்று கேட்டால் ஏதோ பாட்டன், பாட்டி செய்தார்கள், நாமும் செய்கிறோம் என்பதுதான் பதில்; வேறில்லை. இந்தக் கண்முடிப் பழக்கமெல்லாம் மண்முடிப் போக வேண்டும் என்பது தான் எனது ஆசை.

“தம்பி நீ சொல்வதிலும் சிறிது உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது” என்று அருளாளர் சொன்னதைக் கேட்டு விவேகி, தனது கொள்கையையும் ஆதரிக்க ஒரு பெரியவர் இருக்கிறாரே என்று எண்ணி மகிழ்ந்தான். அப்போது அருளாளர் தனது பேச்சை வேறு திசையில் மாற்றினார்.

அருள்: தம்பி இதுவரை உனது பெயரைக் கேட்காது இருந்து விட்டேன். உன்னுடைய பெயரென்ன?

விவேகி: விவேகி.

அருள்: பொருத்தமான பெயர். பெயருக்கேற்ப விவேகியாகவே இருக்கிறாய். மிக நல்லது. நான் ஒரு கேள்வி கேட்கப் போகிறேன் பதில் சொல்கிறாயா?

விவேகி: தெரிந்தவரை சொல்கிறேன். (உற்சாகத்தோடு நிமிர்ந்தான்)

அருள்: இந்த இடத்தில் இனிமையான சங்கீதம் கேட்கிறது. அது என்ன இராகம் சொல் பார்க்கலாம்?

விவேகி: (ஆச்சரியத்துடன்) என்ன! சங்கீதம் கேட்கிறதா! பாடுபவர் ஒருவரையும் காணாமே! அப்படியிருக்க சங்கீதம் எங்கே கேட்கிறது.

அருள்: பாடுபவர் எங்கேயிருக்கிறார்? எப்படியிருக்கிறார்? என்பது பிரச்சினையல்ல. பாட்டுக் கேட்கிறதா? இல்லையா? நன்கு கவனித்துச் சொல்லு.

விவேகி சில நிமிடம் அமைதியாக இருந்து விட்டு சங்கீதம் என் காதில் கேட்க வேயில்லை என்றான். அருளாளர் தன் சட்டைப் பையில் இருந்த ஒரு சிறு வாடுவெலிப் பெட்டியை வெளியில் எடுத்து வைத்து அதனைப் பாட வைத்துக் கொண்டே இப்போது சங்கீதம் கேட்கிறதா?" என்றார்.

விவேகி: ஆம், கேட்கிறது.

அருள்: எங்கிருந்து கேட்கிறது?

விவேகி: வாடுவெலிப் பெட்டியிலே கேட்கிறது.

அருள்: வாடுவெலிப் பெட்டிக்குள்ளே பாடகர் இருக்கிறாரா?

விவேகி: (சிரித்துக்கொண்டே) பாடகர் வாடுவெலி நிலையத்தில் இருக்கிறார். அவர் பாடும் சங்கீதம் வாடுவெலிக்குள் கேட்கிறது.

அருள்: (வாடுவெலியை நிறுத்தி விட்டு) மிகவும் நல்லது. இப்பொழுது பாட்டுக் கேட்கிறதா?

விவேகி: இல்லை.

அருள்: இந்த இடத்தில் (வானத்தில்) சங்கீத ஒலி உண்டா? இல்லையா?

விவேகி: உண்டு.

அருள்: அப்படியானால் ஏன் சங்கீதம் கேட்கவில்லை?

விவேகி: வாடுவெலி இயங்கவில்லை அதனால் கேட்கவில்லை.

அருள்: சங்கீத அலை இந்த இடத்தில் நிறைந்து இருக்கிறது. வாடுவெலி இயங்காத போது கேட்கவில்லை. இயங்கும்போது கேட்கிறது. வெட்டை வெளியில் கலந்திருக்கும் இசையை எமது காதினால் கிரகிக்க முடியாதபோது இசையே இல்லையென்று தீர்மானித்து விடுகிறோம். ஆனால் அது உண்மை அல்ல. வாடுவெலியைக் கருவியாக வைத்துக் கேட்கும்போதுதான் உண்மை தெரிகிறது. இதுபோலவே எம்மை நடத்தும் இறைவன் எங்கும் நிறைந்துள்ள ஒரு சக்தி. அந்தச் சக்தியை நாம் கண்ணால் காண முடியாது. ஆனால் உணர் முடியும். இறைவனை உணர்ந்து இன்புற வேண்டுமானால் நாம் வாடுவெலிப் பெட்டியாக மாற வேண்டும். அப்போது அந்த அருட் சக்தியின் அருள் ஒலிகளைக் கேட்க முடியும்.

விவேகி: ஐயா! கடவுள் உண்டா? எனச் சந்தேகப்பட்ட என் உள்ளத்துக்கு மிகச் சிறந்த ஆதாரம் காட்டினீர்கள். எனது சந்தேகம் தெளிந்து விட்டது. இறைவனின் அருள் மொழியைக் கேட்க ஒருவர் எவ்விதம் வாடுவெலிப் பெட்டி ஆவதென்பதைச் சற்று விளக்கமாகக் கூறவேண்டும்.

அருள்: ஆத்மீக வாழ்விற்குச் சிறந்த சாதனை வேண்டும். உடலும் மனமும் இறைவனைக் காணுவதற்குத் துணையாகும் கருவிகள் யோக சாதனைகளால் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியும். இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்ற அட்டாங்க யோக சாதனைகளைச் செய்தல் வேண்டும். அவற்றால் ஒருமுகப்பட்ட தூய உள்ளம் ஈசனைக் கண்டு இன்புறும். யோக மார்க்கமன்றிப் பக்தி மார்க்கமும் இறைவனைக் காணச் செய்யும். தத்துவஞானி வாடுவெலிப் பெட்டியை நன்கு உபயோகிக்கத் தெரிந்தவரை ஒப்பார். தத்துவ மறியாத சாதகர் விபரம்

தெரியாத ஒருவர் வாடுலையை இயக்குவதை ஒப்பார். வாடுலையின் விபரம் தெரிந்தவர் சென்னை நிலையம் எது? திருச்சி நிலையம் எது? கொழும்பு நிலையம் எது என்று நன்கு அறிவர். வேண்டிய நேரம் வேண்டிய நிலையத்தில் விஷயத்தைத் தாமதமின்றி வாடுலையை இயக்கிக் கேட்டுக் கொள்வார். யோக சாதனையிற் சிறந்தவர்; உடலினதும், உள்ளத்தினதும் பண்பை அறிந்து ஏற்ற வகையில் இயக்கித் தெய்வீகப் பண்பை அறிந்து ஏற்ற வகையில் இயக்கித் தெய்வீக சக்தியைப் பெற்று ஆனந்தம் அடைவர்.

வாடுலி விபரம் அறியாதார், பாடுகின்ற நிலையம் எதுவெனத் திட்டமாக அறியார். அதனால் நிதானமின்றிப் பல இடத்தும் வாடுலையை இயக்குவர். ஏதாவது அர்த்தமற்ற சத்தம் இடையிடையே கேட்டும், சத்தம் கேளாமலும் போகும். மனம் சோராது இயக்கிக்கொண்டே இருப்பின் திடீரென இனிய கானம் கேட்கலாம். அந்த இடத்தில் அசைவன்றி நிறுத்தி விட்டால் சங்கீதம் கேட்கும் அல்லவா? அப்படித் தத்துவமறியாத சாதகருக்கும் ஒரு நாள் தெய்வ தரிசனம் கிடைக்கவே கிடைக்கும். அவ்வாறு கிடைக்கும் தெய்வீக சக்தியை நிதானமாகக், கவனமாகப் பற்றிக் கொள்ளல் வேண்டும். யோக மார்க்கம் ஆனாலும் என், பத்தி மார்க்கமானாலும் என், தெய்வீக சக்தியைப் பெறுவதற்கு உள்ளமும், உடலும் தூய்மையுற்று விளங்க வேண்டும். ஆசாபாசக் கறள்கள் இன்றிக் களங்கமற்று இருத்தல் வேண்டும். தகுதியுள்ள வாடுலையாகும் போது இறைவனைக் காண முடிகிறது. மகா சக்தியை உணர முடிகிறது.

சரி நேரம் ஆகிவிட்டது. கடவுள் கிருபை உனக்கு நிறைவதாக, நாளைக்கு மீண்டும் சந்திப்போம் என்று விடை பெற்றார் பெரியவர். இளைஞனும் கடைசி நேரத்தில் தனக்கு வழி காட்டிய பெரியார் வசிக்கும் இடத்தை விசாரித்துக் கொண்டான். வணக்கம் செலுத்தி விட்டு தனது வீட்டை நோக்கி நடந்தான். அவனுள்ளமோ பெரியோரையே வட்டமிட்டது.

அருளாளர் பெரிய ஞானி, அவர் பேச்சில் இருந்துதான் பதில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில்லை. அருள் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலே போதும். எத்தனையோ சந்தேகங்கள் எனக்கு நீங்கி விடும். இதுதான் விவேகியின் முடிவு. அன்றி லிருந்து அருளாளரைச் சந்திப்பதில் விவேகி தவறி விடவில்லை. கடற்கரையில் மாத்திரமல்ல, அருளாளர் வீட்டிலும் அவர்கள் சந்தித்து ஆத்மீக ஓளியை வளர்த்து வந்தான் விவேகி. எனது முயற்சியால் எல்லாம் பெறலாம் என்ற அகங்கார நிலை அறவே அகன்றது. எமது முயற்சிக்கும் சக்தியைத்தவிர ஒரு மகா சக்தி இருக்கிறதே. அதனைப் போற்றி நடப்பதே இன்ப வாழ்வு என்பதை அனுபவத்தில் உணர்ந்து கொண்டான்.

சூரிய காந்தக் கல்லில் சூரியன் இன்றி நெருப்பு உண்டாகாது. அதுபோல குருவின்றி ஞானம் உண்டாகாது. என்ற உண்மையை அனுபவத்திற் கண்டு கொண்டான் விவேகி. அருளாளர் காட்டிய வழியிலே ஆனந்த வாழ்வு வாழ்ந்தான். இயற்கையில் காணும் ஒவ்வொரு பொருளிலும் செயலிலும் இறைவனைக் கண்டான்.

தீபம் எரிகிறது. இருளை நீக்கி ஓளியைக் கொடுக்கிறது. அதே நேரத்தில் எண்ணெய் குறைகிறது. திரி எரிந்து தேய்கிறது. தன்னை அழித்துக் கொண்டே தான் தீபம் ஒளி கொடுக்க முடிகிறது. இதுவே தியாக வாழ்வு. தனது சுக வாழ்வை அழிக்கும் போதுதான் பிறர் பயன்பட வாழ முடிகும். இதுவே இன்று விவேகியின் இலட்சியம், பிறர் இன்புற்று வாழ தான் சேவை செய்கிறான்.

வீட்டிலுள்ள அழுக்குகளைக் கூட்டிச் சுத்தம் செய்கிறது தும்புத்தடி; தான் செய்த தொண்டை விளம்பரப் படுத்திக் கொண்டு, அது முன்னுக்கு வருவதில்லை. தன் கடமை முடிந்ததும், தான் சுத்தம் செய்தேன். என்பதை மற்றவர் அறியாதபடி ஒரு மூலையில் ஒளிந்து கிடக்கிறது தும்புத்தடி. விவேகி இன்னோர் தும்புத்தடி ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறான். நாட்டுக்கு நல்லவை பல செய்கிறான். ஆனால், பத்திரிகையிலோ பகிரங்க மேடையிலோ விளம்பரப் படுத்தவில்லை. அடக்கமாக இருந்து அருட்பணியாற்றுகிறான். அன்பினால், சேவையால், மனத்தூய்மை பெற்றார். மகா சக்தியை உணர்ந்து இன்புறும் விவேகிகளே.

அருள் வாழ்வு

நா. முத்தையா

வாழ்க்கை என்பது என்ன? சுவாசித்தல், ஜீரணித்தல், இந்தத் தூல உடலிலே ஓயாது நடந்து கொண்டிருக்கும் ஆக்க அழிவு மாறுபாடுகள் மட்டும் தானா வாழ்க்கை? பொன்னும் புகழும் பெறுவதற்காக மனிதன் ஓடாக உழைக்கின்றானே! அதுதானா வாழ்க்கை? தன்னுடைய சந்ததி அழிந்து போகாது இருத்தற்காக மக்களை உறப்பத்து செய்வது மட்டும் தானா வாழ்க்கை?

இவைதான் மனித வாழ்க்கையாயின் மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்குமிடையில் என்ன வித்தியாசம்? கல்வி கற்றவன், படித்தவன், பட்டம் பெற்றவன் என்று தன்னைச் சொல்லிக் கொள்ளும் மனிதன்கூட வாழ்க்கையில் இந்த வரைவிலக்கணத்திற்கு அப்பால் சிந்தியாதிருப்பதை நோக்கும்போது மனிதனைப் பார்த்து நாம் பரிதாபப் பட வேண்டியுள்ளது.

இன்றைய உலகின் கெடுபிடிக்கு முக்கிய காரணம் மனிதன் தன்னுடைய உண்மை சொரூப நிலையை அறியாமையும் வாழ்க்கையின் உண்மைத் தத்துவத்தை புரிந்து கொள்ளாமையுமே. மனிதன் தன்னை ஆத்ம சொரூபம் என்று இன்னும் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. பிறந்த நாள் தொடக்கம் இறக்கும்வரை உடலைப்பற்றிச் சிந்தித்து உடலுக்காகவே வாழ்ந்து ஈற்றில் அவனது வாழ்க்கை மண்ணோடு மண்ணாக முடிந்து போகின்றது.

வாழ்க்கை இரண்டு விதமானது. அவை: பொருள் வாழ்க்கை, அருள் வாழ்க்கை அல்லது ஆன்மீக வாழ்க்கை ஆகும். உயிர்த் தத்துவ வல்லுனர்களும் உடல் தத்துவ வல்லுனர்களும் வாழ்க்கை என்பது என்னுதல், உணர்தல், அறிதல், விரும்புதல், ஜீரணித்தல், சுவாசித்தல் முதலியவைகள் அடங்கியது என்று கருதுகின்றனர். இந்த விதமான வாழ்க்கை உண்மையானதன்று. இதில் ஆபத்து, வலி, பயம், கவலை, களைப்பு, பாவம், பிறப்பு, இறப்பு முதலியவைகளும் அவற்றைச் சார்ந்த தீமைகளான மூப்பு, பிணி முதலியவைகளும் கலந்து இருக்கின்றன. இத்தனை செயல்களும் உலகில் வாழுகின்ற எல்லா உயிரினங்களுக்கும் பொதுவானவையே. மனித வாழ்வுக்கும் மிருக வாழ்வுக்கும் எல்லையாக இருப்பது இறைவனைப் பற்றிய நினைவாகும். இறைவனைப்பற்றி நினையாத மனித உரு மனித விலங்கு எனப்படுகின்றான். பிறவி தோறும் மனிதனோடு விலங்கு மனம் அழியாது வந்திருக்கின்றது. இதனை மனிதவாசகப் பெருமான்,

“விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள்ளுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேன்”
என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆகவே தியாகத்தின் மூலமாகவும், தவத்தின் மூலமாகவும், வைராக்கியம், சாதனைகளின் மூலமாகவும், தன்னலமறுப்பு, புலனடக்கம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய வாழ்க்கை மூலமாகவும் மனத்தையும் புலன்களையும் வென்றவர்களே அந்தராத்மாவை உணர முடியும். அங்ஙனம் அந்தராத்மாவை உணர்ந்தவர்களே, முனிவர்கள், மகான்கள், ரிஷிகள், தீர்க்கதரிஷிகள், சாதுக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் தமது சொந்த அனுபவத்தை உலக மக்களுக்கு வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

ஆத்மீக வாழ்க்கை ஒன்றினால்தான் நீடித்த அமைதியும், எல்லையற்ற பேரா னந்தமும், பரம சந்தோஷமும், நிரந்தரமான திருப்தியும், அமர நிலையும் அடைய முடியுமென்று அழுத்தத் திருத்தமாகக் கூறியுள்ளார்கள். இப்படிப்பட்ட மகான் களுடைய உபதேசங்களில் யார் பூரணமான நம்பிக்கை வைத்துச் சாதனை செய்தார் களோ? அவர்கள் வாழ்க்கையில் அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் பெற்று வாழ்வதை நிதர் சனமாகப் பார்க்கிறோம்.

எசுநாதர் என்ற மகானைப் பார்த்து ஒருவர், நீங்கள் எந்த நேரமும் மகிழ்ச்சி யோடு இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்டார்? 'நான் எந்த நேரமும் எனது மரணத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதுதான் எனது வாழ்க்கையின் இரகசியம்' என்று கூறினார். இந்த உபதேசத்தினுடைய கருத்து என்ன? மரணத்தை நினைந்து நினைந்து கணந்தோறும் இறந்து கொண்டிருந்தாரா? இல்லை. உடல் நிலையில்லாதது; மரணம் எனது தோளிலேயே இருக்கின்றது. நான் கணந்தோறும் இறந்து கொண்டே இருக்கின்றேன். ஆதலால் உடல் அழியுமுன் உடலைப் பெற்ற பயனை ஆத்மா அடைந்துவிட வேண்டுமென்ற துடிப்பே அவரை மகான் ஆக்கியது. ஆத்மா வைப்பற்றிச் சிந்திப்பவனுக்கு துன்பமே இல்லை. இதனை உணர்ந்த பெரியவர்கள்தான்

'இன்பமே என்னுடைய துன்பமில்லை'
என்று அருளினார்கள்

சுயநலம், காமம், கோபம், பேராசை, வெறுப்பு, பொருமை போன்ற கீழ்மையான அசுரத்தன்மையை விட்டு விடுதலே மனிதனின் முதற் சாதனையாகும். மானசீகத் துறவும் தியாகமும் கூடிய தெய்வீக வாழ்க்கையை நோக்கி வாழ்வு அமைய வேண்டும். அதுவே அருள் வாழ்க்கை என்று கூறப்படுகின்றது.

பிறருடைய உடைமையெல்லாம் தன்னை வந்து சேர வேண்டுமென்று ஒரு மனம் நினைக்கின்றது, இதற்கு அவாமனம் என்று சொல்லுவார்கள். என்னுடைய பொருளைப் பிறருக்குக்கொடுக்கமாட்டேன். நான் உண்டு என்பாடுண்டு என்று ஒருமனம் வாழுகின்றது. இதனைப்பற்றுமனம் என்று சொல்லுவார்கள். தன் வாழ்க்கையில் பெற்ற இன்பத்தைத் தன்னோடு சேர்ந்தவர்களும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று ஒருமனம் எண்ணுகின்றது. அது அன்பு மனம். எனக்கு என்பது ஒன்றுமில்லை. எல்லா உயிர்களிலும் ஆண்டவன் இருக்கின்றான். எனதுடைமை என்பது ஆண்டவனுடைமையே. அவையெல்லாம் எல்லார்க்குமுரியது என்ற மனோ பாவனையோடு வாழ்கின்றது ஒரு மனம். அதனை அருள் பழுத்த மனம் என்று கூறுவார்கள். எல்லா உயிர்களிலும் ஆண்டவனைப் பார்ப்பதே அருள் பழுத்த வாழ்வு. இந்த நிலையிலே எனது என்பதற்கு இடமே இல்லை. நான் எனது என்பது அற்ற இடமே இறைவனை உணரும் இடமாகும்.

“யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாறோர்க்
குயர்ந்த உலகம் புகும்”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. நான் என்னுடையது, என்ற அகங்கார மமகார எண்ணங்களை மனதிலிருந்து ஒழித்து விட்டவன் தேவர்கள் வசிக்கும் உலகத்துக்கும் மேலான இடத்துக்குப் போய்ச் சேர்வான். இதுவே அருள் வாழ்வு. 'வாறோர்க்குயர்ந்த உலகம்' என்றதனால் பேரின்ப வீடு தேவலோகத்திற்கும் மேலானது. வானுலகத்திலுள்ளவர்களாகச் சொல்லப்படுகிற தேவர்களும் மனிதர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான சுகபோகங்களை அனுபவிக்கிறவர்களே அல்லாமல் வேறல்லர். யான், எனது என்ற செருக்கறுத்த மனிதர்கள் தேவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பதவியை அடைவார்கள் என்பது கருத்து.

அருளுடைமை என்பது எல்லா உயிர்களிடத்தும் கருணையோடு நடந்து கொள்வது. அருள் என்பது அன்பு பெற்றெடுத்த குழந்தை. அதாவது அன்பின் முதிர்ச்சியே அருளுடைமையாகும். மனிதனால் தேடத்தகுந்தது அருளுடைமை ஒன்றே. ஆகவே தான்

'அருட்செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணுமுள்'

என்று வள்ளுவர் வாய் மொழிந்துள்ளார். பணச் செல்வத்தை யாரும் எந்த வழியிலாவது சம்பாதித்துவிட முடியும். ஆனால் கருணை என்கின்ற குணச் செல்வத்தை எல்லாரும் எந்த வழியிலாவது சம்பாதித்துவிட முடியாது. நல்ல எண்ணமுள்ளவர்கள் தாம் அதைச் சம்பாதிக்க முடியும். ஆதலால் அருட் செல்வமே செல்வத்துட் செல்வமாகும். அதுபோல அருள்வாழ்வே வாழ்வு.

சைவமும் சமரசமும்

திருமதி பி. நவரட்னம், B.A.

இறைவனின் படைப்பினில் அனைவரும் இணையே. கல்வியும், செல்வமும் இன்று மக்களுக்கும் பேதத்தை விளைவிப்பதாயினும் இவ்வேற்றத் தாழ்வும் காலப் போக்கில் மறைந்து விடுகின்றமை கண்கூடு. தெய்வத்தின் முன்னிலையில் மக்கட்குள் பேதமில்லையென்பதை இன்று சமதர்ம வாதிக்கள் உணர்த்துவதை உணர்கிறோம். ஆயின் ஆதிமுதற் பரம்பொருளை அன்றுணர்ந்த தமிழ்க் குலத்தில் சாதியிருந்ததாக எந்நூலும் கூறவில்லை. இன்றைய சமதர்ம வாதிக்கள் எமக்கு இவ்வுண்மையை உணர்த்து முன் சாதியில்லாச் சமுதாயம் தமிழகத்தில்தான் வாழ்ந்தது என்பதற்கு பல நூல்கள் சான்றளிக்கின்றன. வருணம் எனும் குலபேதம் பிறப்பால் ஏற்படுகிறதெனும் குதர்க்கவாதம் தமிழலகில் பிற்காலத்திலேற்பட்டவொன்றாகும்.

ஐவகை நிலங்களில் ஐவகை மக்கள் வாழ்ந்தனரேயன்றி ஐவகை சாதிகள் வாழவில்லை. இம்மக்களும் தமக்குள் உறவு முறைகளையேற்படுத்தி இரண்டறக் கலந்து வாழ்வதற்கு தடை கூறப்படவில்லை. இவ்வுண்மையை தொல்காப்பியம் முதற் கொண்டு பல தமிழ் நூல்களுணர்த்துகின்றன. ஒரு தொழிலைப் புரிபவன் பிறிதொரு தொழிலுக்குச் செல்ல விரும்பாதது அவனது மனவியல்பாகக் கருதப்பட்டதேயன்றி வகுக்கப்பட்டதோர் நியதியாகக் கருதப்படவில்லை. இன்னும் அம்மனவியல்பு பலரிடமிருந்தலேக் காண்கிறோம்.

இம்மனவியல்பாலும் தாம் வாழும் நிலத்தின் தன்மையாலும் மக்கள் ஐவகையாகப் பிரிந்திராவிடினும், ஐவகையான தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தனர். சமய அடிப்படையில் இந்நிலத்தினரிடம் பேதமிருந்ததோவெனில் இல்லை. ஈசனின் பாதியுருவாகியவன் நெய்தல் நிலத்துப் பெண்ணாகப் பிறந்ததாக புராணம் கூறுகிறது. அப்பரம் பொருளின் விந்துதத்துவத்திலுதித்த வேல் முருகனோ, குறவர் வாழ் நிலத்துப் பெண்ணை மணந்தான் என்றறிகிறோம். மாயோன் இடையகைப் பிறந்ததை வட நூல்கள் வாயிலாக நாம் அறியு முன்னர் ஆதித் தமிழ் நூல்களினின்று அறிய வருகிறோம். எனவே அக்கூற்றினை எம்மிடமிருந்தே அவர் பெற்றனர் என்பதற்கு எதிர்காலம் முடிவு செய்யினும் நாம் வியப்பதற்கில்லை. இவ்வரிய உண்மைகளை உணர்ந்தும் இன்று தமிழ் மக்களுள் குலபேதம் தலைவிரித்தாடுகின்றதெனில் இதனைத் தமிழர் தம் சமயப் பெருமைக்கு வந்த சாபக் கேடென்றே நாம் முடிவுரைக்க வேண்டும். உலகாயுத வாதத்தில் பற்றுள்ள சமூகமொன்று உருவாகும் இவ்வேளையில் நிஃசரவாதமெனும் இறைவனில்லையெனும் கொள்கை பரவி வரும் இவ்வேளையில் தமிழருக்கும் தமிழர்தம் உற்ற சமய வாழ்விற்கும் சோதனைக் காலம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நாட்டுத் தமிழருள் தம்மை உயர் குலத்தவரெனப் பறை சாற்றும் ஒரு சாரார் ஈழத் தமிழருள் ஒரு பெரும் பிளவையேற்படுத்தி வருகின்றனர் சமயத்தின் பெயரால்! இறைவனின் பெயரால்! வடக்கும் கிழக்கும் நாளை நாத்திகர்களின் பாசறையாக மாறுமெனின் அதற்கு ஏது இம்மக்களையாவர். தமிழர் சமரச வாழ்வினை ஆலய வழிபாட்டுச் சுதந்திரத்தையளிப்பதன் மூலம் பொதுப் பந்தியில் உணவருந்துவதின் மூலம் மட்டுமே பெற முடியாது. குலபேதமெனும் ஆணவ இயல்புகள் மறைந்திடவும், தமிழரெனும் அடிப்படையில் இரண்டறக் கலந்து வாழும் அரிய வாழ்வினை தமிழ்க் குலம் இன்று உருவாக்கத் தவறியின் நாளைய எமது சமய வாழ்விற்கு ஊறு விளைவதுடன் மட்டுமின்றி சைவமே ஈழத்தில் தாழ்ந்த நிலையை அடைந்திடும்.

இதனையுணர்ந்த நாம் இன்றே தமிழ் மணக்கும் சமரச வாழ்வினை எமது சமய அடிப்படையிலேயே உருவாக்குவோமாக. இத்தாய பணி எந்தமிழ் இளைஞர் சமுதாயத்தினுல்தான் கைகூடும்.

வாழ்க தமிழ் மறை !

சிவசக்தி

பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை

பண்டிதர்

அருமை சிறந்த தொடர் சிவசக்தி

சிவசக்தி மிகவும் அருமையும் இனிமையும் வாய்ந்து உள்ளத்தைத் தொடும் தொடர்பதம் இஃதாகும். சிவம், தானே தன்மயமாய்த்தனிப் பெரும் ஆனந்தமாய்ப் பூரணமாய் நிற்கும் பொருள் சக்தி, “அண்டபதி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி ஆனந்தமானபரம்” எனும் சிவம் உலகத்துயிர்களை நோக்கி நிற்கும் கருணை நிலை. இதுவே தாய்நிலை என்னும் தயாநிலை. இன்பமும் அன்பும் ஒருங்கு கனிந்திலங்கும் நிலையே சிவசக்தி என்பதனாற் பெறப்படுகிறது. சிவத்தையும், சக்தியையும், நெருப்பையும், சூட்டையும், கனியையும் அதன் சுவையையும், மணியையும் அதன் ஒலியையும் பிரிக்கமுடியாதவாறு நாம் பிரித்தெடுத்தல் முடியாது. எல்லா அண்டங்களையும் ஊடுருவி நிற்கும் அந்தப் பரம் போலவே இச் சக்தியும் உமை என்றும் இலக்குமி என்றும் வாணி என்றும் பிரித்தறிய முடியாதவாறு சாந்தமாய்ச் செல்வமாய்க் கலைஞானமாய் இத்தகைய மக்கள் விழையும் எல்லாப் பொருளுமாய்க் கலந்திலங்குவது. ஆகவே சிவசக்தியில் அடங்காத தொன்றில்லை எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கித்தான் அவற்றுள் அடங்காது எல்லாமாய் நிற்கும் தனிநிலை சிவசக்தி.

இவளே முப் பெருந் தேவியாம்

சிவத்தோடு கூடி நிற்கும் இச் சக்தியைப் பற்றி ஒரு புலவர் பெருமான் தம்முள் ஆழ்ந்து சிந்தித்துத் தம் வயமிழந்து அதன் வயமாகிவிட்டார். தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர் எல்லோரும் தொழும் எல்லா மதங்களையும் ஊடுருவி நிற்கும் இப்பெருஞ் சக்தி அவர் மூலமாய்த் தன்னை எங்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

“இமையவர் கண் மௌலி இணைமலர்த்தாள் சூடச்
சமையந் தொறு நின்ற தையல் — சிமைய
மலைமடந்தை வாசமலர் மடந்தை — எண்ணெண்
கலைமடந்தை நாவலோர் கண்”

இமையவர்கள் தமது முடியைச் சூட்டுகின்ற மலராம் தேவியாருடைய இருபாதங்களும் எல்லாச் சமயங்களையும் ஊடுருவி அவற்றிற்கெல்லாம் வலியூட்டும் உயிர் நாடியாய் நிற்கின்றாளாம் இந்த இமயமலை அரசி, அவள்தானே, வாசனை வீசும் செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியாம். அறுபத்து நான்கு என்னும் தொகைப்பட்டகலைகளுக்குத் தலைவியாய் நிற்பவளும் அவள்தானாம். நாவன்மை மிக்க அறிஞருக்குக் கண்ணாய் நிற்பவளும் அவள்தானாம். பிறர் தம்மை வணங்கத் தாம் பிறரை வணங்காத தேவரெல்லாம் தலை தாழ்த்தி வணங்குகின்ற அற்புதத் தெய்வம் இந்தச் சக்தி. அவளுடைய பாதங்கள் இரு திவ்விய மலர்களாம். அந்தமலரிலே சூடப்படுகின்ற ஒன்பது நிறங்களும் கலந்திலங்கும் மலராம் தேவர்களுடைய மகுடங்கள்.

முத்தேவர் இதயச்சோதி இவளே

“வானோர் வணங்க மறைமேல் மறையாகி

ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றியே நிற்பாய்” வேதமென்ற மரத்தின் தலை எடுப்பு இவளிலே தங்கி நின்றலால் இவளைக் “கொழுந்து” என்கிறார் புலவர். வேதம் போலவே பொய்யற்ற தன்மை உடையவளாய் நிற்கும் இவளை “நடுக்கின்றியே நிற்பாய்” என்று கூறி இவளுடைய அளவில் ஆற்றலைப் புலவர் காட்டுகிறார். “வானோர் மாத்திரமா அவளால் வளம் பெறுகின்றார்? வேட்டுவ வரியிலே தொடர்ந்து சொல்லுகிறார் சிலப்பதிகார ஆசிரியர்,

“அரி அரன்பூமேலோனக மலர்மேல் மன்னும்
விரிகதிரஞ்சோதிவிளக்காகியே நிற்பாய்”

முத்தொழில் செய்யும் மும்மூர்த்திகளும் இதயத்தில் அவளை வைத்துப் பூசிக்கிறார்களாம். அதனால் அவர் இதயத்தமைந்த சோதிவிளக்காக அமைந்துள்ளாளாம் இச்சக்தி.

அபிராமிப்பட்டர் தந்த மணிப்பாடல்

சோதி என்றவுடன் தேவியின் பத்தராகிய அபிராமிப்பட்டர் தேவியைப் புகழ்ந்து தோத்தரிக்கும் அபிராமி அந்தாதிப்பாடலொன்று நினைவிலே துள்ளிக் குதிக்கிறது. வந்த சொற்களை அடுத்தடுத்து வைத்து அருமைசிறந்த பொற்சங்கிலித் தொடர் போல அமைந்த மணிப்பாடல் வருமாறு:—

“மணியே மணியினெளியே ஏளிரு மணிபுனைந்த
அணியே அணியும் அணிகழகே அணுகாதவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே
பணியேன் ஒருவரை நிற்பதம் பாதம் பணிந்தபின்னே.”

சிவசக்தியின் பாத தாமரைகளைத் தாம் ஒருமுறை தொழுதாராம். அத்தேவி ஒருத்தியே தம் வணக்கத்துக்குரிய தெய்வம் எனக்கண்டு பிறரைத் தொழும் தொழிலைத் தாம் விட்டுவிட்டாராம். அத்தேவி மாணிக்கமாம். அம்மாணிக்கத்தினுள்ளே பேரொளியாம். ஒளிரும் மாணிக்க மணிகள் பல சேர்த்து அமைந்த ஆபரணமாம். அத்தகைய உயர்வற உயர்ந்த ஆபரணத்தை அம்பாள் அணிந்தாளாம். தேவியின் திருமேனிப் பிரகாசம் அந்த உயர்ந்த ஆபரணத்தை அம்பாள் அணிந்தாளாம். தேவியின் திருமேனிப் பிரகாசம் அந்த மணிபதித்த அணியிற் பட்டதனால் அந்த அணி அழகு சிறந்ததாகி விட்டதாம். ஏனோருக்கு அழகு செய்யும் ஆபரணம் தேவி அணியும் பேறு பெற்றமையால்தானே அழகு பெற்றொளிர்வதாயிற்றாம். அபிராமம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் அழகு. அந்த அபிராமி அழகின் திருஉரு பொன்னையும் மணியையும் பூண்டமையால் அவை அவளிடமிருந்து தாம் பெற்ற இரவல் அழகால் ஒளிர்கின்றனவாம். அத்தகைய அழகினுருவாய் தேவி தன்னை அணுகாதவருக்குப் பிணியாம். கடும் குளிரால் உடம்பு நடுங்கும் மனிதன் நெருப்பைநாடினார் குளிர் தானாகவே ஓடும். நாடாவிட்டால் நெருப்பிற்கு நட்டமில்லை. நாடாதவன்தானே கேடடைகிறான். அதுபோலச் சிவசக்தியை வணங்காமையால் தமக்குத் தாமே தீங்கு விளைப்பவர் பலர். எந்தப்பிணிக்கும் அவளே தனிமருந்தாம் மிருதசஞ்சீவிபோல. (மிருதசஞ்சீவி - மரணத்தை ஓட்டும் மருந்து)

சிவத்துடன் ஆன்மாவைச் சேர்க்கும் சக்தி

தேவர்கள் அவளை வணங்கியதும் சொல்லொணு உவகை தானாகவே சுரந்ததாம் ஆகவே அவள் தேவருக்கு இன்சுவைமருந்தாகிய அமிர்தமாகிவிட்டாளாம். அந்த அமிர்தத்தை உண்டவருக்கு வேறு எந்த இன்சுவைப் பொருளும் வேம்பாதல்போலத் தேவியைத் துதித்துச் சிந்தைவசமிழந்து துதித்தோருக்குத் துதிப்பதற்கு வேறென்றுமில்லதாம். ஏனெனில் தேவி தன்னுடன் சேர்ந்த குழந்தைகளாகிய ஆன்மாக்களைத் தந்தையாம் சிவத்துடன் ஒன்றாக்கிவிடவே அவர்களும் சிவமாகிவிடுகின்றாராம். சிவத்தின் திருவடிக்கீழ் எல்லையிலாப் பேரின்ப மெய்துபவர் பெற வேறும் பேறு யாதேனுமுளதோ?

வாழ்க சிவசக்தி !

படிப்பால் அறிவு வளருமே தவிர ஒழுக்கம் வந்துவிடாது விளக்கு ஏற்றினால் வீட்டில் ஒளி பரவுமே தவிர தூய்மை வந்து விடாது. விளக்கின் வெளிச்சத்தில் தும்பு தூசி முதலியன போய் விடுவதில்லை இருள் மாத்திரம் போய் விடும் ஆனால் அழுக்கு இருப்பது தெரியும். இந்த ஒளியின் உதவி யுடன் அழுக்கை அகற்றலாம்.

மு. வரதராசன்

தேவரும் மனிதரும் அசுரரும்

செ. வேலாயுதபிள்ளை B.A. (Hons)

இத்து சமயத்தின் ஊற்று வேதம்; அவ்வேதத்தின் சிரமெனச் சிறப்பித்து கூறப்படுபவை உபநிடதங்கள். இவை மெய்யியல் ஆராய்ச்சி செய்வதோடு, உயர்ந்த ஒழுக்கவியற் கருத்துக்களையும் ஆங்காங்கே உவமைகள் வாயிலாகவும் உருவகக் கதைகள் வாயிலாகவும் உரைக்கின்றன. உபநிடதங்களுள் மிக்க பழைமையும் பெருமையும் வாய்ந்து விளங்குவது **பிருகதாரணியக உபநிடதம்**. இவ்வுபநிடதத்தில வரும் அழகிய கதையொன்று ஆன்ற பொருள் வளம் உடையதாயும், நாம் வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடித்தொழுக வேண்டிய அறங்களையெல்லாம் தொகுத்துரைப்பதாயும் உளது. அது வருமாறு:

உயிர்களின் தந்தை என்று உபசரித்துச் சொல்லப்படும் பிரசாபதிக்குத் தேவர் என்றும், மனிதர் என்றும், அசுரர் என்றும் முத்திறத்தார் புதல்வர்கள். இம்முத்திறத்தாரும் தந்தையின் அடியில் அமர்ந்து கல்வி கற்று வந்தனர். கல்வி முற்றுப் பெற்றதும், தேவர் தம் ஆசிரியனை நோக்கி, “ஐயனே, எமக்கு உறுதியுக்கும் அறமொன்றை அருளிச் செய்க” என்று கேட்டனர். அப்போது தந்தையும் ஆசிரியனுமான பிரசாபதி து என்னும் எழுத்தைச் சொல்லி, “விளங்கிக் கொண்டீர்களா?” என்று வினவினான். “ஆம், விளங்கிக் கொண்டோம்; நாம்த (அடங்குக) என்று எமக்கு அறிவுறுத்தியருளினீர்” என்று அவர்கள் விடையளித்தனர். “ஆம், உண்மையில் நீங்கள் விளங்கிக் கொண்டீர்கள்”, என்று ஆசிரியன் மொழிந்தான்.

பின்னர் மனிதர் அவனை நோக்கி, “ஐயனே, எமக்கு ஒன்றை அருளிச் செய்க” என்று கேட்டனர். அவன் அவர்களுக்கும் து என்னும் எழுத்தையே சொல்லி “விளங்கிக் கொண்டீர்களா?” என்று வினவினான். “ஆம், விளங்கிக் கொண்டோம்; தத்த (ஈக) என்று எமக்கு அறிவுறுத்தியருளினீர்” என்று அவர்கள் விடையளித்தனர். “ஆம், உண்மையில் நீங்கள் விளங்கிக் கொண்டீர்கள்” என்று ஆசிரியன் மொழிந்தான்.

பின்னர் அசுரர் தம் ஆசிரியனை நோக்கி, “ஐயனே, எமக்கு அறிவுறுத்துக” என்று கேட்டனர். அவன் அவர்களுக்கும் து என்னும் எழுத்தையே சொல்லி, “விளங்கிக்கொண்டீர்களா?” என்று கேட்டான். “ஆம், விளங்கிக் கொண்டோம்; தயத் துவம் (அருளாள்க) என்று எமக்கு அறிவுறுத்தியருளினீர்” என்று அவர்கள் விடையளித்தனர். “ஆம், உண்மையில் நீங்கள் விளங்கிக் கொண்டீர்கள்” என்று அவன் மொழிந்தான்.

பிரசாபதி தன் புதல்வர்களாகிய தேவர்க்கும், மனிதர்க்கும், அசுரர்க்கும் உரைத்த அறத்தையே வானினுள்ள இடி ததத என்று “அடங்குக, ஈக, அருளாள்க” என்று அடிக்கடி உரைக்கின்றது. ஆதலால் தன்னலமறுப்பு, தன்னடக்கம், தண்ணளி என்னும் இம்முன்று அறங்களையும் எல்லோரும் கடைப்பிடித்து ஒழுகுதல் வேண்டும்.

இடியொலியைக் குறைப்பதற்கு வடமொழியில் வழங்கும் ஓர் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்லே ததத என்பது. இதனை வைத்துக்கொண்டு இவ்வுபநிடத ஆசிரியர் அழகிய ஒரு கதையைப் புனைந்துள்ளார். படைப்புக் கடவுள் அன்று தம் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தியதையே அக்கடவுளின் குரலாக அமைந்துள்ள இடி அடிக்கடி எமக்கு நினைபுட்டி வருகின்றது என்பது அவரது கற்பனை.

தேவர் என்றும், மனிதர் என்றும் அசுரர் என்றும் சொல்லப்படுவோர் உண்மையிலேயே ஆற்றிவு படைத்த மக்களின் வேறல்லர். தேவரும் அசுரரும் இவ்வுலகத்திலே, எம்மிடையே வாழ்கின்றனர். அவர்கள் வேறு வேறு உலகங்களில் வாழ்கின்றனர் என்று எண்ணுவது தவறு. மக்களே தத்தம் இயல்பினால் இம்முத்திறத்தாராய் வேறு

பட்டுத் தோன்றுகின்றனர். இவர்களுள் தேவரெனப்படுவார் காமத்துக்கு அடிமை யானவர்; ஆசையை அடக்க மாட்டாதவர்; தமது வேட்கையை நிறைவேற்ற வரம் பிகந்த செயல்களையுஞ் செய்ய வல்லவர். கட்டுப்பாடின்றித் தாம் விரும்பியதையே செய்தொழுகும் தேவரின் இயல்பை வள்ளுவர் கயவரின் இயல்பை விளக்குவதற்கு உவமை காட்டுகின்றார்.

“தேவ ரணையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான்.”

ஆதலாலே தேவருக்குத் தன்னடக்கம் அறிவுறுத்தப்பட்டது. மனிதரெனப் படுவார் இயல்பாக அவாவுடையவர். பிறர் நலத்தை எண்ணாமல் தமது நலத் திலே கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பவர்; உலகிற் கிடைக்கும் உணவு, செல்வம் முத லாய நுகர்ச்சிப் பொருள்களெல்லாம் எல்லார்க்கும் பொது என்று எண்ணாமல், தமக்கு வேண்டிய அளவினுங் கூடுதலாக அவற்றைத் தொகுத்து வைக்கும் பேராசையுடை யவர். ஆதலாலே மனிதருக்கு ஈகை (தன்னல மறுப்பு) அறமாகக் கூறப்பட்டது. இனி, அசுரரெனப்படுவோர் ஆற்றல் மிக்கவர்; இரக்கமில்லாதவர்; வெகுளிக்கு அடிமை யானவர்; பிறருக்கு இன்ன இழைப்பதில் இன்பங் காண்பவர். ஆதலாலே அவருக்கு அருளாட்சி (தண்ணளி) அறமாக உரைக்கப்பட்டது.

ஆகவே, தேவர், மனிதர், அசுரர் என்னும் முத்திறத்தாராய மக்களிடத்தும் முறையே மூன்று குற்றங்கள் முனைந்திருக்கக் காண்கிறோம். மக்கட் சமூகத்தில் இம் முத்திறத்தாரும் என்றுமே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதனாலே மக்களிடையே போட் டியும் பொருமையும் போரும் பூசலும் ஓயாமல் இருந்து வருகின்றன. கொடுமையும் கயமையும், பழியும், பாவமும் குறையாமல் இருக்கின்றன. இக்குற்றங்களை ஒழித்தாலே மக்கள் மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ வழி பிறக்கும். மக்கள் இந்த நல்வாழ்வை எய்தும் பொருட்டே மேற்சொன்ன உபநிடத ஆசிரியர் தன்னடக்கம், தன்னலமறுப்பு, தண்ணளி என்னும் மூன்று அறங்களையும் எடுத்துரைத்தார். மக்கள் இம்மூன்று பேர றங்களையும் வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவாராயின், ஏனைய அறங்கள் எல்லாமே தாமே வந்தெய்தும்.

இவற்றுள் தன்னடக்கம் என்பது தன்னைத்தானே கட்டுப்படுத்தி ஒழுகுவதா கும். இன்ப நுகர்ச்சிக்காக இயல்பாக எழும் வேட்கையே காமம் எனப்படுவது. காமம் என்னுஞ் சொல் இணைவிழைச்சு முதலாய பல்வகை வேட்கைகளையும் குறிக்கும். எமது உடலின் வேறாக உயிர் ஒன்று உளது என்னும் உணர்வு எமக்கு இருக்குமானால், உயிரின் நலங் கருதி உடலின்பங்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை உணருவோம். காமத்தைக் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் அது உடையாளைச் சுட்டெரிப்பதோடு ஊருக்கும் கேடு விளைக்கும். ஆதலால் உடலின்பத்துக்கு வேண்டிய தேவைகளை ஓரளவு குறைத்து, அதனால் வரும் இன்னல்களைப் பொறுக்கப் பழகிக் கொள்ளல் வேண்டும். இதுவே தவம் எனப்படும்.

“உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு”;

என்று வள்ளுவர் இத்தவத்தின் இலக்கணத்தை வரையறுத்துக் கூறுவர். ஆகவே, தவமென்பது வாழ்க்கையை முனிந்து, வனத்துக்கேகித் தனித்திருக்கும் முனிவருக்கே உரிய ஒழுக்கம் என்று கருதுவது தவது. அது நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் நாடோறும் வாழ்க்கையிற் கைக்கொள்ள வேண்டியதொன்று. மனம் சென்ற வழி யெல்லாம் அதனை அலையவிடாமல் அடக்கியாள்வதே தன்னடக்கமாகும். மனத்தை அலைய விடாமல் இழுத்து நிறுத்தப் பழகிக் கொண்டால் அது அளப்பரும் ஆற்றலை நமக்கு நல்கும். இந்த ஆற்றலையே தவவலி என்று சமய நூல்கள் சாற்றும். மாணக்கருக்கும் இப்பழக்கம் வேண்டுவதே. பண்டை இந்துமத ஆசிரியர் பிரமசரியம் என்று இம் மாணக்கருக்கே உரிய அறமாகவும் பேசப்படுகின்றது. பிரமசரியம் என்பது சிறப்பாக முனையின் ஆற்றல் பெருகும் என்பது நம் முன்னோர் கண்ட முடிவு. தன்னடக்கத்தின்

மற்றொரு கூறு நாவடக்கமாகும். இதனையே மோனம் என்று ஞானியர் கூறுவர். பழிச்சொற் பகர்தல், புறங்கூறல், இச்சகம் பேசல் முதலாய குற்றங்கள் நம்மைச் சாராமற் காப்பதற்கு நாவடக்கம் இன்றியமையாதது. இங்கும் வள்ளுவர் கூற்று மனத்தில் இருத்தத் தக்கது:

“யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.”

தன்னலமறுப்பு (ஈகை) என்பது ஒருபால் அவாவை அறுப்பதையும், மறுபால் உதவி வேண்டியோர்க்கு உதவியளிப்பதையும் உணர்த்தும். மற்றவரும் உள்ளனர், அவர்களும் வாழவேண்டும் என்ற உணர்வு தோன்றும் போதே ஈகையறம் உள்ளத்தில் வேர் வீழ்க்கும்; இல்லார்க்குப் பொருளைக் கொடுப்பது மட்டும் ஈகை யாகாது; அக்கொடைக்கு முதல் நெஞ்சம் நெகிழ்தல் வேண்டும்; இளகிய நெஞ்சமே ஈகைக்கு விளைநிலம். ஈத்துவக்கும் இன்பப் கண்டார் தம்மை ஹுத்தும் பிறர்க்கு உதவி செய்ய முன்வருவார். அன்னாரே தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர் எனப்படுவார். அத் தகையாரே உலகத்துக்கு அச்சாணியன்னவர். இக்கருத்தைப் புறநானூற்றுப் புலவர் ஒருவர் அழகாகக் கூறுகிறார்:

“உண்டா லம்மலில் வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்ட மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்
அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.”

தன்னல மறுக்கும் சான்றோர் இருப்பதாலே இவ்வுலகம் நிலை பெற்றுள்ளது; அவர் தேவ ருடைய அமிழ்தம் கிடைத்தாலும் தனியாய் உண்ண மாட்டார்; பிறர் அஞ்சும் துன் பங்களுக்காகத் தாமும் அஞ்சுவர்; அவ்வச்சத்துக்குக் காரணமானவற்றை நீக்குவ தற்குக் கண் துஞ்சாது முயற்சி செய்வர்; புகழென்றால் உயிரைக் கொடுத்தும் ஈட்டுவர்; பழியென்றால் உலகுடன் பெறுவதாயினும் கொள்ளார்; தமது கருமத்தில் அவர் ஒரு போதும் தளர்வுறார்; அம்முயற்சியெல்லாம் தம்பொருட்டாகச் செய்யப் படுவனவல்ல; பிறர் பொருட்டாகவே செய்யப்படுவன. மணிமேகலை ஆசிரியர் புத்தபிராணைத் “தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்” என்று போற்றுவார்.

இறுதியாய்ச் சொல்லப்பட்ட தண்ணளி என்பது அருளாளும் பண்பாகும். அசுர குணமான வெகுளியை வெல்வதற்கு நாம் இப்பண்பை வளர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வுலகிற் பிறரோடு பகைமையின்றியும், பிறர்க்கு இன்னு செய்யா மலும், பிறர்க்கேடு சூழாமலும் வாழ்வதே இலட்சிய வாழ்வு. எமக்கு வலிமை இருந் தால் அதனைத் தவறான வழியிற் பயன்படுத்தலாகாது. அவ்வாறு செய்வது அசுரர் இயல்பாகும். வலியார் மெலியாரை வருத்துவதையே நாம் இவ்வையகத்திற் பெரும் பாலும் காண்கின்றோம். அஃது அசுரப் பண்பு தலையெடுத்திருப்பதையே காட்டுகின் றது. எமக்குப் பிறர் இன்னல் இழைக்கும்போது வெகுளி வருவது இயல்பே. ஆயின் இன்னல் இழைத்தவர் எம்மிலும் மெலியாராயிருந்தால் நாம் அவரைப் பொறுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அதுவே பொறை எனப்படும். “பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்” என்று கலித்தொகைப் புலவர் ஒருவர் இதனைக் கூறு கின்றார். “ஒருவன் உன் வலக் கன்னத்தில் அறைந்தால், அவனுக்கு உன் இடக்கன் னத்தையும் திருப்பிக் கொடு” என்று ஏகநாதர் கூறியதும் இந்தப் பொறையேயாகும். பிறர் எமக்குச் செய்த தீமையை நாம் மறவாமல் நினைவில் வைத்திருக்கும் வரையும் அவரைப் பொறுத்தவராகோம்; இந்தப் பொறையின் உயர் நிலையை வள்ளுவர் திறம்படக் கூறுகின்றார்:

“இன்னு செய்தாரை யொறுத்தல் அவர்நாண்
நன்னயஞ் செய்து விடல்.”

தமக்கு இன்னு செய்தாரைத் தண்டித்தலாவது, அவர் தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனியவற்றைச் செய்து, அவ்விரண்டினையும் மறந்துவிடல் என்பது இக்குறளின் கருத்து. வெகுளாமை, பொறையுடைமை, இன்னுசெய்யாமை முதலிய அறங்களெல்லாம் அருளாட்சி என்பதன் கூறுகளாய் அமையும். இவ்வுலகில் தீமையைக் காட்டிலும் துன்பமே மிகுதியாயுள்ள தென்பதை நாம் நினைவிற் கொள்வோமாயின், அருட் பண்பை எளிதில் வளர்த்துக் கொள்ளலாம். இப்பண்பு இறைவனுக்குரியதென்று போற்றப்படுகின்றது. மக்கள் இவ்வருட் பண்பைப் பெற்றால், அவர்கள் இறைவனோடு ஒத்த நிலையில் வைத்தெண்ணப்படும் அந்தணராய் விளங்குவர்:

“அந்தண ரென்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.”

மேற்போந்த மூன்று பேரறங்களும் நாம் வாழும் இவ்வுலகம் தீமை மலிந்த தாயிருப்பினும் நாம் நன்மையே செய்ய வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகின்றன. இவ்வுலக வாழ்வில் வெற்றியாற் செருக்கடையாமலும் தோல்வியால் மனமடியாமலும் நடுநிலையிலிருத்தற்கு நாம் தன்னடக்கத்தையும், எல்லாரும் இன்புற்றிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்தற்குத் தன்னலமறுப்பையும், செயலிலே அன்பைக் காட்டுதற்குத் தண்ணளியையும் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவோமாக.

கண்ணாடி, படிகம் கண் என்பன இருளில் இருளாகியும் ஒளியில் ஒளிவிட்டும் விளங்குவன. அவற்றைப் போலவே ஆன்மாவும் ஆணவத்தோடு கூடும் போது அறியாமையும் திருவருளோடு சேரும் போது மெய்யறிவும் பெறும் இயல்பினது.

(திருவருட்பயன்)

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்தருமை யாதீனம்

(அருள் தியாகராஜா உதவித் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரி
இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்)

செந்தமிழ் நாட்டில் பல சைவாதீனங்கள் தோன்றிச் சிவ நெறியினையும், தமிழ் மொழியினையும் காத்தோம்பி வருகின்றன. திருவாவடுதுறை ஆதீனம், குன்றக்குடி ஆதீனம் திருப்பனந்தாள் ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், மதுரை ஆதீனம், தொண்டை மண்டல ஆதீனம், சூரியனார் கோயிலாதீனம் எனப் பல சைவாதீனங்களிருக்கின்றன. இவற்றுள் தலை சிறந்து விளங்குவன திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், திருப்பனந்தாள் ஆதீனம் என்ற மூன்றுமேயாம். இம்மூன்றனுள் இக்காலத்தில் பல்லாற்றினும் சிறப்புற்று விளங்குவது தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயூரத்திற்கு அருகில் உள்ள தருமபுரஆதீனம் என்றழைக்கப்படும் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்தருமை யாதீனமாகும். ஸ்ரீ காசிமடம் திருப்பனந்தாள் ஆதீனத்திற்கும், தருமையாதீனத் திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

தருமையாதீனத்தின் முதற் குரவர் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியாவார். ஒரு முறை இவர் குழந்தையாயிருக்கும்போது, தமது தாய் தந்தையருடன் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரிலிருந்து மதுரையிலுள்ள சொக்கநாதப் பெருமானையும் அங்கயற்கணம்மையையும் தரிசிக்கும்படி வந்தார். அங்கே இறைவனையும் இறைவியையும் வணங்கிய பின்னர், அவரது தாய் தந்தையர்கள் மீண்டும் தமது ஊருக்குச் செல்ல விரும்பினார்கள், ஆனால் குழந்தையாயிருந்த ஞானசம்பந்தர் தனது பெற்றோருடன் செல்ல மனமில்லாதவராய், திருவாலவாய்ச் சிவனையே சிந்தித்துக் கொண்டு அங்கேயேயிருக்க விரும்பினார். அவர் தனது தாய் தந்தையரை நோக்கி “எனது பரம மாதாவும் பிதாவுமாகிய ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையும் சோமசுந்தரப் பெருமானும் இங்குள்ளார்கள். அவர்களை விட்டுவிட்டு உங்களுடன் வர மாட்டேன்” என்று கூறிப்போக மறுத்தார். பின்னர் அக்கோயிலிலுள்ள பொற்றாமரைக் குளத்தில் ஓர் சிவலிங்கத்தைக் கண்டெடுத்து, அச்சிவலிங்கப் பெருமானைத் தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியாகக் கொண்டு வழிபட்டு வந்தார். குருஞானசம்பந்த மூர்த்தியில் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப் பெருமானின் திருவருள் பதியத் தொடங்கியது. அப்பெருமானின் திருவருளால் அவர் செயற்கருஞ் செயல்களையெல்லாம் செய்தார். ஞானசம்பந்தர் திருவாரூரில் வீற்றிருந்தருளிய கமலஞானப்பிரகாசரிடம் உபதேசம் பெற்றார். தனது ஞான குருவாகிய ஞானப்பிரகாச தேசிகர் மேல் “பண்டாரக் கலித் துறை” என்னும் நூலையிற்பினார். பின்னர் தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியாகிய சொக்கநாதப் பெருமான் மீது “செரிக்கந்த வெண்பா” வென்ற நூலை இயற்றியருளினார். தாமியற்றிய சிவபோக சாரம் என்ற நூலின்துண் சிவஞான சித்தியாரின் பெருமையை

“பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியின் சித்தியிலே
ஓர் விருத்தப்பாதி போதும்” என்ற அடிகளால் விளக்கியருளினார்.

இவ்வுலகின் கண் நாமனுபவிப்பவையெல்லாம் கன்மத்துக்கீடாக அமைவன வென்பதனை

“சும்மா தனுவருமோ சும்மா பிணிவருமோ
சும்மா வருமோ சுகதுக்கம் — நம்மால் முன்
செய்தவினைக் கீடாய்ச் சிவனருள் செய்விப்பதென்றால்
எய்தவனை நாடி இரு”

என்ற வெண்பாவினால் உணர்த்துகின்றார். ஒருவர் காலையிலெழுந்து நல்லறமும் ஒண் பொருளும் சிந்தித்து இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ சிவஸ்தலங்களைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்பதை

“தில்லைவனம் காசி திருவாரூர் மாபுரம்

முல்லைவனம் கூடல் முதுகுன்றம் — நெல்லைகள்

காஞ்சி கழுக்குன்றம் மறைக்காடருணை காளத்தி

வாஞ்சிய மென் முத்திவரும்” என்ற வெண்பாவினால் வலியுறுத்துகின்றார்.

இவர் “முத்தி — நிச்சயம்” என்ற அனுபவ நூலையும் ஆக்கியிருக்கின்றார். தருமபுர ஆதினத்தில் 4-ம் பட்டத்தில் குரு மூர்த்தியாக விளங்கியவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி மாசிலாமணி தேசிகர். இவர்மீது குமரகுருபர சுவாமிகள் பாடிய பண்டாரமும் மணிக்கோவை சைவ சித்தாந்தக்கருத்து மீளிரும் சுவையான நூல். இந்நூல் குமரகுருபர அடிகளின் குருபக்திக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

இவ்வாதினம் 29 சிவாலயங்களைச் செவ்வனே பரிபாலித்து வருகின்றது. இவற்றிற் பல தேவாரப் பாடல் பெற்றவை. சீர்காழி, வைத்தீஸ்வரன் கோயில், திருக்கடவூர், திருவையாறு, திருப்பனந்தாள் முதலிய சிவாலயங்கள் இவ்வாதினத்தின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டவை. இக்கோயில்களெல்லாம் மிக்க தூய்மையாகவும் சுத்தமாகவும் வைக்கப்பட்டிருப்பதை அவ்விவாலயங்களுக்குச் செல்பவர்கள் காணலாம். இவ்வாதினம் செந்தமிழ்க் கல்லாரியையும், சிவாகமப் பாடசாலையையும் தேவாரப் பாடசாலையையும் சிறந்த முறையில் நடத்தி வருகின்றது. ஒவ்வோராண்டும் வைகாசி மாதத்தில் ஆதி குருமூர்த்தியாகிய குருஞானசம்பந்தரின் குருபூசையைப் பக்தி சிரத்தையுடன் நடத்தி வருகின்றது. அந்நாட்களில் திருமுறை வல்லுநரைக் கொண்டு திருமுறை விழாவையும் நடாத்துவதில் ஊக்கம் காட்டி வருகின்றது. அறிஞர்களையும் புலவர்களையும் கல்விமான்களையும் ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு ஆவணி மூல விழாவையும் ஒவ்வோராண்டும் ஒரு வாரம் வரையில் பெரும் பொருள் செலவழித்து பட்டமளிப்பு விழா, பொன்னடை போர்த்தல் பரிசு வழங்குதல் முதலிய ஆக்க வேலைகளைச் செய்து வருகின்றது.

இவ்வாதினத்தின் 25-வது குரவராக வீற்றிருப்பார் கயிலைக்குருமணி ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் ஆவர். இவருடைய அருளாட்சியில் இவ்வாதினத்தின் ஆக்க வேலைகள் பல்லாற்றினும் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றது. மென்மேலும் வளர்ந்து கொண்டே போகின்றது. இக்குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் கயிலை முதல் கன்னியாகுமாரி ஈராக உள்ள சிவஸ்தலங்களையும், வைஷ்ணவஸ்தலங்களையும் தரிசிக்கும் பெரும் பேறு பெற்றவர். ஈழ நாட்டிலுள்ள திருக்கேதீஸ்வரம் திருக்கோணமாமலை, கதிர்காமம் முதலிய ஷேத்திரங்களைத் தரிசிக்கும் பெரு விருப்புடன் இருக்கின்றார்கள். அவ்வெண்ணத்தை நிறைவேற்றி வைப்பது ஈழ நாட்டு மக்களின் தலையாய கடனாகும். சென்ற ஆண்டில் இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்பு ஆணையாளர் முயற்சியால் தமிழ் நாட்டில் ஓர் தெய்வீகப் பேரவை நிறுவப்பட்டது. இதில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சைவ, வைஷ்ணவ மடங்களைச் சேர்ந்த மடாதிபதிகளெல்லாம் கலந்து சிறப்பித்தனர். காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரியர் உள்படப் பல மடாதிபதிகள் தருமபுர ஆதினத்தின் குருமகா சன்னிதானம் அவர்களே இதற்குப் பல வகையாலும் தலைமை வகிக்கத் தகுதியுள்ளவரென்று கருதி அவரையே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

சென்னைமாநகரில் இவ்வாதினம் ஒரு ஆதின மடாலய தேவாலய சமயப் பிரசார நிலையத்தைத் தாபித்துள்ளது. அம்மடாலயத்தில் குருபூசை விழாக்களும் சைவசமயப் பிரசங்கங்களும் சைவ சித்தாந்த வகுப்புகளும் செவ்வனே நடந்து வருகின்றன. ஒடுக்கம், ஸ்ரீலக்ஷ்மி வித்துவான் சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் இம்மடாலயத்திற்குப் பொறுப்பாயிருந்து பல பணிகளைச் செய்து வருகின்றார். இவ்வாண்டில் இலங்கையில் நடந்த அகில இலங்கைச் சேக்கிழார் மன்றத்தின் இரண்டாவது ஆண்டு விழாவிற்கு தம்பிரான் சுவாமிகளே இங்கே வந்து தலைமை தாங்கினார்கள்.

“ஞானசம்பந்தம்” என்ற பொருள் பொதிந்த பயனுள்ள கட்டுரைகளையுடைய மாத சஞ்சிகையொன்றை இவ்வாதினம் பிரசுரித்து வெளியிடுகின்றது. சென்ற முப்பது ஆண்டுகளுக்குள், சிறியனவும் பெரியனவுமான 500க்கு மேற்பட்ட சமய நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது. “திருக்குறள் உரைவளம்” என்ற நூலை மூன்று பகுதிகளாகப் பெரிய அளவில் வெளியிட்டுள்ளது. சைவ சமயிகளாகிய எமக்கெல்லாம் பன்னிரு திருமுறைகள் உயிரினுஞ் சிறந்தவை. இப்போதிருக்கும் குருமகா சன்னிதானம் அவர்களின் ஆணைப்படி முதல் ஏழு திருமுறைகளையும் குறிப்புரையுடன், கற்றோருக்கும் ஏனையோர்க்கும் பயன்படும் வகையில் வெளியிட்டுள்ளது. திருவாசகத்தையும் வெளியிட்டுள்ளது. இத்திருமுறைப் பதிப்பின் சிறப்பை, அண்மையில் சமதிநிலையெய்திய திருவாவடுதுறை ஆதினத்தின் இருபத்தொராவது மகா சன்னிதானம் அவர்களே பாராட்டி எழுதியிருக்கிறார்கள்.

வேளூர் தேவஸ்தானம் உள்ள வைத்தீசுவரன் கோயிலில் இலவச சித்த வைத்தியசாலையையும், இந்து அனாதைக் குழந்தைகள் விடுதியையும் அமைத்துச் சமூகப் பணி ஆற்றி வருகின்றது. சுருங்கக் கூறின் இவ்வாதினம், சைவப் பணியிலும் தமிழ்ப் பணியிலும், சமூகப் பணியிலும், முருத்துவப் பணியிலும் கல்விப் பணியிலும், சிவாலயங்களைப் புதுப்பித்துக் கும்பாபிடேகம் செய்யும் பணியிலும் சேவை செய்து வருவதைக் கண்டு சைவ மக்கள் உவகையடைந்துள்ளனர். இச்சைவாதினம் ஏனைய சைவ மடங்களுக்கெல்லாம் ஓர் வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

தருமையாதினத்தின் புகழ் வளர்க. குருமகா சன்னிதானம் அவர்கள் வாழ்க.

“ஞாலம் நின் புகழே மிகவேண்டுந் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே”.

அலைகள் மோதிக் கொண்டேயிருக்கும் போது நாம் கவனித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். ஏமாந்திருந்தால் அலைகள் நம்மை நனைத்துவிடும். இதைப் போலத்தான் மனமும்

187282

சிவ வழிபாட்டில் சாதித் தடையா?

சி. கதிரவேலுப்பிள்ளை

(பா. உ. கோப்பாய்)

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது நம் முன்னோர் வாக்கு. வழிபாடு ஒரு ஆத்மீக இயக்கம். சமயத்தில் வழிபாடு ஒரு கடமையாகும். தனி மனிதனுக்கு அது ஒரு உரிமையாகும். ஆகவே சிவ வழிபாட்டில் சாதித் தடையை வைத்திருப்பது ஆத்மீக இயக்கத்துக்கும் சமயக் கடமைக்கும் தனி மனிதன் உரிமைக்கும் இடையூறு செய்வதாகும். இத்தகைய சாதித் தடை சைவ உலகில் ஒரு சில இடங்களில் இன்னும் தொடர்ந்து நிலவுகிறது. இந்தியா முழுவதிலும், இலங்கையில் பெரும்பகுதியான இடங்களிலும் கோயில்களில் சாதித் தடை இல்லாமல் நீக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தொடர்ந்து நிலைக்கும் இக்குற்றத்திற்கு ஆங்காங்கே உள்ள சைவர்கள் மட்டுமல்லாமல் எல்லோருமே பொறுப்பாளிகள். சைவப் பெரியோர்கள் சேர்ந்து பிரசாரத்தாலும் சமரச நடவடிக்கைகளாலும் இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும்.

கோயில்களில் சாதித் தடை சமயப் பண்புகளுக்கெல்லாம் மாறான நிலை என்பதை நாம் எடுத்து விளக்க வேண்டும். “ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்” என்பது திருமூலர் வாக்கு. மனித குலம் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டால் கட்டுண்டு கிடக்கிறது. சாதித் தடை இதற்கு இடையூறு விளைக்கும் நிலை. மனித குலம் ஒரே ஆத்மீக சமுதாயமாக இயங்குகின்றது. இவ்வியக்கத்திற்கும் சாதித் தடை இடையூறு செய்கிறது. மனிதன், மனிதன் மேல் கொண்டிருக்கும் அன்புக்கு சாதி வேற்றுமை இடையூறுகிறது. பொது அறிவுக்கும் கோயில்களில் சாதித் தடை அமைவுடையதன்று. சாதி வேற்றுமைகள் அறியாமையின் இயக்கமாகவும் ஆணவத்தின் அம்சமாகவும் இருக்கின்றன. சமய தத்துவங்களுக்கும் சன்மார்க்க வாழ்விற்கும் சாதித் தடைகள் குற்றமாக இருக்கின்றன. சைவ சமயம் ஏற்கின்ற சாஸ்திரங்களில் கூட இத்தகைய சாதித் தடைகளுக்கு ஆதார மில்லை. நான்கு வேதங்களிலும் நாமின்று வெளியே நிறுத்தும் சாதியாரை கோயில்களுக்குள் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்ற பிரமாணம் சொல்லப்படவில்லை. ஆகமங்களில்கூட வேளாளர், கோவியர், நளவர், பள்ளர், பறையர் என்ற பல சாதிகள் சொல்லப்பட வில்லை. இவர்கள் ஆலயத்துள் பிரவேசிக்கப்படாதென்ற திடமான விதியுமில்லை. இன்னும் இச்சாதித் தடை பரந்த மனிதாபிமானத்துக்கு மாறாக இருக்கிறது. அன்றியும் அடிப்படை மனித உரிமைப் பிரகடனத்திலுள்ள சமத்துவம், வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் என்ற இரண்டு அடிப்படைத் தத்துவங்களுக்கும் இச் சாதித் தடைமாறாக இருக்கிறது. இன்று இலங்கையில் கோயில்களில் வழிபாட்டில் சாதித்தடை வைத்திருப்பது சட்டத்தினால் தண்டிக்கக்கூடிய குற்றமாகவும் இருக்கிறது. மேற் சொல்லப்பட்ட பல காரணங்களை விளக்கமாகப் பிரசாரஞ் செய்து எஞ்சிய ஒரு சில இடங்களிலுள்ள சாதித் தடையை நீக்குவது சைவர்கள் பொறுப்பு. முக்கியமாக சைவ இளைஞர் இயற்றக் கூடிய பெரும்பணி அதுவாகும்.

சாதித் தடைக்கு சைவ சாஸ்திரங்கள் ஆதாரமென்று அவற்றின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைத் தெரியாமற் கூறுவார்க்கு அப்பர் சுவாமிகளுடைய மறுமொழியை நினைவுறுத்த வேண்டும்.

“சாஸ்திரங்கள் பல பேசும் சழக்கர்கள்
கோத்திரமும் குலமும் கொண்டென்செய்வீர்”

ஆகவே சிவ வழிபாட்டில் இருக்கும் சாதித் தடையை முன்னின்று நீக்க வேண்டுமென்று சைவ இளைஞர்களை ஊக்குகிறேன்.

“கண்ணினால் உமைக் காண கதவினை
திண்ணமாகத் திறந்தருள் செய்மினே”.

சிந்தனைக்கு!!!!

அ. க. சாமி, B.Sc. (Lond); Dip-in-Ed. (Cey.)

வாழ்க்கை வளமுடையதாதற்கு வளமார்ந்த உளம் வேண்டும். வளமார்ந்த உளம் இயலபாகவே அமைந்த நல் இதயத்தல தெளிந்த ஞானத்தை ஊட்டுவதால் அமையும். படைப்புக்களில் தலையாயது மனதப் படைப்பு. நல்லது, அல்லாதது, உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்றெல்லாம் பாடுபடுத்தியறியும் சிந்தனை மனதலுக்கு அமைந்து விட்டதால், பிறந்து, பிறந்து இன்னல் அனுபவங்கும் உயர் இறைவனோடு சென்று பொருந்தும் வகையான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டால் எல்லையற்ற வீடுபெறு கிடைக்கும். கால ஓட்டத்தல அருளொளி கிடும் வாழ்வு அமைந்தால்தான் உயர்ந்த சமுதாயம் உருவாகும்.

சிந்தனை சிறந்து பரந்து வளர செம்மையான அறிவு வேண்டும். இது இளம் பராயத்திருந்தே கைவரல் வேண்டும். சிந்தனையைத் தூண்டி அறவழியில் வாழ சிறுரைப் பழக்க வேண்டும். மனதருள் உயர்ந்த மாணக்கங்கள் எது வாழும் வழி என்று காட்டியுள்ளார்கள். அந்நல்வழியைப் பேண வேண்டும். போதனை சிறந்ததாக அமைய, அவை செயல் முறையாக்கும் சாதனை, தானே தொடரும். சமுதாயம் வளர, இது ஒன்றே நன்மார்க்கம். “வாழ; வாழவிடு” என்பதல்லவா இந்து தர்மம்.

விஞ்ஞானம் மேலோங்கிய இந்நாளிலே, இதயத்தை இவ்வழியிலே பக்குவப் படுத்துவது இன்றியமையாததாகின்றது. வாழ்க்கையில் நிகழும் எந்நிகழ்ச்சிகளுக்கும் விளக்கம் கேட்குமளவிற்கு சிந்தனை பரந்துள்ள இன்று, எதிர்காலம் வளமானதாயமைய சிறுவர் உள்ளத்தைப் பக்குவமாக பக்குவப்படுத்த வேண்டும். காலத்தோடு நிகழும் போராட்டத்திலே காலனை வெல்லும் சிறப்பமைய இது இன்றியமையாதது. இந்து தர்மம் சிறந்தது, உயர்ந்தது. இதைச் சிறுர்க்குப் புகட்ட வேண்டும்.

சோதனைகள் மலிந்த இன்று, இளைஞரைப் பயிற்றுவிக்கும் தலையாய பணி, பெற்றார், ஆசிரியர் இருவருக்கும் உண்டு. போதனையை மாத்திரம் மேற்கொண்டு சாதனையை மறந்து விடுகிறோம். நல்லவழி இது. இவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்றெல்லாம் போதிக்கின்றோம். நடைமுறையில் நாம் அவ்வாறு வாழ்ந்து காட்டுகின்றோமா? இதனை பெற்றோரும், ஆசிரியரும் சிந்திக்க வேண்டும். மக்களுக்கு “பயந்து வாழும்” அவல நிலை அற்றுப் போய், மக்கள் “பின்பற்றும்” வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சமுதாயத்திலே புரையோடிவிட்ட எத்தனையோ குறைபாடுகள் உண்டு. புரையோடிக் கிளைவிட்ட புண்களை அவை தீயவை என்று தெரிந்தும் கனைய மறுக்கிறோம். மறக்கிறோம். இந்த போலி வாழ்க்கை ஏன்? இரட்டை வாழ்க்கையை நாம் மேற்கொண்டதால்லவா, இரண்டு பட்ட சமுதாயம் அமைந்து, “இரண்டும் கெட்டான்” நிலையில் இன்று உள்ளோம். இந்த அவல வாழ்வு, மற்றவர்க்கு ஒன்று நமக்கு ஒன்று என்ற மாய வாழ்வு உடனடியாக அகல வேண்டும். போதனையை சாதனையால் வலியுறுத்த வேண்டும். இதனைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

சிறு குழந்தைக்கு தந்தை, ஆசிரியர்தான் பெரியவர்கள். அவர்களை இலட்சியமாகக் கொண்டு சிறுவன் தன் வாழ்க்கையில் அபிலாஷைகளை உருவாக்குகிறான். சிந்தனை தெளியாது குழம்பிய நிலையில் உள்ள இதயத்தை, பக்குவப் படுத்த வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து காட்டும் சிறப்பை தாய் தந்தை மூத்தோர் ஆசிரியர் மேற்கொள்ள வேண்டும். உயர்ந்த சிந்தனையை உருவாக்கி விட்டால் உயர்ந்த சமுதாயம் உதயமாகும். உயர்ந்த சமுதாயம் அமைந்தால் நாம் உயருவோம். நாடு உயர்ந்து விடும். தெளிந்த கல்வி, சமயத்தோடு இணைந்த வாழ்வை, வாழ்ந்து காட்டிய இறையாட்சி கைகூடுபவர்கள் அமைந்து விட்டால் மட்டுமே சமுதாய உயர்ச்சி உண்டு. அன்றேல் அதி பயங்கரமான வீழ்ச்சி! இதனைச் சிந்தித்து “சாதனையோடிணைந்த போதனையை” பெற்றோரும் ஆசிரியரும் மேற்கொள்ளுவார்களா?

தாயும் சேயும்

திரு. த. நடராஜா
ஆசிரியர்

விருத்தினர்கள் வரவேற்பு அறையில் கணவருடன் உரையாடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். தேநீர் தயாரிப்பதில் மனைவி தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறாள். அவளுக்கு அவசரம், அந்த நேரத்தில் தத்து நடை போட்டு அங்கு வருகிறது ஒரு குழந்தை. சீருருத் நடை பயின்று வரும் குழந்தை தாயின் ஆடையைப் பற்றிக்கொண்டு தாய் செய்யும் வேலையைக் கவனிக்கிறது.

பாத்திரங்களில் தேநீர் நிறைத்து எடுத்துக்கொண்டு தன் கால்களைப் பணித்து நிற்கும் குழந்தையை விடுவித்து விட்டு நடக்க எத்தனிக்கிறாள். குழந்தையின் சினுங்கல் அவளைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது.

தான் அப்பாத்திரத்தை எடுத்துச் சென்று கொடுக்க வேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்யும் குழந்தையின் கண்ணீர் தாயின் உளத்தைத் தொட்டு விடுவதால் குழந்தையின் கைகளின் “வலுவை” அறிந்திருந்தும் கொடுக்கிறாள்.

குழந்தையின் ஆர்வத்தை அடக்குவதால் அதனுடைய உள விருத்தி கெட்டு விடும். அதன் பயனாக சிடுசிடுப்பும் சூழல்மீது பகைமை உணர்ச்சியும் அக்குழந்தையிடம் தோன்றி அவனைச் சீரழித்து விடும் என்று உளவியல் உண்மை அறிந்திருந்தான் அத்தாய்.

நம்மிற் சிலர் “சீ! விடு; நீ போட்டு உடைத்து விடுவாய்; போ அங்காலே” என்று பேசிக் குழந்தை உள்ளத்தை புண்படுத்தி விடுகிறோம். இது தவறு என நாம் அறிவ தில்லை.

குழந்தையின் கைகளிற் கொடுத்து விட்டு அந்தத் தாய் தான் ஒதுங்கி நிற்க வில்லை. தேநீர் தட்டில் குழந்தையின் கைகள் தொட்டுக் கொண்டு இருக்க தாயின் கரங்களில் சமை தாங்கப்பட்டு அந்த தட்டு கொண்டு வரும் காட்சி நாம் அனுபவிக்கத் தக்கது.

தானே பெரியதொரு தேநீர் பாத்திரத்தை எடுத்து வருவதாக பெருமிதத்தை முகத்திற் தேக்கி பீடுநடை போட்டு வருகிறது குழந்தை. தாய் அதனது புறம் புறம் திரிந்து தேநீர் சிந்திவிடாது காத்து வருகிறாள். பொதுவாக நாம் இந்த அனுபவத்தை அன்றாடம் வீட்டில் கண்டு வருகிறோம்.

மணிவாசகப் பெருமான் ஒரு குழந்தையாக தேன் நிறைந்த பாத்திரத்தை ஏந்திவர இறைவன் தாயாகி அவரின் புறம் புறம் திரிந்து காத்து வருகின்ற காட்சியை பின்வரும் பாடலில் காண்போம்.

பால் நினைந்துட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய்
தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந்த ருளுவ தினியே

தேனும் சொரிந்து அதனைக் காக்கப் புறமும் திரிந்து வரும் இறைவனைப் பால்நினைந்துட்டுத் தாயினும் மிக்க சால்புடையவளாகப் போற்றுகிறார் மணிவாசகர்.

“சாயா அன்பினை நாள் தொறும் தழைப்பவர்
தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி”.....என்னும் மணிவாசகரின் கூற்றிலிருந்தே
சிவனை எந்த நிலையில் கண்டு அருள் பெற்றார் என்பது தெளிவு.

தாயிற் சிறந்ததொரு கோவிலுமில்லை. பாலை ஊட்டும் பொழுது நல்லவற்றை
நினைந்து குழந்தையின் சீருடை வாழ்வை விரும்பி தனது உயிரை உருக்கிப் பாலாக
ஊட்டுந் தாயினும் நல்ல தலைவனை தாயாகப் பெற்ற மணிவாசகர் யாரும் பெருத
பேறு பெற்றார்.

உள்ளத்துயதாய் அமைந்த பொற் கிண்ணத்தில் உலப்பிலா ஆனந்தமாய்
ஞானத் தேனைச் சொரிந்து வாசகப் பெருமானின் முற்றத கரங்களில் கொடுத்த நம்
தலைவன் தாயாகி புறத்தே திரிந்து தோன்றாத துணையாகி காத்து நிற்கிறான்.

பாலுடன் பாத்திரத்தையுஞ் சீரழித்து விடும் குழந்தை என்று அஞ்சி புறம்
புறம் திரிந்து தடதடக்கும் பொழுது அருள் கரம் நீட்டி அணைசெய்து காத்து நிற்கிறான்.

நானே செய்தேன்; நானே வல்லவன் என்று அறியாமையினால் கூறித் திரியும்
குழந்தைதான் ஆன்மா. தன்னம்பிக்கையுடன் முன்னேறி இறைபதம் பற்ற முனையும்
ஆன்மாவை இறைவன் தாயாகி வந்து பாதுகாத்து வழிநடத்திச் சென்று உரிய இடத்
திற் சேர்க்கிறான்.

நம் வழியில் போக விடுவது போல விட்டுத் தன் செயலால் நல்வழியில் இட்டுச்
செல்லுந் தாயை இப்பாடல் மூலம் மணிவாசகர் காட்டுகின்றார்.

நன்கு நடை பயின்றதும் சிறிது ஓடத்தொடங்குகின்றது குழந்தை. தாயின்
அணையும், ஆர்வமுட்டும் சொற்களும் குழந்தை உள்ளத்திற்கு உரமாக அமைகின்
றது. தன்னைத் தேடிக் கண்டு கொள்ளத்தூண்டும் இயல்பு இறைவனிடத்தே உண்டு.

தாய் தூண் மறைவில் நிற்கிறாள். குழந்தை தேடி அலைகிறது. ஒளித்து நின்று
குரல் காட்டி தன்னைக் கண்டு பிடிக்கத்தூண்டியும் விளையாட்டுக் காட்டுகிறாள் தாய்.
தாயைத்தேடிக் களைத்த குழந்தை வெம்பி அழத் தொடங்குகிறது. விம்மல் கேட்டு
வெளிப்பட்டு நெருங்கிவந்த தாயை கட்டிக்கொண்டு “யார்கொலோ சதுரர்” என்று
அறியாப் பருவக் குழந்தை கேட்கிறது

சங்கரா!

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னை
யார்கொலோ சதுரர்?

இங்கு குழந்தையின் அறியாமை நிறைந்த கூற்றையும் காலமறிந்து நம்மை நெருங்கி
வந்து அருள் செய்யும் தெய்வத் தாயின் சீருடை அருள் திறனையும் ஒருங்கே காண்
கிறோம்.

தாயைக் காணாது யாது நீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய் என்று முன்பு
அழுத குழந்தை தாயைக் கட்டிக் கொண்டு யார்கொலோ சதுரர் என்று ஆரவாரிக்
கிறது. முன்னைய நிலையை மறந்து விட்டது.

இருளைக் கண்டு பயங் கொள்வது குழந்தையின் இயல்பு. கண்விழித்த பொழு
தெல்லாம் தாயைத் தொட்டு கட்டி அணைத்துக் கொண்டு கண்களை இறுக மூடிக்
கொண்டு துயில் கொள்வது வழக்கம். ஆணவ இருள் நிறைந்த உலகத்தில் நின்று
மணிவாசகப் பெருமான் தாயை இனங்கண்டு கொண்டு இறைவனைத் தேடிக் கண்டு
கொள்ளுகின்றார். இறுகப் பற்றிக் கொண்டு மகிழ்ச்சி மேலிட இருளிடத்து உன்னைச்
சிக்கெனப் பிடித்தேன் என்று ஆர்ப்பரிக்கிறார். சிக்கென்று என்ற சொற் பொருத்தத்தினை
ஊன்றிக் கற்போர் நன்கு உணரலாம். அக்கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில், “திணிந்த
தோர் இருளில் தெளிந்ததுவெளியே” எனவும் கூறியிருப்பது கவனிக்கத் தகுந்தது.
நெருங்கிய இருள் நடுவேதுவெளியாய் தெளிந்து நின்ற இறைவனை, தன் தாயை
இனங் கண்டுகொள்ள முடிகிறது ஆன்மா ஒன்றினால்.

ஒன்று நீயல்லே அன்றியொன்றில்லை
யாருன்னை அறிகிற் பாரே!

வரமருள் தாயே !

த. றே. ஜெயம்—எழுதுவினைஞர்,
வேத்தியற் கல்லூரி,
கொழும்பு - 7

பழியஞ்சா அவுணர்குலம் இடரிழைத்து
வழிபுரியா விழிதெரியா நின்றவர்
அழிவுறு அசுரர்தொகை செகவிடவே
அறுமுகன்தன் வேலாகி வந்தவள்
விழிக்கடைபட்டு விரும்புதலுற்று ஆன
முக்கண்ணுடையோன் பகைதீர்த்தவள்.
மொழியடங்கா எழில்வதனி வீரச்சக்தி
தந்தருள்வாள் வரந்தருள்வாள்.

‘பழந்தனக்கே’ என்றுனிலை நாட்டினின்று
பழனிமலை ஆண்டி யானவன்
எழுந்தசின மொழித்து கயிலைக்கதைவளர்த்து
தாய்மைக் கொரு தனியிடமிந்தவள்
பழந்தெய்வ நாயகன் பாதியுடலாகிநின்று
நீங்காம லென்றும் நிலைத்திருப்பவள்
வளருலகு பிணியகற்று ஞானச் சக்தி
தந்தருள்வாள் வரந்தருள்வாள்.

குடநிகருங்கோல திருவயிற்றுக் கோமான்
குறமகளைப் புணர்ந்த கூர்வேலன்
வடவைஅணி திருஉதர மதிற்கொண்டவன்
ஆயிருக் கெல்லாம் தாயானவள்
இடர்வந்தபோது மனந்தளர்ந்த வேளை
கைகொடுக்க சக்திவந்திடுவாள்
திடமுடனே அவளடி சேர்ந்தார்க்குசக்தி
தந்தருள்வாள் வரந்தருள்வாள்.

விக்கிரக ஆராதனை

(சைவப் புலவர் சி. வேலாயுதம், ஆசிரியர்)

கூடவுள் என்றால், பலவகைப்பட்ட ஆன்மாக்கள் யாவற்றினதும் நிலையைக் கடந்த ஒரு நிலையாகும். வண்டியை வண்டிக்காரன் கடவுதல் (செலுத்துதல்) போல உடலினுள் இருந்து ஆன்மாவைச் செலுத்துபவர் கடவுள். இன்னொரு ஆன்மாவை இம்சிக்காத பண்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள் இந்துக்கள். அவர்கள் தம் இறைவனைப் பலப்பல வடிவங்களால் உருவமைத்து வழிபடுகின்றனர். அவ்வடிவே விக்கிரகம் என்று அழைக்கப்படும்.

“வி” என்பது மேலான என்றும், “கிரகம்” என்பது வீடு அல்லது இருப்பிடம் என்றும் பொருள்படும். எனவே விக்கிரகம் என்றால் இறைவனின் மேலான இருப்பிடம் என்று கருதப்படும். விறகிற் தீ இருப்பது போல விக்கிரகங்களில் இறைவன் மேன்மையுடன் விளங்குகின்றான். சைவ சமயக் கொள்கைகள் — கிரியைகள் இருவகை நோக்குடையன. ஒன்று புறக்காட்சி, மற்றது அகக்காட்சியாகிய தத்துவக் கருத்தைக் கொண்டது. அவை விரிக்கிற் பெருகும்.

பண்டை மக்கள் நடந்ததைப் போலவே உண்கிறோம் உடுக்கிறோம், ஏன்? இன்று அயல் நாட்டு நாகர்கத்தைப் பின்பற்றுகின்றோம். இது ஏன் என்று எவரும் கேட்பதில்லை. ஆனால், விக்கிரகம் ஏன்? வுதற்கு ஆராதனை ஏன்? என்று கேட்கும் காலம் இது. உண்மையை அறியவும் அருள் வேண்டும். நாம் காணாததும், நம் அறிவுக்கு எட்டாதனவும் பொய்யா? புலியைக் காணாத ஒருவனுக்கு, புலியைப்பற்றி எப்படித்தான் விவரணம் செய்தாலும் அகக்கண்ணில் அகப்படாது. ஒரு படத்தையோ, சிலையையோ காட்டி இது போன்றது புலி என்றால் நன்கு புரிந்து கொள்ளுவான். அதுபோன்ற இடத்தை எடுப்பதுதான் விக்கிரகம். நாம் அன்பு கொண்ட காதலியின் கடிதமோ, அல்லது அவளின் நிழற்படமோ கிடைத்த போது நாம் எத்துணை இன்பம்அடைகிறோம். கடிதமும் படமும் இவ்வளவு இன்பத்தை அடையச் செய்யுமாயின் பலவகைப்பட்ட ஆன்ம தோற்றங்களை எல்லாம் படைக்கும் சர்வ வல்லமை கொண்ட கடவுளின் படமும் — விக்கிரகமும் ஏன் இன்பம் கொடா? மரத்தால் செய்த யானையை மரம் என்ற எண்ணத்தோடு பார்த்தால் மரமாகவே தோன்றும். யானை என்ற கருத்தோடு பார்த்தால் யானையாகவே தோன்றும். விக்கிரகத்தைக் கல் என்று கருதினால் கடவுளாகத் தோன்றுது. கடவுள் என்று கண்டால் கல்லாகத் தோன்றுது. ஒரு பொருள் வெவ்வேறு வர்ணக் கண்ணாடிகளினூடு பார்க்கும்போது வெவ்வேறு வகையாகவே தோன்றும். உள்ளும் புறமும் ஒரு தன்மையான உப்புக் கட்டியைப் போன்றவர்கள் அனுபூதிச் செல்வர்கள். சிவனைக் கண்டவர்கள் சித்தர்கள். இறைவன் அடியவர்களுக்காகவே பலப்பல வடிவங்களைக் கொண்டருளினார். ஆன்மாக்கள் தன்னை விட்டுத்தாரத்தே போகக் கூடாது என்ற கருத்துடையவர் இறைவர். சிவன் 25 மூர்த்தங்களைக்கொண்டதால் 25 வகையான விக்கிரகங்கள் அமைத்து ஆராதிக்கின்றனர். “தேவன் நமது சாயல் உடையவன்” என்று கிறிஸ்தவ வேதம் கூறும் “பார்வையென மாக்களைப் பின்பற்றிப் பிடித்தற்காம் போர்வையெனக் காணார் புவி” பழக்கப்பட்ட விலங்கைக் கொண்டு காட்டு விலங்குகளைப் பிடித்தல் போல, மனித உருவம் கொண்டே மனிதரை இறைவன் ஆட்கொள்வான்.

கண்ணினால் திருக்கயிலையிலிருந்த நின்கோலம்
நண்ணி நான் தொழ நயந்து அருள் புரியெனப் பணிந்தார்.

(சேக்கிழார்)

“விடையின் மேலின்றிநின்ற வெளியனை வெளியிற் கண்டாள்”

(திருவாதவூரர் புராணம்)

பிட்டிடு நற்றவமுடையாள் பின்பு வருந்திருக்கோலம்
இட்டமுறத் தொழும்படிநான் கண்டிலனே இறையோனே.

(மணிவாசகர்)

இப்படியாகப் பல இடங்களில் இறைவன் அடியார்க்குக் காட்சி கொடுத்தான். “சிவ லோகம் இங்கு கண்டவர் சித்தா” (திருமூலர்) அவர்கள் கண்ட கோலத்தைப் பாட லாகப் பாடினர். அதை அமைத்துச் செம்பாலும், கல்லாலும் விக்கிரகம் ஆக்கினுள் ளாகப் பாடினர். அதை அமைத்துச் செம்பாலும், கல்லாலும் விக்கிரகம் ஆக்கினுள் ளாகப் பாடினர். செம்பிலும் கல்லிலுமோ எமமிறை இருப்பர் என்றால் அது முந்தை சிற்பக் கலைஞன். செம்பிலும் கல்லிலுமோ எமமிறை இருப்பர் என்றால் அது முந்தை யோர் கண்ட விஞ்ஞானம். மின் சக்தியை விரைவிற்பெறவும் — கடத்தவும் வல்லமை கொண்டது செம்பு. அதேபோல இறை அருளைப் பெறவும், அடியார்க்கு ஈயவும் வல் லமை கொண்டது இந்த செம்பு விக்கிரகம். மூலஸ்தான விக்கிரகம் மட்டும் கல்லால் அமைய வேண்டுமா எனின், கவரும் சக்தி கல்லுக்குண்டு. முகிலை இழுத்து மழை யாகப் பொழிகிறது மலை. இன்னும் நிலம், நீர், நெருப்பு, ஆகாயம், காற்று ஆகிய ஐம்பூதங்களையும் தம்மகத்தே அடக்கியது கல். “நிரந்தவாகாயம், நீர், நிலம், தீ, ஐம்பூதங்களையும் தம்மகத்தே அடக்கியது கல். “நிரந்தவாகாயம், நீர், நிலம், தீ, கால்ஆயவை யல்லையாங்கே கரந்ததோர் உருவே” என மணிவாசகர் பாடுகிறார். கல்லில் இவை எப்படியுண்டு. கல் மண்டபங்களிடையே, அல்லது மலைகளிலே சத்த மிடும் போது கல் அவ்வொலியை ஏற்று மீண்டும் எதிரொலியாகத் தருகின்றது. எனவே கல்லில் ஆகாயமுண்டு. கல்லோடு கல்லை உரோஞ்சி (சிக்கிமுக்கி) நெருப்பை உண்டாக்கி னான் ஆதி மனிதன். கல்லினுட் தேரைக்கும்....., என்பதிலிருந்து கல்லினுள் காற்று இருப்பதனாலேயே தேரையுயிர் வாழ்ந்தது என்பதும், நீருற்றுக்களால் நீருண்டு என்பதும் புலனாம். ஆகவே நட்ட கல்லைத் தெய்வமாக்கி, விக்கிரகமாக்கி வழிபடல் சாலச் சிறந்ததே. ஏன்? கையிலே மலையை, பழனி மலையை, திருக்கழுக் குன்றை, கதிர்மலையை, மக்கள் வழிபடுதல் நோக்கற்பாலதன்றோ.

ஆராதனைக்கு ஏற்ற விக்கிரகங்கள் முதுமையற்ற இளமையான கல்லில் அமைய வேண்டும் என்பதும், அதுவும் ஆண் கல்லில் ஆண் விக்கிரகங்களும் பெண் கல்லில் பெண் விக்கிரகங்களும் அமைக்க வேண்டும் என்பது சிற்பக் கலைஞர் கொள்கை. அம்மியைக் கல்லாக்குவதில் புதுமை இல்லை. கல்லை எடுத்து வேண்டாதனவற்றை நீக்கி தெய்வீக ஒளி கொண்ட விக்கிரகம் ஆக்குவதே புதுமை. ஒரு கல் கால் மதிக்கும் படி யாகிறது. இன்னொரு கல் கைகூப்பித் தலை வணங்கும் தெய்வம் ஆகின்றது. இது பொருந்துமாறு எங்ஙனம். சாதாரண மனிதனாக விளங்கும்போது ஒருவனின் மதிப்பும், சிறப்பும் அவ்வளவு போற்றப்படுவதில்லை. ஆனால் அவனை ஒரு மந்திரியாகப் பட்டம் சூட்டி, விருதுகள் வழங்கி அரசாங்கம் மதிக்கும் போது அவனது சிறப்பும், மதிப்பும், காரிய ஆற்றலும் அளவிட முடியாது. கற்பனையில் கண்ட கந்தனைக் கல்லிலே கண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்து பிரதிஷ்டைப் படுத்தும்போது அதன் வல்லமை வலுப்பெறு கின்றது. “கல்லுயானை கரும்பு தின்றது” மார்க்கண்டேயர் ஆராதனை செய்த சிவ லிங்கம் காலனைக் காலால் உதைக்கும்படியானது. கண்ணப்பன் கண்காண சிவலிங் கத்தின் கண்ணிலிருந்து இரத்தம் வடிந்தது. இவைபோன்ற பல இடங்களில் கல் விக் கிரகம் கண் விழித்துக் காரியம் செய்தது என்றால் விக்கிரக ஆராதனை விரும்பப்படத் தக்க தன்றோ. இராமபிரானும் விக்கிரக ஆராதனை செய்த சம்பவத்தை நாம் மறந்து விடலாமா?

செய்த குற்றத்திற்காக தண்டனையேற்று மறியல் வீட்டினுள் இருக்கும் ஒருவன், அரசாங்கத்தைக் கண்டித்துப் பேசின், அவன் அப்போது தண்டனை பெற மாட்டான். குறித்த தண்டனைக் காலம் முடிந்து வெளியேறி அதன்பின் கண்டித்தால் தண்டனையை மீண்டும் அடைகின்றான். அதேபோல செய்த வினைக்கேற்ற பிறப்பை எடுத்து அல்லல் உறும் ஆன்மா விக்கிரக ஆராதனையை நிந்தை செய்தால் இப்பிறப்பு முடிந்து மறு பிறப்பை அடையும்போது இதற்காய தண்டனையை அடையும்.

நாம் இவ்வுலகில் வந்ததன் நோக்கை நிறைவேற்ற முயலல்வேண்டும்.

“தவஞ் செய்வார் தங்கருமம் செய்வார் மற்றெல்லாம்

அவஞ் செய்வார் ஆசையுட்பட்டு” (திருக்குறள்)

நாம் ஒரு பொருளைத் தேடும்போது உள்ள ஊக்கம் அது கிடைத்த போது தொடர்ந்து நிகழ்வது இல்லை. அதே போன்று விக்கிரக ஆராதனையின் சிறப்பை ஆராய்ந்தது போன்று அதனைத் தொடர்ந்து ஆரதிக்கவும் முயலல் வேண்டும். படகு தண்ணீரில் இருக்கலாம். ஆனால் தண்ணீர் படகினுள் நுழைந்தால் கதி யாதாகும். உலகில் நாம் வாழலாம். உலகத்தில் நாம் வாழ்தல் என்பது சிந்தனைக்குரியதே. நினைவு நல்லது வேண்டும்.

“பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்”

(கற்பனையென்றாலும் கற்கிலை யென்றாலும்

கந்தனே உனைமறவேன்.)

இந்து சமயமும் இளைஞரும்

R. கந்தையா B.A. (Cey.)

பண்டைய இந்திய அரணியங்களில் ரிஷிகளின் கூட்டங்கள் காய்ந்த சுள்விகள் கொண்டு உண்டாக்கப்பட்ட அக்கினி மத்தியில் 'ரிக்' வேத மந்திரங்களுடன் தொடங்கியது, நமது இந்து சமயம் என்பர். தமிழ் நாட்டிலே சங்ககால நாகரீக மென்றழைக்கப்படும் நமது புராதன இயற்கையோடிசைந்து இறைவனை வணங்கிய முறைமையும் இந்திய நாகரீகமாக, இந்து சமயமாகக் கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே எங்கோ மலர்ந்து உலகுக்கு ஒரு சமய நெறியை உண்டாக்கியதென்று கூறலும் பொருந்தும். இந்திய நாகரீகத்தை ஆரிய நாகரீகம், திராவிட நாகரீகமென்று நங்களுடைய விளக்கத்திற்காகப் பிரித்துப் பார்த்த மேல் நாட்டார் நெறியில் நின்று அலமராமல் இரண்டும் இந்திய நாகரீகம், அதுவே நமது இந்து சமயம் என்று நமது இளைஞர்கள் சிந்தித்தால் நமது சமயப் பெருமைகளை ஒருவாறு உணர முடியும். 'இந்தியப் பகுதி களுக்குச் சரித்திரமேயில்லை' என்று கூறிய ஐரோப்பிய ஆரம்ப ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் சேர்ந்தால், நமது இந்து சமயத்தையும் அது உள்ளடக்கும் பண்டைய நாகரீகத்தையும் அதனால் நமக்குரிமையான நல்ல ஸ்தானத்தையும் உலக நாகரீகத்திலுள்ள நமது பங்கையும் உணராதவர்களாவோம். சிந்து நதிக்கரையில் மொஹன் ஜோதாரோ, சங்குதாரோஹரப்பா போன்ற இடங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நாகரீகம், தமிழர் களுக்கு, முக்கியமாகச் சைவத் தமிழர்களுக்கு உரிமையானதெனப் பலர் கூறிய பின்னரும் வடஇந்திய நாகரீகம் வேறு, தென்னிந்திய நாகரீகம் வேறு எனவும், ஆரிய நாகரீகம் திராவிட நாகரீகம், எனவும் பிரித்துப் பார்த்துப் பெயரிட்டும் இந்து நாகரீகத் தின் ஒருமைப்பாட்டைச் சிதறடித்தல் முறையல்ல என்று கருதுவோமாக.

வேதங்கள் முதல் நூலென ஆரியரும் திராவிடரும் கொள்ளுகின்றனர். வேதத்தை ஊற்றாகக் கொண்டே ஆகமங்களும் பிராம்மணங்களும், ஆரணியங்களும், கல்ப சூத்திரங்களும், உப நிஷதங்களும் ஏன்? நமது சைவ நாயன்மார்கள் அருளிய தேவார திருவாசகங்களும் ஆழ்வார்கள் அருளிய திவ்யப் பிரபந்தங்களும் இன்னும் எண்ணிறந்த இந்து சமய நூல்களும் மலர்ந்தன என்று கூறலாம். இந்திய நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியே நமது இந்து சமயம் என்பதை நமது இளைஞர்கள் உணர வேண்டும். இந்திய நாகரீகத்தில் ஒரு பெரிய நூதனமென்னவென்றால் பண்டைக் காலத்திலிருந்து இன்று வரையுள்ள சகல நாகரீகச் சின்னங்களும், மனித வாழ்க்கை முறைகளும் எல்லாவித உருவங்களிலும் இன்றும் காணக்கூடியதாக இருப்பது ஒன்றுதான். எகிப்திய, கிரேக்க, உரோமானிய நாகரீகச் சின்னங்களை அந்நாடுகளில் காணலாம். ஆனால், அவை பெருமையோடிருந்த கால மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை அந்நாடு களில் இன்று காணுதல் கஷ்டமாகும். இந்தியாவிலோ மிகவும் பழைய வேதகால ரிஷிகளையும், ஆசிரமங்களையும், அக்கால வாழ்க்கை முறைகளையும் இன்றும் ஓரளவு காணலாம். இந்தியா முழுவதும் இயற்கையின் புத்தகமாக இந்து நாகரீகத்தையும் இந்து சமயத்தையும் போதிக்கும் கருவூலமாகக் காட்சியளிப்பதைக் காணலாம். இந் தியாவில் இருக்கும் வெவ்வேறு மொழிகள், மனித வாழ்க்கை முறைகள், வெவ்வேறு இடங்களிலுள்ள புதைபொருள் ஆய்வுகள், சரித்திர மாணவர்களே திக்கு முக்காடும் செப்பேடுகள், கல்வெட்டுக்கள் இன்னும் எண்ணிலடங்காத வெவ்வேறு கட்டிடங்கள், கலைகள், இலக்கியங்கள், சங்கீதம், நடனம் முதலியவெல்லாம் இந்து சமயத்தின் பண்டைய பெருமைகளை எடுத்துக் காட்டும் எழுதப்படாத சரித்திரமாகக் காட்சியளிக் கின்றன. நமது இந்து இளைஞர்கள் இவற்றைக் கண்டு தமது சமயத்தையும் நாகரீகத் தையும் உணர்வார்களாக.

ஆரிய — திராவிட — இந்தியப் பண்ணையில் சமயத்தோடு பின்னிப் பிணைந்து இந்திய நாகரீகம் வளர்ந்ததை இளைஞர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். மானிட வாழ்க்கைக்கு உயிரளிக்கும் ஊற்றைச் சமயத்தினிடத்தில் கண்டு வாழ்ந்த பெருமை நமது முன்னோ ருக்கு மிகவும் உண்டு. தன்னை ஒறுத்து வறுமையிற் செம்மையாக வாழ்வுக், வாழ்க் கையில் அமைதி காணல், அன்பின் வழிநின்று மரணமில்லாப் பெரு வாழ்வுக்காகத் தியாகம், தன்னடக்கம், அமைதி வாழ்வு போன்றவற்றைப் பேணல் முதலியவெல் லாம் நமது சமயத்தின் அத்திவாரமாக அமைந்தன. "எழுந்திரு, விழித்திரு கருதிய

கருமங்கை கூடு மட்டும் நில்லாதே” என்பன வெறும் வார்த்தைகளல்ல. நெய்யுருக்கி அக்கினி வளர்த்து தியாகம் செய்து மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு கூட்டமாக, ஒற்றுமை யுடன் கூடிய ஒரு சிறு கூட்டமாக, பலபல சிறு கூட்டங்களாக ஆறு கடந்து, மலை யுடன் கூடிய ஒரு சிறு கூட்டமாக, கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கிராமங்களையும் நாடு கடந்து, காடுகள் கடந்து, மிகவும் கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கிராமங்களையும் இந்து களையும் தேசங்களையும் கடந்து நமது வேதகால ரிஷிகள் இந்தியா முழுவதும் இந்து சமயத்தைப் பரப்பினர். “சறைவேதி, உத்திஷ்ட, யாக்கிரத”..... என்பன போன்ற வேதகால ரிஷிகளினுடைய எச்சரிக்கை வார்த்தைகள் வேதமந்திரங்களாயின. சக்தி வாய்ந்த இந்தச் சிறு கூட்டந்தான் ஆரம்ப இந்துக்கள் என்பதை நமது இளைஞர்கள் சிந்திப்பார்களாக. அவர்கள் மூலமாகவே மத்தியாசியாவிலிருந்து பல சாதிகளை, உலக சக்கராதிபத்தியத்தை வைத்திருந்தமையையும் இந்து இளைஞர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தியாவுக்குள் மாத்திரமல்ல, உலகின் பல பாகங்களிலும் குறிப்பாக மத்திய ஆசியா, சீனா, பர்மா, சீயம், கிழக்கிந்திய தீவுக் கூட்டங்களிலெல் லாம் இந்து சமயத்தின் பல முத்திரைகளையும் அம்சங்களையும் கண்டு இளைஞர்கள் இறும் பூதெய்துவதுடன் தாமும் வாழ வழி வகுப்பார்களாக.

மொஹன்ஜோதாரோவிற்கு முன் எத்தனையோ ஆயிரம் வருடங்கள் வாழ்ந்த நமது சமயமும் நாகரீகமும் கி. பி. 14-ம் 15-ம் நூற்றாண்டுகள் வரை உலக வாழ்க் கையின் பல வேறு அம்சங்களிலும் புகுந்து சிறப்புற்றன. அரசியல் ஆதிக்கமின்றி கருத்துக்களின் ஆதிக்கத்துடன் தனித்திருக்க முடியாவிட்டாலும் பரந்து பரவி ஆதி நாகரீகமாக இந்து சமயம் இன்றும் நிலவுவதைக் காணலாம். வால்மீகி, வியாசர், மனு, புத்தர், பாணினி, சரகா, பதஞ்சலி, திருவள்ளுவர், நாகர்ச்சுணர், காளி தாசன், தேவார ஆசிரியர்கள், ஆழ்வார்கள், என்று இந்த வரிசையில் இன்றும் இரு பதாம் நூற்றாண்டிலும் ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சதேவர், சுவாமி விவேகானந்தர், மகாத்மா காந்தி, ஸ்ரீரமணர், ஸ்ரீஅரவிந்தர், என்ற தாராகணங்கள் இந்து சமய வானில் சுடர் விட்டெரிந்து அறிவுக் கதிர் பரப்பி, நமது சமயத்தை வளர்த்ததை, நமது இளைஞர்கள் மறக்க முடியாது. மேற் கூறிய இவர்களுடைய வாழ்க்கையை அறிந்து, தமக்கு வழிகாட்டிகளாக அவர்களில் ஒருவரையோ, பலரையோ கொண்டு நமது சமயத்தையும் நமது நாகரீகத்தையும் பேணுவோமாக.

மானிட வாழ்க்கையில் இன்பம் அனுபவித்து வாழ விழைதல், இயற்கையின் பாற்பட்டது. இறைவனைவிட நிலையான இன்பப் பொருள் உலகில் இல்லை என்ற உண்மையை கண்டறிய உதவிய சாதனமே சமயமாகும். இயற்கையோடு இயைந்து இன்பக் கண்டு வாழ்ந்தவர்களே இந்துக்கள். வீரத்துடன் கூடிய பெரு வாழ்க்கையும் வாழ்ந்தனர். கி. பி. 641 வரை சாளுக்கிய மன்னனான 2-ம் புலிகேசியை வாதாபி யுத்த களத்திலே தோற்கடித்த வெற்றி வீரர், பரஞ்சோதியார் என்ற படைத்தலைவர் பின்னேக்கறி படைத்து 63 நாயன்மார்களில் ஒருவரான சிறுத்தொண்டராஜர் என்பதை இளைஞர்கள் நினைத்தால் சமயம் சோம்பேறிகளுக்குடையதெனச் சிந்திக்க முடியாது. இந்து சமயம் வாழ்ந்த காலங்களிலெல்லாம் இந்துக்கள் வாழ்ந்தார்கள், அவர்களுடைய அரசுகளும் வாழ்ந்தன. சமய குரவர்கள் சைவ, வைஷ்ணவ மூல மாகப் பக்தி வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடச் செய்த போது சைவம் வைஷ்ணவத்து டன் தமிழும் வளர்ந்தது. தமிழ் ராச்சியங்களும் செழித்து வளர்ந்தன. நமது நாடு களில் மாத்திரமல்ல உலகில் பல நாடுகளிலும் சமயம் வாழ்ந்த காலங்களில் மக்களும் மேன்மையுற்று வாழ்ந்தனர். நாட்டு மக்கள் சிறப்புற்று வாழ்வு நடாத்தினாலன்றி அரசும் வாழ முடியாது. ஆகையால் நமது இந்து இளைஞர்கள் தமது சமயத்தை அறி யவும் அதைப் பேணி வளர்க்கவும் முனைவார்களாக. சுவாமி விவேகானந்தரைப் போல, ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரைப் போலச் சமயத்தை வளர்க்க நமது சமூகமும் வளரும். சமூகம் வளர வளர நமது இனமும் சிறப்புற்று வாழலாம் என்பதை இந்து இளைஞர்கள் மனதில் கொள்ளுவார்களாக. நமது நாட்டிலுள்ள Y.M.C.A., Y.M.B.A., Y.M.M.A. போல இந்து இளைஞர்களும் Y.M.H.A. க்களை இன்னும் சிறப்புற அமைத்து வாழ்வார்களாக. இந்து இளைஞர்கள் தமது சமயப் பெருமைகளைப் படித்தறிந்து உணர்ந்து தாமும் வாழ்ந்து ஏனையோர் வாழவும் வழிகாட்ட வேண்டும். இந்து சமயம் என்று தம்மைக் கூறிக் கொள்ளும் இளைஞர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்று அவசியம் இவ்வித எண்ணங்கள் உதிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்து சமயமும் இந்துக்களும் வாழ வழி பிறக்கும்.

விஞ்ஞானமும் சமயமும்

சா. ஸ்ரீ ரங்கநாதன்

சமயமே அறிவுத்துறைகளனைத்திற்கும் உயிர் நாடியாக உள்ளது என்றும், அதுவே அவற்றின் பிறப்பிடம் என்றும் மக்கள் ஒரு காலத்தில் கருதினர். ஆனால் நாட் செல்லச் செல்ல விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி மிகுந்து வரவே மக்கள் சமய அனுபவத்தின் தன்மையைப் பற்றியும் அதனுலுண்டாகும் நன்மைகளைப் பற்றியும் ஆராயத் தொடங்கினர். நிரூபிக்க முடியாத நம்பிக்கைகளைக் கொண்டதே சமயம் என எண்ணத் தொடங்கினர். விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் பயனாக காரண “காரியத் தொடர்பு” என்னும் கருத்து முதன்மை பெற்றது.

உளவியல் ஆராய்ச்சி இருசாரார்.

(1) சமய அனுபவங்கள் உண்மையென விளக்குவதற்காக.

(2) சமய அனுபவங்கள் உண்மையானவையல்ல என்பது காட்டுவதற்காக.

மானிடவியலார் —

(1) ஆதிக்குடிகளின் மாந்திரீகத்திலிருந்து தோன்றியது என்பர். ஆனால் மாந்திரீகத்தில் காரண காரியத் தொடர்பு காணப்படுகிறது. இயற்கையிலடங்கியுள்ள சில சக்திகளை மனிதன் தன் செயல்கள் மூலம் தனக்கு பயனளிக்கக் கூடியனவாகிக் கொள்ளலாமென்னும் நம்பிக்கையைக் (கொண்டது) இது விஞ்ஞான ரீதியில் பார்க்கப் போனால் உண்மையே.

(2) ஆதி மக்களிடையே நிலவிய பழக்க வழக்கங்களையும், நாளாந்தரச் சடங்குகளையும் மூலமாகக் கொண்டு வளர்ந்தன என்பர் இன்னொரு சாரார். இங்ஙனம் மக்களிடையே காணப்படும் வழக்கங்கள் வழக்காறுகள் முதலியவற்றிற்கு விளக்கங்கள் கொடுப்பதற்கே சமயங்கள் தோன்றின எனக் கூறுவர் — பிரேசர் போன்ற சிலரின் கருத்து.

சமய உணர்ச்சி மனிதனுக்கு தேவையற்றது என்ற கருத்தை உளவியல் ஆராய்ச்சி முறைப்படி நிலைநாட்ட முயன்றவர்களுள் சிக்மண்டு பிராய்ட் என்பவர் முக்கியமானவர். இவரின் கருத்துப்படி (1) பால் உந்தலே மனிதனை ஆட்டி வைக்கும் சக்திகளுள் மிக முக்கியமானது. எல்லாச் செயல்களுக்கும் மூலமாக இருப்பது மனிதன் சமூகத்தில் வாழும்போது அந்த வன்மையான உந்தல்களுக்கு தடையேற்படுவதால் அத்தடைகளுக்கேற்ப தன் ஒழுக்கத்தை நெறிப்படுத்துகிறான். இத்தடைகளிலிருந்தும் அதற்கேற்ப நடக்கும் ஒழுக்கத்திலிருந்தும் சமயம் தோன்றுகிறது.

இவருடைய இன்னொரு கருத்து அச்சமும் குற்ற உணர்ச்சியுமே சமயத்தின் பிறப்புக்குப் பெரிதும் உதவியாயிருப்பது. கடவுள், பிரார்த்தனை, பலியிடுதல் முதலியனவெல்லாம் இவ்விருண்டிலிருந்துமே தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஆதி மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளிலெல்லாம் தண்டனை கிடைக்கும் என்னும் அச்ச உணர்ச்சி முக்கிய இடமாயுள்ளது. எனவே இயற்கையிடமும் மரணத்துக்குப் பின்னுள்ள நிலையினைப் பற்றியும் அச்சம் கொண்டதே சமயத்துக்குக் காரணம்.

இன்னுமொருசாரார் குழந்தை சிறு வயதில் தன்னிலும் பலம் கூடிய பெரியோர்களிடத்து அச்சமும் மரியாதையும் காட்டுவது போல குழந்தைப் பருவத்திலுள்ள சமுதாயமும் தன்னுற்றலைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு பலவானிருப்பான் என்று கற்பனை செய்கிறார்கள் எனக் கருதுகின்றனர்.

இன்னொரு சாரார் மனிதன் தன் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மனித அறிவே கற்பனை செய்து படைத்ததே சமயம் என்கிறார்கள். சில உளவியலார் வழிபாடும் பிரார்த்தனையும், சில உளவியல்தன்மை வாய்ந்தனவாயும், அவற்றிலேயே தற்குகத்தேற்றம் மிகுதியாக உள்ளது என்கின்றனர்.

வேறு சிலர் வாழ்க்கையிலேற்படும் துன்பங்கள் பொறுப்புகள் முதலியவற்றைத் தாங்க மாட்டாது சமயத்திடம் சரணடைகின்றனர். சிலர் குற்ற உணர்ச்சி காரணமாகவும், ஆனால் சிலர் இத்தகையோரின் தன்மையை ஆராய்ந்து அவர்களின் சமய அனுபவமும் கொள்கையும் உண்மையானவையல்ல என்கிறார்கள். பிராய்ட்டு கூட இத்தகைய பொய்யான தெய்வங்களையே கண்டித்துள்ளார் என்கிறார்கள். மனித உள்ளமானது எல்லையற்ற பரம்பொருளைச் சிந்திக்க ஆற்றலற்றதாகையால் குறியீடுகளையும் சடங்குகளையும் உண்டாக்கிக் கொள்கிறது.

மேலும் மனித உள்ளம் தனது அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகவே கடவுளை உண்டாக்கிக் கொள்கிறது. என்றாலும் அங்ஙனம் உண்டாக்கிக் கொள்வதால் அத்தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடிகிறதாயிருப்பதே கடவுள் இருக்கிறார் என்பதைப் பூர்த்தி செய்கிறது.

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக இன்று காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்த சில ஆன்மீக உண்மைகளை பலரும், மேதைகளும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இவ்வாராய்ச்சி மேலும் அதிகமாக நடைபெறும் காலத்தில் ஆன்ம உலகத்தின் உண்மையும் இவ்வுலகத்தின் நடுநாயகமாக கடவுள் உண்மையும் அறியப்படும்.

சிறந்த அனுபூதி மாண்களின் அனுபூதி அனுபவங்களை நனவில் (unconscious mind) உள்ளத்தின் கற்பனையென்று விஞ்ஞானிகள் கூறுவர். மேலும் உளப் பாகுபாட்டு முறையைக் கையாண்டு அவை உளக் கோளாறுடையார்களிடம் காணப்படும் திரிபுரக் காட்சிகள் என்றும் கூறுவர். ஆனால் அனுபூதிமாண்களின் குணச் சிறப்பையும், அவர்களால் உலகுக்கு ஏற்ற நன்மைகளையும் சீர் தூக்கிப் பார்க்குங்கால் உ. ம. ராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸர் புத்தர், இயேசு, மகாத்மா முதலியோரை பித்தர்கள் எனக் கூற முடியாது. பிராய்டும் நனவிலி உள்ளம், உளக்கோளாறுகளை உண்டு பண்ணக்கூடியதென்ற காத்டியுள்ளார்

சமயம் (religion) என்ற சொல் மேல் நாட்டு மொழிகளில் இரு கருத்துக்களில் வழங்கப்படுகிறது. (1) இறைவன் திருவுள்ளத்தை அறிவதற்கு சில நிகழ்ச்சிகளையும் காட்சிகளையும் அடையாளமாகக் கொள்வது என்ற பொருள். (2) இறைவனோடு ஒன்றுபடுத்துவது அல்லது மீண்டும் பிணைப்பது என்பது நெறி அல்லது வழி என்ற கருத்தும் வழங்கப்படுகிறது. பொதுவாக சமயம் என்பது மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும் மேற்பட்டதாக உள்ள ஆற்றல்களுக்குமுள்ள தொடர்பு பற்றியதே. இவ்வாற்றலை கட்டாயப்படுத்தி (வேண்டுகோள், வழிபாடு, பிரார்த்தனை, மூலங்களாக) தாம் வேண்டும் பொருட்களைப் பெறவும் வெறுப்பதைத் தவிர்க்கவும் மேற்கொள்ளும் செயல்கள் மந்திரம் எனப்படும்.

பொதுவாக சமயம் என்பது கடவுள் உண்டு என்ற நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாயினும், ஏதேனும் உயர்ந்த இலட்சியங்களை அல்லது நோக்கங்களை அடைவதற்கு உரிய வழி வகைகளை அதாவது மார்க்கங்களையும் சமயம் என்று கூறலாம். இக்கருத்தில் பொது உடைமை (communism) அறிவு முதற் கொள்கை (rationalism) மக்கள் நலக் கொள்கை (humanism) ஆகியன சமயம் என்ற பெயருக்குரிய வையாகும். எனவே எங்கெல்லாம் புனித உணர்வு தோன்றுகிறதோ அங்கெல்லாம் சமய உணர்வு ஏற்படுகிறதெனலாம். கடவுள் இல்லையென்று கருதும் பொதுவுடைமை வாதிகூட வகுப்பு வேற்றுமையையும் ஏற்றத் தாழ்வினையும் அழிப்பதற்குத் தன் உயிரையும் செலுத்த முற்படும் உயரிய புனித நோக்கை ஒரு விதத்தில் சமய உணர்வென்றே கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறே உண்மையெதுவெனக் கண்டு பிடிப்பதற்காகத் தன்னலத்தை மறந்து உழைக்கும் விஞ்ஞானியும் அழகே தன் குறிக்கோளென்று பிறவற்றைப் பொருட்படுத்தாது வறுமையில் உழலும் கலைஞனும், மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட சமூகத் தொண்டனும், ஒவ்வொரு விதத்தில் புனித உணர்ச்சியுடையவர்களெனக் கொள்ளலாம்.

சமயம் ஒரு காலத்தில் பல இடையூறுகள் இழைத்தன என்பது உண்மையே. ஆனால் இது சமயத்தின் உண்மைகளை உணராமல் போன் டேவடம் போட்டதால் வந்த விளைவுகள் இன்று தனிப்பட்டவர்களினதும் கூட்டு வாழ்க்கையிலும் ஏற்படும் குழப்பங்களுக்கு காரணம் மன அமைதியின்மையே என்பதைக் கண்டுள்ளார்கள். உயர்ந்த நோக்கத்தோடு உள்ளம் உரை, செயல் - அறிவு, செயல் - விளைவு ஆகியவற்றை ஒரு முகப்படுத்தி வாழ்க்கையை ஒரு முகப்படுத்துதலால் மனம் செம்மையுறும் என்கிறார்கள்.

சமயத்தைப் பற்றிப் பேசுவோர் சிலர் அறிவையும் சிலர் உணர்ச்சியையும் சிலர் செயலையும் கூறுவர். (ஞானம், பக்தி, கருமம் அல்லது கிரியை) ஆனால் மூன்றும் ஒன்றுபட்டு இயங்கும் போதுதான் உண்மையான சமயம். அதாவது சமயத்தினால் தொடர்பு படுவது மனிதன், கடவுள் ஆகிய இரு பொருட்கள். மனிதன் தனது முழு மனிதனாக இருந்தே கடவுளையடையலாம். அதாவது மூன்றும் சேர்ந்து இயங்க வேண்டும்.

சமய வளர்ச்சி என்பது விளக்கமற்ற கீழ் நிலையிலிருந்து விளக்கமான மேல் நிலைக்கும் ஒரு சிறு குழுவின்ருக்கு மட்டும் உடையதாயிருந்து உலகம் முழுவதற்குமே பொது உடைமையாக ஒங்கிப் பரந்திருப்பதாக ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகிறார். இயற்கைப் பொருட்களையும், நிகழ்ச்சிகளையும் ஆற்றலும் உயிரும் உள்ளனவாகக் கருதியது ஒரு நிலை (animism) தம்மைச் சுற்றிலும் ஆவிகளிருந்து தம்மைக் கட்டுப்படுத்துவதாக எண்ணுவது இன்னொரு நிலை. (spiritism) இது இன்றைய விஞ்ஞான நிலையோடு ஒப்பது.

அதே போல பல கடவுள் கொள்கையிலிருந்து (policy) ஒரு கடவுள் கொள்கை.

கடவுள் ஒரு இனத்துக்குரியவரெனக் கருதப்பட்டு பின் ஒரு நாட்டுக்கெனவும், இப்போ அவரே எல்லா உயிர்களுக்கும் பிறப்பிடமும் இருப்பிடமும் புகலிடமுமென, பரந்த அறிவோடு சமயத்தைக் கருதுகின்றனர். (tribal, universal) எவ்வளவுதான் சமயங்களை மனிதர்கள் விடவில்லை எனவே புனித உணர்வு மனிதன்நெஞ்சை விட்டு அகலாத வரைக்கும் சமயம் அதன் வாழ்வோடு இணைந்தே செல்லும்.

சமய உளப்போக்கு அறிவு நிலை, உணர்ச்சி நிலை, இயற்றி நிலை ஆகிய மூன்று அம்சங்களைக் கொண்டது. மனிதனுக்கும் அவனது சூழ்நிலைக்குமுள்ள பொது உறவை நிர்ணயிப்பது “பயன் தருவது” என்னும் உள்ளப் போக்கே; இந்த உள்ளப் போக்குக்கு மேற்கூறிய மூன்றும் தேவைப்படுகிறது. இவை மனித ஆன்மாவின் பண்புகளாகவே இருக்கின்றன. எனவே சமயத்தின் பிறப்பைப் பற்றி கேள்வி எழ நியாயமில்லை. குறைவுடைய சீவான்மா நிறைவுடைய பரமான்மாவுடன் தொடர்பு கொண்டு தன் குறைகளை நீக்க முயலும் பண்பு மனிதனோடு இயல்பாகவே பிறந்தவை. விஞ்ஞானமும் அப்பண்பில் ஒரு அம்சமே யொழிய விஞ்ஞானத்தால் அப்பண்புக்குக் கெடுதி விளையாது.

நாக்கம் (1) பரிணாம ஆட்சேபம்

(a) தோன்றிய உயிர் எவ்வாறு பரிணமிக்கின்றதெனக் கூறுகின்றதெயொழிய, உயிர் எவ்வாறு தோன்றியதெனக் கூறவில்லை. எனவே அப்பரிணாமத்தையும் (2) ஆட்சி கொள்ளும் ஆற்றல் ஒன்று இருப்பது தெரிகிறது. (b) மேலும் பரிணாம முறையே ஒரு குறிக்கோளுடையது என்று பரிணாமவாதியர் கூறத் தொடங்கியுள்ளனர். அக்குறிக்கோளே சமயங்கள் கூறும் குறிக்கோளாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

புறநிலைச் சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும் சமுதாய நிலைக்குத் தக்கவாறு ஏற்பட்டு மாறுவனவும், சமய உணர்ச்சியை (புனித 2) வளர்ப்பதற்குரிய சாதனமே யாகும். அவை சாதனங்களாக உள்ள வரை புனிதமானவையே. அவையே குறிக்கோள்களாக அமையின் தீங்கு விளையும். எனவே எல்லாச் சமயங்களும் ஒரு சமய உணர்ச்சியின் வகைகள், அல்லது வடிவங்களே.

ந ன் னோ க் கு

நா. தேவமனோகரன்

பல்கலைக் கழக புகுமுக மருத்துவம்.

யாக்கை நிலையாமை அறியாத தொன்றல்ல
வேக்காடு கொண்டுழல்கின்றோம் உலகில்யாமே
நாடிவரும் செல்வமுடன் தேடிவரும் செருக்கையும்
கோடியென மதிக்கின்றோம்; பெருமையேதுமிலை.
முன்னோக்கும் பாதையில் யாங்கண்ட கவலைகள்
பின்னோக்கும்காலை மறையாது நன்னோக்குமதை
நாட்டமுடன் அறிந்தாலன்றி என்றென்றும்
ஆட்டமுடன் அடங்காது அறிவுடைய கூற்று
நன்னோக்கின் உரைகேட்கின் நயம்படவுண்டு
என்னோக்கும் உன்னோக்கின் நன்னோக்காகும்
எம்முடம்பு எமதல்ல இறைவன்தன் அளிப்பு
உம்முடம்பு அதுபோல எவருடம்பையும் நோக்கு
ஒரு ஈசன்மாந்தர் அனைவர்உன் சோதரர்கள்
எச்சமயத்தோர் கூறும் நன்னோக்கும் இதுவாம்
நால்வரின் உரைகளிலே நன்னோக்கு மலிவு
ஆல் என்றும்சாயாது உழல்கின்ற காற்றில்
மலைமேல் உருவாகும் நதியின் கிளைகளென்றும்
கலையாமல் நிச்சயம் ஆழிதனில் அடக்கமொடுக்கம்
ஒடுக்கம் வினையகற்றும் அருட்புனலோன் கடலை
தடுப்பவரின்று அடையும் நதியின் சிறுகிளையாய்
பின்னோக்கு முன்னோக்கு என்னோக்குமின்றி
நன்னோக்காம் உபநதியென உணர்வீர்காண்.

சமயம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி

ந. சிவானந்தன்.

6-ம் பாரம்

(மருத்துவப் பிரிவு)

மனிதன் பிறக்கும் பொழுது உளத்தாலும் உணர்வாலும் பூரணமடைந்தவனாகப் பிறப்பதில்லை. ஓரளவு மிருக நிலையில் பிரபஞ்சம் பற்றிய அறிவின்றியே பிறக்கின்றான். பிறந்த பின்பே தன் சூழலால் தாக்கப்பட்டு உருப்பெறுவதன் மூலம் தனித் தன்மைகள் பெறுகின்றான். இவனுள் நிரந்தரமான நிலைபெற்று மிளிரும் தனித்துவம் பிறவற்றிலிருந்து இவனை வேறுக்கிக் காட்டுகின்றது. சூழலின் பரம்பரைக்கேற்ற வாறு பட்டந் தீட்டப்பட்டு உடலால் பூரணத்துவமடையும் மனிதனை உளத்தாலும் பூரணம் பெறச் செய்வதே சமயமாகும்.

மனோவளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது சமயமெனவும் கூறலாம். ஆதி மனிதன் சமயத்தை ஆண்டான் என்பது சிறிது கவனிக்கத் தக்கது. இதற்கு முதல் மனிதன் தோற்றமும், அவன் நாளாந்த இயக்கமும், விருத்தியும் பிற சந்ததியாரின் தோற்றமும், காலப்போக்கில் அவனும் உறவினரும் பல நூற்றாண்டுகளாக செய்து வந்த அபிவிருத்தியும் ஆராய்வதற்குரியதாகும்.

நாகரிகத் தொடர்பின்றி ஆதி மனிதர் வேடர்களாய் வாழ்ந்தார்களென்ற சரித்திர வல்லுனர் கூற்றிலிருந்து உலகம் முழுவதும் வெவ்வேறு நிலப்பிரிவில் தோன்றிய மனிதர் வெவ்வேறு இனங்களாக தனித்து இயங்கியிருத்தல் வேண்டும். தொடர்பின்றி வெவ்வேறு இயங்கிய மனிதர் எல்லோரும் தம்மைச் சுற்றியிருந்த இயற்கை நியதிகட்குட்பட்டு உணவைத் தேடி, உண்டு வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது.

சமயத்தின் முதலுரு என்னவாயிருக்கலாம்? ஆதி மனிதன் தன் உணவைத் தேடுதல், நோய் நீக்குதல், உறவினருடன் பழகுதல் பற்றியமைத்துக் கொண்ட விதிகளை அம்முதலுருவாய் அமைந்துள்ளது என்று கூறலாம். வேட்டை ஆடி உண்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களால் தன்னுள்ளே ஒரு தீர்மானம் பெற்று சில விதிகளை ஆக்கி அன்றாட வாழ்க்கையில் அவற்றை அநுட்டித்து வந்த மனிதன் காலப்போக்கில் அவ்விதிகளை விரிவு படுத்தி தன் இனத்தவருடைய நலன்களைப் பாதிக்காத நோக்கோடு நன்முறைப்படுத்திக் கொண்டான்.

கி. மு. 2500க்கு முன் ஆக்கப்பட்டதென ஆராய்ச்சியாளர்களால் கருதப்படும் இருக்குவேத சூத்திரங்களில் உழவு, ஆடு மாடு வளர்த்தல், வேட்டையாடுதல், பயிர் வளர்த்தல், மருத்துவம் முதலிய தொழில்வகை பற்றிக் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். பயிர் வளர்த்தலோ, மருத்துவமோ, வேட்டையாடுதலோ மனிதன் உயிர் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை. வேதங்களில் இவை பற்றிக் கூறியிருப்பதன் நோக்கமென்ன?

சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறு ஆயின் சமயத்தில் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றை ஏன் கூற வேண்டும்? வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவற்றை சமயத் தலைவர்கள் ஆதி மனிதனுக்கு சமயம் என்னும் சர்க்கரையிற் பொதிந்து கொடுத்தனர்? இவை ஆராயப்பட வேண்டியவை.

ஆதி வாழ்க்கைமுறைகள் விதிகள் நிபந்தனைகள் எல்லாம் திரண்டு சமயமென்று உருவெடுத்தன என்பது சாலப் பொருத்தமானது. வாழ்க்கை நெறியின்மீது உருவெடுத்த சமயத்தை வாழ்விவிருந்து பிரித்தெடுத்தல் வேண்டுமா?

வைகறையிற் துயிலெழுதல், மஞ்சள் நீர் தெளித்தல், சாணத்தால் மெழுகுதல் முதலானவை சமயத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் பொருந்துகின்றன. சாணம் எரித்த சாம்பல் நீருக நெற்றியில் பூசப்படுவது சைவ சமயிகட்குரிய சின்னம். ஆதியில் சமயம் தோன்றிய பொழுது ஒரு வாழ்க்கை நெறியாகத் தோன்றியது. சமயம் வேறுக வாழ்க்கை வேறுகப் பிரிபடாத நிலையில் இரண்டும் ஒன்றென நிலவி வந்தன. காலப் போக்கில் இரண்டும் வெவ்வேறு என்ற எண்ணம் தலைப்படத் தொடங்கியது.

இன்றே சமயம் என்பது வாழ்வுடன் தொடர்பற்றதாய் பல வேற்றுமைகளை உடையதாய் அமைந்துள்ளது. ஆலயமும், ஆலய தரிசனமும், ஆலயத்தில் நிகழும் பூசை விழாக்களும், பக்திப் பிரபந்தங்களும், அவற்றை இசைப்பதும், புராணக் கதைகளை அறிந்து கொள்வதும் தான் சமயம். வேறொன்றுமில்லை என்னும் கொள்கை நிலை ஊன்றி விட்டது.

நீறு அணிதல் போன்ற அனுட்டானங்களும் பஞ்சமா பாதகங்களைத் தவிர்த்தல் போன்ற நல் ஒழுக்கங்களும் வாழ்க்கையில் செவ்வனே கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறு என்று பிரித்து உணரத் தொடங்கிய பின் வாழ்க்கையை சமய வழியில் அமைக்கும் முறை அருகி வருகிறது. இதனால் தனி மனிதனின் வாழ்க்கை சீருறவில்லை. சமுதாயத்தின் நிலை மேம்படவில்லை. எங்கும் ஒழுக்கம் தவறி நடப்பதைக் காண்கிறோம். ஒழுக்கத்தை விட்டு ஒரு சமுதாயம் விருத்தியடைய முடியாது.

இவ்வுண்மையை அறிந்து கொண்டு சமயத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படும் வேளையில், நாம் ஒன்றை உணர வேண்டும். கற்றுக் கொண்டால் மட்டும் போதுமானதா? அதன்படி ஒழுக வேண்டாமா?

“கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக” என்பதற்கு இணங்க எம் வாழ்க்கையை சமய நிலையில் நிற்க வைக்க வேண்டும். இல்லையெனில் நமது வாழ்க்கை நிமிர்ந்து நின்று தலையெடுக்க முடியாது.

நாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப அமைந்த சமயப் பழக்க வழக்கங்களை நீக்கி வேறு நாட்டு இயற்கைச் சூழலுக்கு இயைந்த சமய பழக்க வழக்கங்களை நாம் ஏற்பதும் பொருத்தமற்றது. நமது நாட்டுச் சூழலின் செல்வாக்கை அறிந்து அதற்கு ஏற்ப நமது வாழ்க்கை முறைகளை சமய விளைநிலத்தில் வளர்த்தெடுப்பது முக்கியமாகும்.

தினசரி வாழ்வில் தோன்றிய சமயம், ஒரு வாழ்க்கை நெறியாகப் பரிணமித்து இடைக்காலத்தில் இரண்டாகப் பிரிந்து கொண்டதனால் இன்று சமய முறை வாழ்க்கை என்பது புதியதொன்றாகத் தென்படுவது இயற்கையே. ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்க்கை முறை சமயத்தோடு இணைந்து இருக்கிறதா எனப் பார்த்துக் கொள்ளுதல் அவசியம்.

வெந்நீரிலுள்ள சூடு அதன் ஒவ்வொரு திவையிலும் வியாபித்திருப்பது போல் இறைவன் உலகத்தில் எல்லாவற்றிலும் கலந்திருப்பினும் அவற்றின் வேறையும் நிற்பான்

(திருவருட்பயன்)

சிலை வணக்கமும் அதன் விளக்கமும்

(ந. யோகசாகரன்)

6-ம் பாரம், உயிரியற் துறை

சுவாமி விவேகானந்தர் சர்வ மத மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் முகமாக சிக்காகோ நகரத்திற்குச் சென்றிருந்த சமயம் ஓர் அமெரிக்கப் பெண்மணி அவரைத் தேநீர் விருந்துக்கு அழைத்திருந்தார். அத்தேநீர் விருந்தில் கலந்து கொண்ட பல அமெரிக்கா தம் மதமே சிறந்தது என வாதாடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது அவ் அமெரிக்கப் பெண்மணி, “உருவமே இல்லாத இறைவனுக்கு சிலை சமைத்து வணங்குவதா, இந்துக்களின் பண்பாடு?” என வினவினாள். பலகாலமாக அவர் இக் கேள்விக்கு வடை தேடியும் தீராத புதிராக இருந்தது.

அவ் அமெரிக்கப் பெண்மணியின் காலஞ் சென்ற தந்தையின் புகைப்படம் சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. சுவாமி விவேகானந்தர் அப்புகைப்படத்தை நிலத்தில் போட்டு விட்டு “இது ஒரு கடதாசிதானே! ஒரு கடதாசியை மிதத்தல் தவறல்லவே!” என மதிக்க முற்பட்டார். உடனே அப்பெண்மணி “ஐயோ, அப்படம் என்னுடைய தந்தையினுடையதல்லவா!” எனக் கூக்குரலிட்டார். இதைக் கேட்ட விவேகானந்தர் புன்முறுவல் பூத்தார். பின்னர் அப்பெண்மணியிடம் “டெண்ணீர் உனது தந்தையைக் கண்டிருக்கிறாயா?” என வினவினார். அப்பெண்மணி கைக்குட்டையால் கண்ணீரைத் துடைத்த வண்ணம், “நான் பிறக்கு முன்னரே அவர் இறந்து விட்டார். இவர் தான் எனது தந்தை என தாய் மூலம் அறந்தேன்,” என்றாள்.

சுவாமி விவேகானந்தர் அவரிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு விடையளிக்கத் தொடங்கினார். “பெண்ணே! நீ உன் தந்தையைக் காணுதிருந்தும் இப்புகைப்படத்தை உன் தந்தையாகத் திட்டவட்டமாகக் கருதுகின்றாய். கடதாசியே! என நீ இப்புகைப்படத்தை அழைப்பதில்லை. அப்புகைப்படத்தை உன் தந்தை என உன் தாய் கூறினார். உன் தாய் உன் தந்தையைக் கண்டிருப்பாராதலால் உன் தாய் சொல்வதை நம்பிக் கொள்கிறாய். அவ்வண்ணமே இந்துக்களும் இரும்புச் சிலையே, கற்சிலையே எனக் குறிப்பிடுவதில்லை. அதற்குள் எம் உள்ளத்துள் கட்டுப்படாத சக்தியை திட்டவட்டமாகக் காண்கிறோம். ஆன்மாக்கள் மனதைப் பொறி வழிச் செல்லாது கட்டுப்படுத்துவதற்கு மெஞ்ஞானிகளால் அருளப்பட்டதே சிலை வணக்கமாகும்” என அமெரிக்கருக்குச் சிலை வணக்கத்தின் தத்துவத்தை நன்கு விளக்கினார்.

இந்துக்களின் சிலை வணக்கத்தின் தத்துவத்தை அமெரிக்க மக்களுக்கு சுவாமி விவேகானந்தர் எளிய முறையில் விளக்கினார். அவ்வண்ணமே யாழ்ப்பாணத்திலே நல்ல நகரில் பிறந்த ஆறுமுக நாவலரும் ஆங்கிலேயத் தேசாதிபதிக்கு எளிய முறையில் விளக்கியுள்ளார்.

ஆறுமுகநாவலர் காலத்தில் இலங்கையின் தேசாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஆங்கிலேயர் ஒருவர் யாழ் நகரத்திற்கு விஜயம் செய்திருந்தார். அப்பொழுது இந்துக்கள் சிலை வணக்கம் செய்வதைக் கண்டார். கற்களாலும் சிலை செய்திருப்பதைக் கண்டார் அவர். அடுத்த நாட் காலை தேசாதிபதி தனது மனைவியுடனும், மகளுடனும் ஆறுமுகநாவலரைச் சந்திக்கச் சென்றார். அவர்கள் சென்ற சமயம் அதிகாலை நேரமாகையால் நாவலர் பெருமான் தமது வீட்டு வாசலின் முன்பாக இருந்த கருங்கல்லில் இருந்து பல் விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். நாவலர் பெருமான் கல்லில் இருந்து பல் விளக்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட ஆங்கிலேயர் இந்துக்களின் சிலை வணக்கத்தை இழித்துக் காட்டும் நோக்கத்துடன் நாவலர் இருந்த கருங்கல்லைச் சுட்டிக் காட்டி “மிஸ்டர் ஆறுமுகம்! என்ன பாவம் செய்கின்றீர்?, உமது கடவுள் மீது அல்லவா அமர்ந்திருக்கிறீர்?” என்று எள்ளி நகையாடினார். நாவலர் பெருமான் அவர் கூறியதைக் கேட்டு ஆத்திரப் படுவதற்குப் பதில் புன்னகை பூத்தார்.

ஆங்கிலேயர் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் அளிக்கு முன் அதே ஆங்கிலேயரை நோக்கி “துரையே உம்முடன் கூட வந்திருப்பவர்கள் யார்?” என்று வினவினார். அதற்கு ஆங்கிலேயர் “எனது மனைவியும் மகளும்” என்று பதில் அளித்தார். அதற்கு நாவலர் “உம்மை உறவு முறைபற்றி கேட்கவில்லை. இரண்டு பேரும் பெண்கள்தானே”? என்று வினவினார். அதற்கு ஆங்கிலேயர் “உம்மைப் பொறுத்தவரை இருவரும் பெண்களே. ஆனால் எனக்கோ ஒருத்தி மனைவி, மற்றவள் மகள்” என்றார். அதற்கு நாவலர் “மிஸ்டர், இருவரும் பெண்களாக இருந்தும் கூட உமது மனைவியுடன் பழகுவது போல் மகளுடன் நடந்து கொள்வீரா?” என்று வினவினார். அதற்கு ஆங்கிலேயர் ஆத்திரத் துடன் “மனைவிக்கும் மகனுக்கும் வேறுபாடு தெரியாத முட்டாளல்ல நான்” என்று பதிலளித்தார்.

நாவலர் அப்போது அவரை நோக்கி “கனம் துரையவர்களே! தாங்கள் சற்று முன்பு கேட்டீர்களே ஒரு கேள்வி அதற்கு பதிலும் இதுதான். அதாவது எப்படி இரண்டு பெண்கள் உமக்கு மனைவியாகவும் மகளாகவும் இருக்க முடியுமோ அப்படியே தான் நான் இருந்த இக்கருங்கல்லும், நம்கோயிலில் உள்ள ஆண்டவன் சிலையும் ஒரே கல்லாக இருந்தும் இரண்டும் இருக்கிற இடத்தை இட்டு வேறுபடுகின்றது. நாம் எதை எவ்வாறு கருதி நடக்கிறோமோ அதுவும் அவ்வாறே நமக்குக் காட்சியளிக்கிறது” என்றார் நாவலர். ஆங்கிலேயர் வெட்கித் தலை குனிந்தார்.

கடவுளைப் பிரார்த்திப்பது ஒரு லாபத்தைக் கருதியல்ல, ஆலயத்திற்குப் போவது இறைவனிடம் வரம் வேண்டவல்ல “ஈசனே உன் சித்தம் எதுவோ அதுவே என் பாக்கியம்” என்பது தான் உண்மையான பிரார்த்தனை

(கல்கி)

கீதையிலிருந்து

தொகுப்பு: அரு. இராஜேஸ்வரன்

6-ம் பாரம், மேற்பிரிவு.

கீதையை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் எப்பொழுதும் யாருக்கும் இருந்ததில்லை—இருக்கப் போவதுமில்லை. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் வைதீக வேள்வி மார்க்கமோ, துறவறமோ ஆத்மாவின் சுபீட்சத்திற்கு அவசியமற்றவை என்ற கருத்தினை உள்ளடக்கி, வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய காரியங்களை நடத்தியே ஆத்மா பரமாத்மனை அடையலாம் என்றவாறு அதலடங்கியுள்ள உபதேசமே பிரதானமான காரணங்களுள் ஒன்றாகும்.

‘வாய்மையே வெல்லும்’ எனும் கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காக இயற்றப் பட்டது மகா பாரதம். அதில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையும் எமக்கு வேண்டிய — அத்தியாவசியமான — ஒன்றைச் சொல்வதற்காகவே அமைந்திருக்கிறது. அதனை ஒரு மங்காத ஒளி விளக்கு எனலாம். அதிலுள்ள பல்வேறு கருத்துக்கள் வளக்கின திரியாக இயங்க, கீதை என்னும் நெய்யானது, எம்முள்ளத்தில் ஒளியுண்டாவதற்காக ஊற்றப்பட்டிருக்கிறது. வேதவியாசரின் கருத்திலே உதித்து, விநாயகனால் எழுதப்பட்ட தனால் அது ஒரு மங்காத தீபம். அதிலுள்ள திரி எரிந்து கருகப் போவதும் இல்லை. நெய் முடியப் போவதும் இல்லை.

பாரத மகாயுத்தம் நடைபெறப் போகையில் இருபுறச் சேனைகளையும் கண்ணுற்ற அர்ச்சுனன் மனங் கலங்கினான். இனத்தவர்களும், சினேகிதர்களும், ஆசான்களும், மாணவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்லும் நோக்கத்துடன் ஆயுதத் தரித்து நிற்பதைக் கண்டு விசனப்பட்டு, “சுற்றத்தாரையும் சினேகிதர்களையும் கொன்று குவித்துப் பெறும் அரசு போகம் ஏன்? அதிலே என்ன சுகம்? ஏது இன்பம்?” என்று கூறி, வில்லைக் கீழே போட்டு விட்டு உட்கார்ந்து விட்டான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அவனுக்குச் சாரதியாயிருந்த கண்ணபிரான் குருவாக நின்று ‘யுத்தம் செய்வதே உன் கடமை’ என்று செய்த உபதேசமே ‘பகவத் கீதை’ ஆகும்.

மகாபாரதக் கதையிலே ஒரு பகுதியாக அமைக்கப்பட்டதாயினுங்கூட, ‘கீதை’ ஒரு தனித் தன்மையுடைய நூல். இதன் தனித்துவமானது, இந்துசாஸ்திரங்களுள் ஒன்றாக வைத்து மதிக்கும் வண்ணம் உள்ளது. கீதையின் உட்பொருளை அறிய நாம் விரும்புவோமானால், அது சொல்லப்பட்ட சூழ்நிலை முழுவதையும் மனதில் வைத்து வியாக்கியானம் செய்யலாகாது. ஆயுதங்களின் உதவி கொண்டு இராச்சிய போகத்தில் உள்ள மோகத்தினால் செய்யப்பட்ட புறப்போரில் ஆரம்பித்த காரியத்தை நடுவில் விடாமல் நடத்துவதற்காகவே உபதேசிக்கப்பட்டதாக நாம் அதனைக் கொள்வோமானால் அதன் உண்மைப் பொருள் சரியாக விளங்காது என்பது பெரியோர்களது அபிப்பிராயம். கீதையில் சொல்லப்பட்ட உண்மைகளும் உபதேசமும் எக்காலத்துக்கும் எச்சந்தர்ப்பத்துக்கும் பொருந்துவனவாதவின் போர்க்களத்திலே அர்ச்சுனனுக்கு ஏற்பட்ட மனக் கலக்கத்திற்கும் சந்தேகத்திற்கும் அவ்வுபதேசங்கள் மருந்தாயமைந்தன.

வேறு காரணங்கள் இருந்தாலென்ன இல்லாவிட்டாலென்ன, உலகம் உய்வதற்காகவாவது நாம் எமது கடமையைச் செய்தே தீர வேண்டும். உலக வாழ்க்கைக்கு கர்மமானது இன்றியமையாதது என்று கீதையில் பகவான் கூறுகிறார். “நீ உயர்ந்தவகை மதிக்கப்படுபவன். இப்பொழுது நீ வாழ்க்கையை நீத்தால் மற்றவர்களும் அதையே செய்வார்கள். நீ எதை நலமென்று கருதுகிறாயோ அதுவே மற்றவர்களுக்கு பிரமாணமாகி விடும். நீ துறவியாகிவிட்டு, மற்றவர்கள் உலகத்தை நடத்துவார்களென்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது” என்கிறது கீதை.

பரந்த நோக்கத்துடன், சிந்திக்கும் திறனற்றவர்கள் எவ்வாறு பலனிலே பற்று வைத்து தொழில் செய்கிறார்களோ அவர்களது ஊக்கத்துடன் அறிவாளி பற்றை நீக்கி உலக நலத்தை நாடித் தொழில் செய்ய வேண்டும். பற்றுதல் கொண்டு தொழில் செய்யும் அஞ்ஞானிகளுக்கு அறிவாளி புத்தி பேதம் விளைவிக்கக் கூடாது. தான் யோக மார்க்கத்தில் நின்று தொழில் செய்வதுடன் மற்றவர்களும் எல்லாக் காரியங்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் செய்யுமாறு தூண்ட வேண்டும்.

இவ்வாறு கீதையில் சொல்லப்பட்ட உபதேசமானது உலக வாழ்வைத் துறக்க மனமில்லாதவர்களுக்காக ஒருவித சமாதானமாகவோ, ஆறுதலாகவோ சொல்லப் பட்ட யுக்திவாதமல்ல. உண்மையிலேயே எல்லா ஆண் பெண் பாலாரும் தம் வாழ்வைச் சரிவர நடத்தி தம் கடமைகளையும் அன்றாடக் கருமத்தையும் சுயநல நினைவுடன் மாறி மாறி சமுதாயத்தினதும் சமூகத்தினதும் நன்மைக்காகத் தாமதமாகவே செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்குடன் கூறப்பட்ட வார்த்தைகள் அவை. பழகப் பழக எதுவும் ஒருவனுக்குச் சுபாவமாகி விடுகின்றது. அதே போன்று, பற்றற்றுக் கருமம் செய்வதும் பழக்கத்தால் சுபாவமாக வேண்டும் — ஆகிவிடும்.

அதுமட்டும் போதாது; கடமையைச் செய்து பின் அச்செயலினால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகளைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் இருக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் மனச் சாந்தியுடன் வாழலாம்.

மனச் சாந்திக்குச் சத்துருவானவை, காமம், குரோதம், லோபம் ஆகியன. இவற்றிற்கு அடிமைப்படாமல் இருந்தோமானால் — அசாபாசங்களைக் கட்டுப்படுத்தப் பழகிக் கொண்டோமானால் — மற்றவை எளிதாகி விடும். ஆசையெண்ணங்கள் மனக் கோட்டைக்குள் புகுந்து கொண்டால் அவை நம்மை ஆட்கொண்டு விடலாம். மனதைக் கவர்ந்து, புத்தியைக் கெடுத்து ஆத்மாவைக் ஆட்கொண்டு விடலாம். ஆதலின் கெட்ட எண்ணங்களை, இவை எண்ணங்கள்தாமே என்று அலட்சியம் செய்யாது அப்புறப் படுத்தியே வைக்க வேண்டும்.

‘பாவம் செய்ய இச்சையில்லாத போதும் மனிதனை வலியக் கொண்டு பாவத்தில் புகுத்துவது யாது?’ என்று அருச்சுனன் கேட்கவே, ‘அது அரசு குணத்திலிருந்து கிளம்புகிறது. சினமும் அதுவே. காமமும் அதுவே. அதற்கு அளவிலாத இரை வேண்டும். வாழ்வின் சத்துரு அதுதான்’ என்று விடையளித்தார் பகவான்.

கீதையில் அதைப்பற்றிய விளக்கத்திலே பகவான் சொல்கிறார், “மனிதன் நிகழ்ச்சிகளைக் கருதுமபோது, அவற்றில் அவனுக்குப் பற்றுண்டாகிறது. பற்றுதலால் விருப்பமும், விருப்பத்தால் சில வேளைகளில் ஏமாற்றமும் அதனால் சினமும் விளைகின்றன. அதன்பின், சுயமாகச் சிந்திக்கும் சக்தியை மனிதன் இழந்து விடுகிறான். அவனுடைய புலன்கள் தான்தோன்றித் தனமாக இயங்க ஆரம்பித்து விடுகின்றன. இப்படிப் புத்தி அழிந்து விடவே, மனிதனும் நாசமடைகிறான். அதனாற்றான், எதனை ஒருவன் பயிலப் பயில மனதிலே மகிழ்ச்சி உண்டாகிறதோ, எதனிலே அவன் ஆரம்ப துன்பத்தின் பின் இன்பம் காண்கிறானோ எது தொடக்கத்தில் விரும்பத் தகாததாகவும் போகப் போகக்கவர்ச்சி மிக்கதாகவும் உள்ளதோ அந்த இன்பமே சாத்வீகமாகும். சாத்வீகமானது உள்ளத்தின் சலனமற்ற பேரின்பத்தையளிக்கும் அமைதியாகும்.”

கீதையில் அமைந்துள்ள கர்ம யோகத்தால் விளையும் வாழ்க்கை நலனைப் பற்றியும், தன்னடக்கம் அல்லது மனதைக் காத்தல் பற்றியும் எனக்கு விளங்கியவற்றை விளங்கியவாறு எழுதியுள்ளேன். குறைபாடுகளை மன்னிப்பீர்களாக.

நம்பினார் கெடுவதில்லை நான்கு மறைத் தீர்ப்பு
நல்லவர்க்கும் தீயவர்க்கும் ஆண்டவனே காப்பு

சினம்

செ. சச்சிதானந்தன்

பல்கலைக் கழக புகுமுக வகுப்பு (கீழ்ப்பிரிவு)

பொறியியற்றுறை

மக்கள் மெய்ப்பாடுகளினால் சிலபோது அல்லல் படுகின்றார்கள். சிலபோது ஆனந்தப் படுகின்றார்கள். சினம் எழும்போது தம் நிலை மறந்து மற்றவர்கள் நிலை மறந்து உலகில் மக்கள் பேசத் தலைப்படுகின்றார்கள். இதனால் மக்கள் உலகில் சினம் ஒழிந்து வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவே வான்புகழ் வள்ளுவரும் வெகுளாமை என்றே ஒரு அதிகாரத்தைத் திருக்குறளில் வகுத்துள்ளார்.

முகத்தில் தோன்றும் மலர்ச்சியையும் அகத்தில் தோன்றும் மலர்ச்சியையும் சினம் அழித்து விடுகின்றது. ஒருவன் தன்னைக் காக்க விரும்பினால் முதலில் சினத்தைக் காக்க வேண்டும். உலகில் காக்க வேண்டிய பொருள்கள் பல இருந்தாலும் சினம் முதலில் காக்கவேண்டிய பொருள் என்று வள்ளுவர் சொல்கிறார். சினம் நீங்கி வாழுகின்ற ஒருவனை உலகம் வரவேற்கும். அல்லாதவனை உலகம் பார்த்து தூர விடும்.

சினம் கொண்டவன் உடல் நலம் இழப்பதோடு உயிர் நலத்தையும் இழந்து விடுகின்றான். அதனால் இம்மையிலும் துன்பம் அடைந்து மறுமையிலும் துன்பத்துக்குள்ளாகின்றான். இதனால் போலும் வள்ளுவரே,

“தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம்”

என்று கூறுகின்றார். உள்ளத்தெழுகின்ற சினம் ஒருவனை அழிவுப் பாதைக்கே இட்டுச் செல்கின்றது. சினம் மிக்குச் செய்வதறியாது திகைக்கும் போது மது உண்டவன் நிலைக்கே ஒருவன் வந்து விடுகிறான். மது உண்டவன் வாய்க்கு வந்தவாறு புலம்புதல் போல சினம் மிக்கவனும் புலம்பி நண்மக்களால் இகழப்படுகின்ற நிலைக்கு தன்னை ஆளாக்கிக் கொள்கின்றான். சினம் கொண்டு வாழ்ந்த ஒருவன் வாழ்க்கை வளம்பட்டதை நாம் கண்டறியோம். தன்னை அகழ்வாரையும் பொறுக்கின்ற பூமிபோல பொறுமையுடன் சினத்தை வர விடாது தடுப்பவனை நிலையில் உயர்ந்து போற்றப் படுகின்றான். அன்றி சினம் கொண்டு செருக்கடைந்து வாழ்கின்றவர்கள் நெருப்பில் தம் வாழ்க்கையைச் சுட்டுப் பொசுக்குகிறார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

சினம் என்பது சேர்ந்தவரை அழிக்கும் நெருப்பாகும். அதனால் தனக்கு இனம் என்று காண்கின்ற ஒரு கூட்டத்தையே அந்த நெருப்பு அழித்து விடுகின்றது.

இவையெல்லாவற்றையும் அலசிப் பார்க்குமிடத்து சினத்தைச் செல்லுமிடத்திலேயும் அல்லாத இடத்திலேயும் காக்கின்ற பெருங் குணமே குணமாகும் என்று சொல்லாமலே விளங்குகின்றது.

வருடாந்த அறிக்கை

1966 - 1967

சமயப் பண்பை மாணவர்களிடம் வளர்க்கும் நோக்குடனே எமது மன்றம் 1955ம் ஆண்டு உருவானது. சைவத்தின் தனிப்பெரும் கருத்துக்களையெல்லாம் மன்றம் மானிலத்துக்கு எடுத்துச் சொல்ல முன்வந்தது. இதனால் மன்றமும் உயர்ந்தது, மாணவர்களும் உயர்ந்தனர். 1962ம் வருடம் மலர்ந்த 'சிவசக்தி' மலரை இவ்வருடமும் வெளியிடுவதில் மன்றம் பெருமிதம் அடைகின்றது.

நிறைவுற்ற ஆண்டு சங்கம் ஆற்றிய பணிகள்

10 வது ஆண்டு விழா

நிறை வெய்திய 10-வது ஆண்டு விழாவை மன்றம் கல்லூரி மண்டபத்தில் பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனம் அவர்கள் தலைமையில் கொண்டாடியது. இவ்விழாவை பேராசிரியரினதும், எமது கல்லூரி அதிபரினதும், உபதலைவரினதும் அரிய சொற்பொழிவுகளும் பின் நடைபெற்ற முத்தமிழ்க்கலை நிகழ்ச்சிகளும் அலங்கரித்தன. இவ்விழாவை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாட உதவிய அனைவருக்கும் நாம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

நவராத்திரி விழா

எமது மன்றம் அதன் சரித்திரத்திலேயே முதற்றடவையாக நவராத்திரி விழாவைக் கொண்டாடியது. ஒன்பது நாட்களிலும் காலையில் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் நடைபெற்றன. ஒன்பதாவது நாள் "சரஸ்வதி பூஜை" சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று இந்திய தூதரகத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கலாச்சாரப் படக்காட்சியும் நடைபெற்றது. விழாவில் கலந்து கொண்ட அனைவருக்கும் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டது.

சங்கத்தின் சிரமதான இயக்கம்

இம்முறை மன்றம் "டி. எஸ். சேனாநாயக்கா" ஆரம்பப் பாடசாலையில் நடைபெற்ற சிரமதான இயக்கத்திற் கலந்து கொண்டது. இதற்கு மன்ற அங்கத்தவர்கள் சுமார் 25 பேர் சமூகமளித்தனர்.

சிவராத்திரி

மன்ற அங்கத்தவர்கள் 20 பேர் மாணவ தலைவர் தலைமையில் வெள்ளாவத்தைப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்குச் சென்று பூசையிற் கலந்து விரதம் அனுட்டித்தனர்.

திருக்கோணேசுவர யாத்திரை

மன்ற அங்கத்தவர்கள் சுமார் 35 பேர் திருவாளர்கள் இரத்தினதிக்கம், சண்முக ரெத்தினம், கிருபைதிலகன் ஆகியோர் தலைமையில் கோணேசப்பெருமானைத் தரிசிக்க திருக் கோணேஸ்வரத்திற்கு யாத்திரை சென்றனர். இவ் யாத்திரையின் போது அங்கு எமக்கு பல்வேறு வழிகளில் உதவி புரிந்த பலருக்கு எமது மன்றம் தனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

விரிவுரைகள்

மன்றம் பல சைவப் பெரியார்களை சொற்பொழிவாற்ற அழைத்தது. எமது அழைப்புக்கிணங்க வந்து சொற்பொழிவாற்றிய

திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன்

திரு. அருள் தியாகராஜா

திரு. இராசசேகரன்

செல்வி சற்சொரூபவதி நாதன்

ஆகியோருக்கு எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றி உரித்தாகுக.

கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள்

கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் வெள்ளிக்கிழமை போயா தினமாக வந்தபோது செவ்வாய்க்கிழமைகளிலும் நடைபெற்றன. கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளை சிறப்புற நடாத்த உதவிய அனைவருக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இறுதியாக மன்றத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு அளவு கடந்த உற்சாகம் காட்டிய அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் கூறிக்கொள்கிறோம். சங்கம் மேலும் வளர்ச்சியுற இவர்களது உதவி என்றுங் கிடைக்க எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்வானாக.

வணக்கம்

மன்றத்தின் சார்பில்

பத்திராதிபர்கள்

With the Best Compliments

of

K. S. Sivasankaran Pillai

CEYLONESE REGISTERED IMPORTER

Import, Export, Wholesale & General Merchant

Commission Agent for Ceylon Produce

193 & 197, Keyzer Street
COLOMBO 11

Telegrams:
"SIVABAKTHI"

Telephone:
Office 6196
Residence 6058

நன்றியுரை

உலகையே காக்கும் 'சக்தி' யின் பெயரால் நாம் ஆற்றும் தொண்டிற்கு உறுதுணையாக நின்று பல உதவிகள் செய்த எமது கல்லூரி அதிபர், திரு போகொட பிரேம ரத்தினாவிற்கும் திருவாளர்கள் அ. க. சர்மா, ந. சண்முக ரத்தினம், க. சிரேஷ்டராஜா ஆகியோருக்கும் நாம் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆவோம்.

இம்மலர் மணம் பெற கவிதைகள், கட்டுரைகள் அனுப்பிய பெரியோர்களுக்கும், விளம்பரம் அளித்து பொருளுதவி செய்த வர்த்தகர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

இம்மலர் மணம் பெற எம்மோடு அயராது உழைத்த சு. பாலசுந்தரம், தி. ஜெயேந்திரன், ந. சிவானந்தன், இ. ஸ்ரீகாந்தா, பா. இராசரத்தினம், சு. சுந்தரலிங்கம், சி. ஜெயராமன், ஆகியோருக்கும், குறுகியகாலத்தில் கவர்ச்சியாகவும் சிறப்பாகவும் அச்சிட்டு அளித்த அரசன் அச்சகத்தினருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்

— ஆசிரியர்கள்

Every Piece of Jewellery a Master of creation
That's when you come to us whether its a Necklace
Pendent, Bangle, Ring, Ear Stud or a Chain

Our Master craftsmen are at your service. Fine workmanship
taste and variety are the traditions of our guarantee.

Besides 100 % – pure Sovereign gold too.

SEE US TODAY

SRI KRISHNA JEWELS

65, Sea Street, Colombo 11

T'phone: 5852

N. K. KALIAPPA PILLAI & CO.

Distributors of ruberised Fibre Mattresses

THE MOST RELIABLE HOUSE

for

ALL KINDS OF TEXTILES

in

WHOLESALE & RETAIL

at

CHEAP PRICES

234, Main Street — Colombo 11

T'phone: 5618

Cables: KALIAPPAS

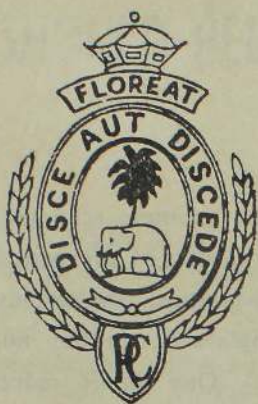

SIVASAKTHI

EDITORIAL

சரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம்

“சொல் விற்பனமு மவதானமுங் கல்வி சொல்ல வல்ல
நல்வித்தையுந் தந்தடிமை கொள்வாய் நவீருசனஞ் சேர்
செல்விக் கலிதென்றெரு காலமுஞ் சிதையாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகலகலா வல்லியே”.

SIVASAKTHI

EDITORIAL

In this mortal world man practises religion with the aim of attaining an immortal life. Life without religion is an imperfect one. Education and Culture and Art without religion is defective. Religions, though they differ in their traditional aspects such as rites and formal ceremonies, their ultimate goal is one and the same. Hence mutual respect for one another's religions is absolutely necessary for the existence of a peaceful society.

A person enlightened spiritually is free from "Karma". The pagan of course is a victim to this mighty force. It is the law of Karma that destines the rise and fall of such beings.

It is religion that guides one along the path of glory to eternal bliss. Religion alone can eradicate the vicious actions on earth. Moral character is shaped and moulded by Religions. How can this possibly happen? The power of God is so great that it moulds our character. This power of God (Sivasakthi) is the great Divine force that saves the world from total destruction.

The fundamentals of all religions are based on truth but their precepts and principles may be different and distinct from one another. The observance of different precepts may be essential in every respective religion. The Bible is of importance to the Christians as the Vedas are to the Hindus. But all religions strive to get closer to the Bosom of God. Hence it is with the help of religion that man can possibly reach perfection.

"God dwells within us. Our sincerity to God will give us the power of realizing this miraculous manifestation", so says Swami Ramdas.

The Great Mahatma Gandhi, Ramakrishna Paramahamsar and many other great men achieved greatness having gained the Love of God which in other word means the Power of God (Sivasakthi).

Those who believe in God will not be deserted. He who believes and realizss this great truth becomes the ardent, zealous and the pious follower of God. He observes purity in thought, word and deed and becomes firmly hopeful in the Eternal happiness.

Thus religion alone can give man Love and Happiness. It is the source of True Pleasure.

The annual publication of Sivasakthi is making a mighty contribution towards the service to Religion. We are pleased to state that the Hindu students are greatly benefitted by this spiritual Magazine.

BLISS

C. A. Navaratnam

"All the philosophy of the west put together is nothing, but a mere schoolboy before that of India" So remarked T. S. Eliot, one of the great English writers of our period. The great sages of India have through the observance of strong penance, by absolute steadfast control of their senses and by persistent, sincere and single concentration and devotion realized the Power of Truth, namely the Power of God. One should reduce oneself to cypher in order to realize the essential nature of the Divine power. Hence self-sacrifice becomes a foremost essentiality along with Humility, Obedience, and the observance of Truth.

The world today is supposed to be highly civilized, decent and humane. Art and science go hand in hand to render greater pleasure and comforts to man. Man esteems himself as the inventor of many a device. He claims ingenuity in every field of progress. He declares himself the intellectual being on earth, who has contributed to culture art and science. On the political pulpit he demands equal rights and wages for his fellow men. But he has never paused to ponder on what he had failed to achieve. He has failed to remove the vermin that gnaw and destroy his spiritual side of life. He has refused to admit that Nature, the gifts of which he enjoys, is the predominant power of God. Self-esteem has lifted man to giddy heights of arrogance. Today he deliberately denounces his creator. And to crown it all, this so-called lover of peace notwithstanding his sermons and appeals for a universal fraternity causes nation to rise against nation and has already invented every destructible force to ruin his own kind and ultimately the whole world using half a dozen of hydrogen bombs within a few seconds ! Is man worth calling such ?

This woeful state of affairs can be reversed and man can be persuaded to realize his duty towards God and his brethren. The teachings and the doctrines of saivas come to our rescue at this critical juncture. Hence many men of the West visit India with the sincere Motive of Meditation. They are awakened by the fact the realization of the Divine Power can positively restore peace and harmony to the soul.

Hence the outwardly rich man of the modern world is in great want of spiritual wealth. The divine power of God (Sivasakthi) alone can enrich his soul.

SHOULD RELIGION BE TAUGHT IN OUR SCHOOLS ?

N. SABARATNAM

Principal, Jaffna Hindu College

There is a growing belief that ours is now a secular society and that in the liberalising atmosphere now common in our schools, compulsory religious instruction is not merely ineffective but even valueless. It would be prudent to admit at the outset that with a few splendid exceptions a good deal of religious instruction is still basically pedestrian, delivered often as examination fodder—an easy subject for a 'credit' at the O. Level—by teachers not particularly interested and often untouched by all the fascinating developments in this field. Witness the increasing flood of religious books in the market.

Not a career subject. Again, it is also true that parents in general are quite indifferent to this subject in the school curriculum, and do not mind children neglecting it in favour of others with greater prestige. In my teaching career of thirty years, I cannot count thirty parents who were seriously disturbed about the poor progress their protege displayed in "Religion". Teachers often take it easy only finding it a problem to get the young lad at school today to memorise the prescribed texts in the Scriptures. The curriculum is naturally dominated by career subjects that win for candidates places at the universities or Technical Colleges.

To the more enlightened among teachers and parents it would seem somewhat absurd to discuss a theme which is not so pressing when so much positive action is urgently needed in other matters—for more and better school buildings, for well planned courses and diversified curriculum to suit the abilities of pupils, for more and better qualified teachers, for special help for the handicapped children etc. Even those who hold a brief for religious education of some kind believe that no amount of formal instruction could ever be a suitable substitute to the spiritual forces that are generated by the intangible influence of devoted men and women pervading the whole life of the school.

Fundamental—It must however be conceded that this question is fundamental to ask and answer. To put it in the inverse form—Would it really be better for children not to be subjected to religious education? The belief that we are now indifferent to religion seems to be based on the decline in temple-going and church-going and a growing scepticism in the young mind towards traditional religious rites and practices. People are not going to temples and churches in large numbers because they don't feel the need, or because these institutions are not so well run as to inspire them, or because they have many other things to do in today's world of ignoble strife. It is therefore not safe to assume that they are in any sense irreligious or worldly. Working people especially women do not find the time to go to temples and are indignant if told that they are irreligious because they don't go to temple or church. They look upon religion not as a matter of belief but of behaviour.

Burning interest—But what about children? Everybody knows that children from the age of five upwards ask questions to which religion tries to give an answer. The questions are not always articulated. "Tell me what you think about God—not the one they talk about the real God", one teenager wrote to another. And perhaps there was a concealed question behind the first sentence in a Tamil (competition) essay by an A. Level student: "When there was a God he was supposed to have created the world". In the highly sceptical atmosphere now prevalent in some of our leading secondary schools where the teacher of religion is not skilled enough to have class-control, adolescents not only question but often attack accepted opinions. They may even tear our sacred books to pieces. But the point to remember is that there is a burning interest in the subject.

Not whether or why but how?—The question whether the teaching of the basic tenets of any religion should be abolished in our schools cannot be answered theoretically from the outside but by those with inside experience. We have no doubt in this matter. Children need religion as they need food and if not given something definite to bite on they will indulge in vague fancies. What goes almost without saying is that since we inherit a religious tradition and spiritual outlook nationally recognized in respect of each of the major religions in this country religious instruction should find a place in every secondary school. What is more important is not so much **whether** or **why** we should teach religion but rather how it may best be done.

What matters is that we should have enough suitable teachers to take on this difficult task. No subject has done so outrageously taught at present—a flat, unreal boring and even amusing coverage of the Holy Texts that said nothing to the child's inner speculations—by teachers who lacked personal conviction or adequate scholarship. Teaching without conviction leads to insincerity and teaching without knowledge falls into dull routine and becomes ineffective. Hence the urgency for the need to rehabilitate teachers of the subject in our schools.

Alive—In any case religion is not something to be taught but caught; something that children have to be helped to understand an impossible task unless the teacher has both aptitude and some kind of training. The shortage of qualified people could be met by employing part timers; but the first need is to throw away all dogmatic and fanatic approach to the subject and adopt a policy of open ended religious education. This would satisfy neither the secularists nor the extreme purists; but it would be in line with what the children really want. A really effective education should enable the growing minds to re-interpret our rich heritage to the needs of today. There seems to be no other way of keeping the subject alive in our schools.

THE SPIRIT OF SERVICE IN HINDUISM

S. Ambalavanar

Principal, Colombo Hindu College

Hinduism is a way of life and realisation. Its goal is the attainment of a state of perfect liberation through a rational approach to harmonious living. The doctrine of the service of man as God is an essential ingredient in the ideological framework of Hinduism.

In the ordinary plane, service originates from love and sympathy. But when we look upon suffering humanity as only God in different forms, the motive of service becomes a potent means of God realisation. The way of life preached and practised by the great Hindu seers and saints lays the greatest emphasis on this aspect of the Hindu religion.

This service is not to be inspired by feelings of mercy and compassion as such feelings bring the idea of distinction between the server and the served. Those who serve in this way, place themselves on a higher pedestal and expect gratitude from those who are served. But the Hindu ideal of serving the afflicted and the needy makes no difference between the giver and the recipient. It affords the giver an opportunity of the service of man as God. It should be the server who should be grateful. "Let the giver kneel down and worship", said Sri Ramakrishna "And let the receiver stand up and permit".

To perceive the same spiritual presence which is in me is also within all fellow beings and to serve these with an attitude of non-attachment and with all care and devotion, giving them knowledge, food, clothes etc, constitutes the essential spirit of service in the Hindu Faith. Worship the Siva in the poor, the outcaste, the downtrodden and the afflicted and become Siva yourselves! says the Hindu Shastras.

We have to serve others not merely as an unselfish act but as an act of worship and as a sadhana in order to gain purification of one's heart's for the realisation of God and the attainment of Mukti. Thus the human virtues of philanthropy and charity acquire a more significant and luminous quality than are usually attached to them.

We have to serve the low and the depressed not as objects of pity and compassion but as Lord Shiva Himself deserving of the highest devotion and respect.

Sectarianism, mutual hatred, malice and other forms of outrageous attitudes towards our fellow men, vanish before this great Hindu Ideal of life. If we would only practise in the small acts of our daily lives this shining ideal of our religion, the dawn of happiness will surely be at hand.

Swami Vivekananda brought out in bold relief this fundamental trait of the Hindu experience when he proclaimed before the world's parliament of religions:

"Ye children of immortal bliss who says, Ye are sinners ?

Ye are the heirs of immortality,

Knowing the Supreme Lord, go across the ocean of birth and death !

Again the Swamiji said:

"From the highest Brahman, to the yonder worm

And to the minutest atom,

Everywhere is the same God, the All Love;

Friend, offer mind, soul, body at their feet,

These are His manifold forms before thee,

Rejecting them, where seekest thou for God ?

Who loves all beings, without distinction,

He indeed is worshipping best his God."

What an immortal message of hope !

ANNUAL REPORT

1966 - 1967

The Hindu Students Union was inaugurated on 20th October 1955. From its inception it has promoted and spread the doctrines of Hinduism among the students of the College. The 'Sivasakthi' published annually from 1962 stands as a monument to the great strides of progress that the union has made.

Tenth Anniversary Celebrations:

The tenth anniversary celebrations of the Hindu Students' Union was held on the 10th of November 1966 in the College hall. Prof. A. W. R. Mylvaganam graced the occasion by being the chief guest. The events for the evening commenced with the speeches by the chief guest, the principal and the vice-president. This was followed by attractive dance items and music recitals. Later the members of the union staged a drama depicting a Hindu myth. There was a gathering of parents and well wishers.

Navarathiri:

For the first time from its inception the union celebrated 'Navarathiri'. All the nine days there were prayer meetings and the 'Saraswathie Pooja' was celebrated on the ninth day. The pooja terminated with a film show on ancient Indian culture.

Shramadana Movement:

Twenty five members of the union participated in the Shramadana movement held at the "D. S. Senanayake Primary School".

Sivarathiri:

Nearly 20 students under the care of the students' Chairman observed sivarathiri at the Bambalapitiya temple.

Pilgrimage to Thirukoneswarar:— During the beginning of the second term the union went on a pilgrimage to Trincomalee. Nearly 35 students under the care of messers A. N. Ratnathicam, N. Shunmugaratnam and S. Kirubaitilakan went on this pilgrimage. We wish to thank all those who helped us during our stay there.

Lectures:— The union had the opportunity of hearing several scholars and exponents of Hindu Culture on various occasions. The following distinguished speakers addressed our union during the course of the year

Mr. K. V. Jeganathan
Mr. Arul Thiagarajah
Mr. S. Rajasekeran
Miss S. Nathan

We wish to extend our sincere thanks to all lectures.

Prayer meetings:— The prayer meetings held on Fridays and on Tuesdays (when Friday was a pre poya or poya day) In this connection we wish to thank all those who helped us to make the prayer meetings a success.

Our sincere thanks are due to our principal and the vice presidents for having given the necessary encouragement and advice. We also thank all those who looked to the welfare of the union. We sincerely hope that they will continue to encourage and help us in all the activities of the union.

OFFICE BEARERS 1967

<i>President</i>	— THE PRINCIPAL
<i>Vice Presidents</i>	— MR. A. K. SHARMA MR. N. SHANMUGARATNAM MR. K. SIRESTARAJAH
<i>Student Chairman</i>	— S. SRI RANGANATHAN
<i>Secretary</i>	— N. THEVAMANO HARAN
<i>Asst. Secretary</i>	— K. MOHANARUBAN
<i>Treasurer</i>	— S. SATCHITHANANDAN
<i>Working Committee</i>	— S. SOORIYANARAYANAN S. SRIKANTHAN C. VASANTHARAJAH

SIVASAKTHI

<i>Editors</i>	— K. MOHANARUBAN S. SATCHITHANANDAN
<i>Sub-Editors</i>	— R. R. NAVARATNAM N. THEIVENDRAN

Acknowledgements

We sincerely thank our Principal Mr. Bogoda Premaratne and Messers, A. K. Sarma, N. Shanmugaratnam, and K. Sirestarajah for their invaluable guidance and assistance

We are grateful to all those who contributed inspiring articles and to those who readily gave us advertisements to make this publication possible.

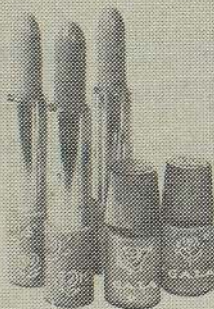
Our thanks are also due to S. Balasundaram T. Jeyendran, N. Sivananthan, R. Srikantha, B. Rajaratnam S. Sundaralingam and S. Jayaraman who co-operated with us to make this publication a success and to Arasan Printers for their quick and efficient printing.

— EDITORS

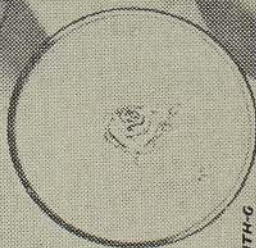

GALA
OF LONDON

*Brilliant
Lip Colours
are the softest,
the freshest,
the prettiest,
you
ever creamed on!
Matching Nail Colours
in the Little Gems*

*Gala's VELVET Finish Cream Powder Compact
make-up gives you the natural look that has
become so fashionable. Your choice of six subtle
shades to make YOU more beautiful, fresh and natural looking.*

ZENITH-G

Made in Ceylon for GALA OF LONDON by the River Valleys Development Board. Telephone Nos:—93264, 94919

Always

Remember to Visit

Jaya Jewellers

**The Leading House for Sovereign Jewels
Jewellers & Gem Merchants**

79, Sea Street, Colombo 11

Telephone : 78736

SPACE

DONATED

BY

N. M. MOHAMED MOHIDEEN

**17, 2nd Cross Street
COLOMBO 11**

With the Best Compliments

of

Greenlands Hotel

**SHRUBBERY GARDENS
COLOMBO 4**

***Telephone:*
81986, 85592**

***Telegrams:*
Greenlands**

What makes a Good Cigar

Flavour, Purity, Quality & Value — Then Choose

KANAGALINGAM CIGARS

the finest in Ceylon — Available Everywhere

T'phone: 5883

T'grams: KANCIGARS

V. Kanagalingam Pillai & Son

17, St. John Road

Colombo 11

With the best Compliments

from

Nawalanka Traders

212/48, Gasworks Street

Colombo 11

PLEASE

PATRONISE

OUR

ADVERTISERS

With the Compliments

of

Ceylon Films

Cinema advertising Agents

227 D, Galle Road

Kollupitiya, Colombo 3

Phone: 6387

With the best Compliments

from

A. K. SANGARAN & CO.

SANGARANS BUILDING

387, Old Moor Street

COLOMBO 12

Cables: "Aksangar"

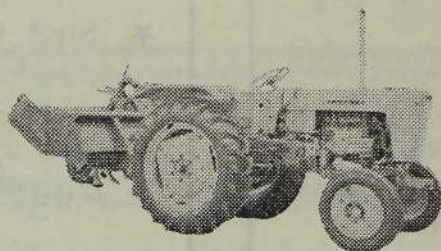
Dial: 2753 •

With best Compliments

from

General Suppliers & Importers
27/3, CANAL ROW, COLOMBO 1

Agents for

KUBOTA IRON & MACHINERY WORKS LTD.

With Compliments

from

The Saman Bookshop

330, Galle Road

Bambalapitiya

VISIT

A. P. S.

For Poultry & Animal food etc.

Stockists of

**CEYLON OILS & FATS
CORPORATION PRODUCTS**

A. P. SUPPIAH

63, Wolfendhal Street
COLOMBO 11

Telephone: 6151 Telegrams: Poultry

With the best Compliments

from

S. SUBBIAH

Import, Export, General Merchant & Agent
19, St. John's Road
Colombo 11

T'phone: 78060 T'grams: 'Yes Yes'

FOR

- ★ Collapsible Gates & Shutters
- ★ Balcony & Stair Cases
- ★ Window Grill &
Bungalow Gates
- ★ Steel Chairs & Tables

Angel Enterprises

67 A, Galle Road
WELLAWATTE

உ
சிவமயம்

ஸ்தாபிதம்: 1940 தந்தி: "கற்பூரம்"

டெலிபோன் { மனிகை 7072
வாசஸ்தலம் 78010

சாரதா ஸ்டோர்ஸ்

(உரிமையாளர்: அ. பொன்னையா பிள்ளை)

பலசரக்கு மனிகை

20, கபோஸ் லேன்
கொழும்பு 11

எங்களிடம் பலசரக்கு சாமான்கள்,
வத்தல், வடகம், அப்பளம், இந்தியா
பலகலர் குங்குமம், சீயக்காய்த்தூள்,
அரிசி தினுசுகள், மற்றும் பூஜைக்குரிய
சாமான்களும் சகாயமாய்க் கிடைக்கும்.
உங்கள் நல்வரவை அன்புடன் விரும்பு
கிறோம்.

A. PONNIAH PILLAI

Saratha Stores

COLOMBO 11

உ

ஸ்ரீ முத்து விநாயகர் துணை

சூ. பி. பிச்சையா பிள்ளை

S. P. Pichaya Pillai

(Prop: S. P. P. Pandaram Pillai)

GENERAL MERCHANT

42, Gabos Lane
COLOMBO 11

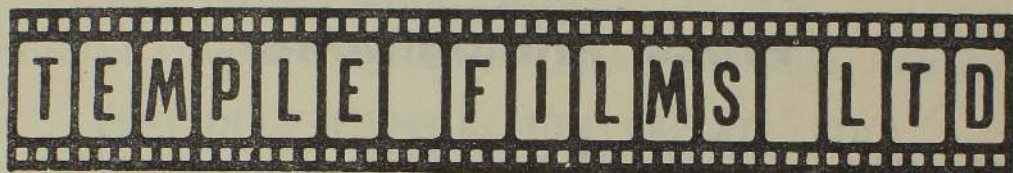
அசோகா கோப்பித்தூள்

மற்றும் பலசரக்குச் சாமான்கள்
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
கிடைக்கும்

Sell Well
With the
Triple Impact

of
Sound Vision & Motion

Consult:

SCREEN ADVERTISING SPECIALISTS - PRODUCTION - DISTRIBUTION - SUPERVISION
11/1 B. Schofield Place, Colombo 3 Tel: 82341 & 83603

R I O

FULLY AIR-CONDITIONED

COMING! THE SINGING IDOL OF MILLIONS

JIM REEVES — IN HIS FIRST & ONLY FILM —

KIMBERLEY JIM *in Wide - Screen
& Colour*

See & Hear **JIM REEVES** & The **BLUE BOYS** Sing
over a Dozen Top Hit - Times

COMING!

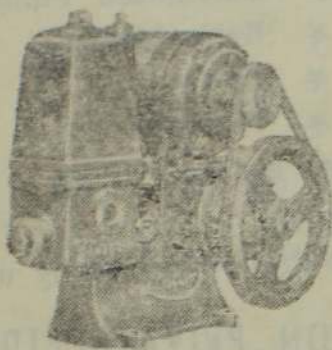
*In connection with the 50 years of Soviet State we present you
a Russian Adventure*

"The Story of The Flaming Years"

in 70 m.m. & Colour

..

LISTER DOMESTIC PUMP

THE PEOPLES'
MOST POPULAR PUMP

HARRISONS LISTER ENGINEERING LTD.

MORGAN ROAD, COLOMBO 2

TEL. 2710 - 5606

KANCHI LOOMS

252, Sea Street

Colombo 11

Manufacturers of all Handloom Goods and Dealers in

★ Sarees

★ Veshties

★ Towels

★ Bed Spread's

★ Blankets

also Handloom accessories available

CEYLON THEATRES LTD.

PROUDLY ANNOUNCE THE UNDERMENTIONED LINE-UP
OF FILMS FOR THE COMING MONTHS:

GRAND DEEPAVALI RELEASE

Sivaji Ganeshan - Padmini - Mutturaman - Devika - S. S. Rajendran
Vijayakumari - Nagesh - Manorama - Jayalalitha
Shiva Kumar - Pushpalatha - Sri Ram in

THAAIYE UNNAKAHA

Sivaji Ganeshan - Padmini
Sowcar Janaki - Ranga Rao
Nagesh - Sunderi Bai in

PAYSUM DEIVAM

Gemini Ganeshan - K. R. Vijaya
Radhika - Nagesh in

CHINNAN CHIRU ULAGAM

Now Running at SELLAMAHAL

M. G. Ramachandran - Veerappa - Saroja Devi - Jayalalitha - Nambiar
Manohar - Chandrakantha - Nagesh - Chakrapani - Madhavi
K. R. Ramaswamy in

ARASA KATTALAI

Jayashanker - Jayalalitha
Anandan in

YAAR NEE?

Ravichandran - Jayalalitha
Jayashanker in

GOWRI KALYANAM

Gemini Ganeshan - Savithri - Mutturaman - K. R. Vijaya in
SEETHA

Ravichandran - Jayalalitha in
MAADI VEETU MAAPPILLAI

Ravichandran - Jayalalitha in
ANDRU KANDA MUGAM

M. G. Ramachandran - Saroja Devi - M. N. Rajam - S. V. Subbiah
M. V. Rajamma - Nagesh in

THAALI PAAKIAM

..

With the Compliments

of

ARASAN PRINTERS

P. O. Box 1280, Hyde Park Corner

COLOMBO 2

University of Jaffna

187282

Library

Phone: 6482

Grams: "ARASPRINT"

ARCHIVES

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

QUALITY

ECONOMY

Ceylon made Glassware, styled to stand out are available in different varieties manufactured for local use

AND STYLE

LANKA GLASS FACTORY

Manufactures of quality glassware

**UPPUVELI
TRINCOMALEE**

தங்கத்தின் தரம் குறையாத
தனிச்சிறப்புடன் அமைந்த
புதிய டிசைன்
தங்க நகைகளை வாங்குவதற்கு

ஒரே ஸ்தாபனம்

ஜயந்தி நகை மாளிகை

127, செட்டியார் தெரு
கொழும்பு 11

For all your requirements in pure
Sovereign Jewellery

VISIT

JAYANTHI JEWELLERY HOUSE

127, Sea Street
COLOMBO 11